

Zarya

**GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKÉ ZVEZE V AMERIKI**

CAPTAIN JO MAHKOVEC

1319 North Broadway St., Joliet, Ill.
Successful leader of the "1942 Honor Cadets"
of No. 20, Joliet, Illinois

The Dawn **OFFICIAL
PUBLICATION**
**OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA**

83

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1928
v Chicagi Ill.

Inkorporirana 14. dec. 1927
v državi Illinois

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje,
1709 E. 31st St., Lorain, Ohio.

Glavni Odbor—Supreme Committee

Predsednica—President
Mrs. Marie Prislend,
1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

I. podpredsednica—First Vice President
Mrs. Frances Rupert,
19303 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio

II. podpredsednica—Second Vice President
Mrs. Mary Coghe,
4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpredsednica—Third Vice President
Mrs. Mary Shepel,
5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpredsednica Fourth Vice President
Mrs. Frances Raspet,
305 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpredsednica—Fifth Vice President
Mrs. Mary Kocjan,
6 Ash St., Calumet, Mich.

Tajnica—Secretary
Mrs. Josephine Erjavec,
527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer
Mrs. Josephine Muster,
714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzornice—Auditors
Mrs. Mary Tomažin,
1902 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Mrs. Mary Otoničar,
1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Mary Smolts Lenich,
609 Jones St., Eveleth, Minn.

Zarja THE DAWN

URADNO GLASILO
SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE
V AMERIKI

OFFICIAL ORGAN OF THE
SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina.....\$2.00 na leto

Za članice SZZ\$1.20 na leto

Subscription price.....\$2.00 per year

Members of the SWUA.....\$1.20 per year

Office of Publication:
"ZARJA"
1135 East 71st St.

Editorial Office:
ALBINA NOVAK: Editor
1135 East 71st St.
Tel.: HENDERSON 1572

Entered as Second-Class Matter
June 28, 1929, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of
August 24, 1912.

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized Dec. 19th, 1928
in Chicagi, Ill.

Incorporated Dec. 14th, 1927
in the State of Illinois

Member of:
National Council of Catholic Women

Glavni Odbor—Supreme Committee

Prosvetni odsek—Educational Committee

Mrs. Albina Novak,
Urednica in upravnica "Zarje,"
1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Ponikvar,
1030 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Sušelj,
15900 Holmes Ave., Cleveland, Ohio

Mrs. Anna Petrich,
2178 Burton St., Warren, Ohio.

Mrs. Emma Shimkus,
717 Fifth St., La Salle, Ill.

Svetovalni in porotni odsek—Advisory
Board

Mrs. Agatha Dezman, predsednica,
649 So. 29th St., Milwaukee, Wis.

Mrs. Anna Kameen,
P. O. Box 767, Forest City, Pa.

Mrs. Rose Jerome,
214 Grant Ave., Eveleth, Minn.

Mrs. Agnes Mahovlich,
9525 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

Mrs. Olga Mirkovich,
4333 N.E. Broadway St., Portland, Ore.

Namestnica nadzornicam:
Josephine Seelye,
1228 Addison Rd., Cleveland, Ohio.

1942 — October — 1942

Month of Holy Rosary

Flower: Rosemary (Constancy and Truth)

Birthstone: Opal (Hope)

1	Thursday	St. Remigius
2	Friday	Guardian Angels
3	Saturday	St. Theresa Little Flower
4	Sunday	19th after P. St. Francis
5	Monday	St. Placid & Comp.
6	Tuesday	St. Bruno
7	Wednesday	Most Holy Rosary
8	Thursday	St. Bridget
9	Friday	St. Denis
10	Saturday	St. Francis Borgia
11	Sunday	20 after P. Mat. B.V.M.
12	Monday	St. Wilfred
13	Tuesday	St. Edward Confessor
14	Wednesday	St. Callistus
15	Thursday	St. Theresa
16	Friday	St. Hedwig
17	Saturday	St. Margaret Mary
18	Sunday	21 after P. St. Luke
19	Monday	St. Peter of Alcantara
20	Tuesday	St. John Cantius
21	Wednesday	St. Ursula
22	Thursday	St. Mary Salome
23	Friday	St. Theodore
24	Saturday	St. Raphael Archangel
25	Sunday	22 after P. Christ, King
26	Monday	St. Evaristus
27	Tuesday	St. Frumentius
28	Wednesday	SS. Simon & Jude
29	Thursday	St. Narcissus
30	Friday	St. Marcellus
31	Saturday	St. Quentin

Kampanja za nove članice se
prične s prvim oktobrom, 1942, in
to bo "konvenčna kampanja," ki
bo trajala do 31. marca, 1943.

Zmagovalka te kampanje bo
proglášena na konvenciji za "Kra-
ljico S. Ž. Z.!"

Campaign for new members
opens October 1, 1942. This will
be the "Convention Campaign"
and will close March 31, 1943.

The winner will be honored
at the Convention as our "S. Ž. Z.
Queen."

Za ohranitev svobode

Sledeče podružnice so do 10. septembra sporočile o nakupu vojnih bondov ter storile svojo patriotično dolžnost do naše nove domovine:

Št. 5, Indianapolis, Ind.	\$ 25.00
Št. 8, Steelton, Pa.	100.00
Št. 22, Bradley, Ill.	25.00
Št. 29, Browndale, Pa.	25.00
Št. 30, Aurora, Ill.	25.00
Št. 33, New Duluth, Minn.	25.00
Št. 35, Aurora, Minn.	25.00
Št. 37, Greaney, Minn.	100.00
Št. 48, Buhl, Minn.	50.00
Št. 56, Hibbing, Minn.	25.00
Št. 57, Niles, Ohio	100.00
Št. 71, Strabane, Pa.	100.00
Št. 72, Pullman, Ill.	50.00
Št. 83, Crosby, Minn.	25.00
Št. 99, Elmhurst, Ill.	100.00
Slovenska Ženska Zveza	4,000.00
Prejšnji seznam priobčen v avgustovi številki	19,825.00

Skupno investirano v U. S. vojne
bonde od Zveze in podružnic\$24,625.00

Devetinštirideset podružnic se je že odzvalo mojemu apelu za nakup vojnih bondov. Pričakujem, da bo koncem leta seznam popoln, to je, da bo vključeval vse zvezine podružnice.

Vsa čast tistim podružnicam, oziroma njih članstvu, ki je s posebno kolekcijo omogočilo nakup bondov, ker blagajna tega ni zmogla. To je res pravi patriotizem, ki ga postavljam v posnemanje.

MARIE PRISLAND, predsednica.

RUSIJA

TRDOVRATNI odpor Rusov in nezmožnost Nemcev, da bi zlomili odporno silo ruskih armad, vse to pokazuje, da se je nekdo zmotil v svojih računih. In ta nekdo je bil Nemec. Da so Nemci temeljiti in ničesar ne prepuščajo sluščaju, je dovolj znano, ker smo njihovo temeljitost dostikrat okušali na lastni koži. Zdi se pa, da so se to pot le delno pripravili. Po prvi svetovni vojni, posebno od l. 1933 naprej, ko je prišel Hitler na površje, so se na vso moč pripravljali proti zahodu, kjer so vedeli, da bodo prej ali slej srečali Združene francoske in angleške armade. Tukaj jim je šlo vse gladko in po načrtu. V par tednih so pognali Angleže z evropske celine nazaj domov, Francoska, Belgija in Holandska so ležale strte pred nogami tevtonskih zmagovalcev.

Edina, ki bi še prišla v poštev, je bila Rusija. Za Slovane v splošnem in Ruse posebej pa so imeli Nemci od pamtiveka le zaničevanje. Očividno so menili, da bo za Ruse dovolj polovica tiste pripravljenosti, kakršno so posvetili zahodu, to je, Francozom, Belgijcem in Angležem. In tu so se uračunali.

Ali so Nemci poznali moč ruske armade, vjeno moderno opremo, izvežbanost ruskega vojaka? Brez dvoma jim je bilo vse to dobro znano, saj so spočetka, takoj po prvi svetovni vojni, nemški častniki vežbali rusko armado in nekaj let, pred sedanjo vojno, je bila Nemčija celo zaveznica boljševikov. Tudi so poznali izvrstne lastnosti ruskega vojaka. Bivši ameriški poslanik v Moskvi Mr. Davis pripoveduje v svojih spominih, da je tedanji nemški vojaški ataše pri nemškem moskovskem poslaništvu imel najboljše mnenje o ruskem vojaku in ruske letalce je naravnost občudoval. Vedeli so pa tudi, da ruske tovarne, v slučaju vojne, nikakor ne bodo mogle nadomestiti izgub v letalih, tankih in drugem orožju. Niso dvomili, da bo nemška premoč v mehaniziranem orožju na kratko roko uničila ruska letala in tanke in naravna posledica tega bo — tako so Nemci vsaj računali — da bodo ruske armade padle na kolena in prosile za milost. Kaj se je zgodilo?

Nemci so deloma računali prav. Ruska letala in ruski tanki res niso bili kos nemški premoči v sličnem orožju. Ako prebiramo vojna poročila z ruskega bojišča, se zdi, kot da bi Rusi bili brez letal in tankov. Toda ruske armade še vedno niso na kolenih. Rusi kratkomalo ne priznajo, da so premagani za zgled nam je Stalingrad. Obkoljeni od vseh strani, se borijo naprej, ko da bi bila njihova armada v najboljšem položaju na svetu.

Kjer ni tankov, so dobre ročne granate, padajo v tisočih pod pritiskom nemške sile, toda volja, vztrajati do zadnjega, je ostala neomajana. Nemci bodo morda končno zavzeli razvaline Stalingrada, toda ako bodo imeli povsod slične težave, jim bodo slednjič prešle skomine po ruskih mestih.

Napaka, ki so jo Nemci v tej vojni zagrešili je v tem, ker so primerjali Ruse zahodnjakom. Francozom, n. pr., ni prišlo na misel, da bi branili Paris, akoprav je bil Paris utrjen, obkrožen s celim obročem utrd. Francoz si ni mogel niti misliti porušenega Pariza: krasne palače v razvalinah, po bombah razruvani bulevardi, požgani in uničeni parki itd. Zato, so predali Pariz Nemcem brez boja, dasiravno bi se mogli v njem braniti dolgo časa in Nemcem precej zagreniti njihovo zmago. Ni jim prišlo na um, da bi se borili do zadnjega, ali pritegnili celo civilno prebivalstvo v boj. Njihove armade so bile obkoljene in razbite, torej so bili po vseh vojaških pravilih premagani. Poleg tega ljubi civilizirani Francoz svoje gotovo ugodje, in da bi našel milost v očeh zmagovalca ter si ohranil vsaj košček predvojne ugodnosti, je sklenil mir z Nemci.

Rus je popolnoma drugačen. Njega evropska kultura in civilizacija še nista prekvasila v toliko, da bi mu vzeli tisto primitivno divjost, ki dela najboljše vojake. V sedanjih bojih pri Stalingradu in drugje se spominjamo onih nomadskih Čerkesov, o katerih nam pripoveduje Tolstoj v svoji noveli "Kozaki," ki so se povezali med seboj, da so bili na ta način primorani se boriti do smrti. Odpornost in ostale sijajne lastnosti ruskega vojaka niso zasluge sedanjega komunističnega ruskega režima. Rus je bil vedno sijajen vojak. Spomnimo se ruskih generalov Suvorova, Kutuzova in ostalih, ki so vodili ruske armade od zmage do zmage. Poslušnost in discipliniranost sta bili vedno pglavitni lastnosti Rusa. Kakor je prej brezpogojno izpolnjeval ukaze batjuške carja, prav kakor izpolnjuje sedaj ukaze Stalina in njegovih komisarjev. Razlika med prvo in to svetovno vojno je ta, da je sedaj neprimerno bolje oborožen.

Kjer so se Nemci ušteli je, ker niso pomislili, da Rusija ni Evropa. V Rusu je poleg slovanske dobrodušnosti, trme in odpornosti, še dovolj orientalskega fatalizma, kateremu življenje ni najvišje dobro. Podobni so Kitajcem, ki so po vseh vojaških pravilih premagani, pa se vendar borijo dalje. Bog daj, da bi ruski narod dosegel nekoč pravo svobodo, do katere za njegove sijajne lastnosti opravičujejo.

LEO ZAKRAJSEK:

IZPOD OKRILJA GOZDNATEGA KRIMA

PRED nekaj meseci mi je pisala moja ožja rojakinja S. med drugim tudi tole: "Toliko krajev v naši stari domovini ste že opisali, na Gorenjskem, na Štajerskem in po drugih delih Slovenije, toda o mojih in Vaših domačih krajih, o naši preserski fari pa niste menda še nič pisali. Tam ste bili rojeni in gotovo vse kraje dobro poznate. Menda naši kraji, naše vasi, naše Ponikve, naš Krim in pa naši ljudje niso tako pod vrednostjo, da bi se ne dalo tudi o njih kaj napisati. Vi veste toliko zanimivega povedati o drugih krajih, zato boste gotovo tudi pri naših Presercih našli kaj takega, kar bo naše ameriške sorojake zanimalo . . ."

Leo Zakrajšek

Prav ima, sem si mislil, ko sem prebral to pismo, kajti resnica je, da nisem o krajih v domači fari skoro še nič pisal. To pa ne zato, da bi ne hotel, ali da bi se o naših Presercih ne dalo kaj zanimivega povedati, pač pa zato, ker se nisem hotel izpostaviti očitku: Vsak berač svojo malho hvali. Hotel in pričakoval sem, da bo kdo drugi to delo opravil. Poleg tega pa ni bilo posebnega povoda, da bi se lotil teh krajev. Sedanja vojna pa je prinesla toliko in tako strašnih sprememb in prinesla je tudi zelo tehtne vzroke, da se piše tudi o nas — Fistančih, kakor tudi o naših farnih, oziroma občinskih sosedih — Izancih, Rakičanih in Coklarjih, zlasti pa o našem Krimu, izpod kojega okrilja mi vsi prihajamo.

Gozdnati Krim

Kakih 16 kilometrov južno od Ljubljane se nad ravnino — Ljubljanskim barjem — strmo dviguje obsežna gorska skupina — Krmsko pogorje, katerega krono nosi nekako na sredini stoječi najvišji vrh — Krim. Visok je 1,107 metrov, kar je nekako 3,600 ameriških čevljev, kar je že precej visoka kopica.

Vsa ta skupina je gosto poraščena z iglastim in bukovim drevjem, med katerim je videti zelo malo skalovja, skoraj nič. Le Krimska glava nima drevja, pač pa raste na njej tik nad gozdom grmičevje, a višje pa precej bujna in gosta trava. Zato se v tem oziru Krim ne more primerjati s svojimi višjimi tovariši na Gorenjskem in Štajerskem, kjer so vsi glavni vrhovi samo golo skalovje. Krim se torej ni dovolj "dvignil," da bi mu mogli vremenski elementi zbiti klobuk z glave in zraven tudi populiti lase.

S stolpa ljubljanskega grala, ali nebotičnika, odkoder se gledalcu ob jasnih in svežih dneh nudi naravnost diven razgled na Krim in njegovo zeleno kraljestvo, ta vrh na prvi pogled daje podobo ogromnega velikana, ki ima na široko raztegnjene svoje orjaške kamolce in zelo skrčen vrat. Zdi se, da ta velikan skrbno pazi na to, kaj počno njegovi barjani in kaj se godi v srcu Slovenije, v Ljubljani.

Na celi severni strani, od Iga preko Tomišlja, Jezera, Podpeči, železniške postaje Preserje ter dalje preko Goričice in Brega do Borovnice sega Krimska gorska skupina prav v ljubljansko barje, katero se kakor morje v norveških fjordih zajeda v to gorovje in sicer v nekaterih krajih precej globoko. Tako globoka zajeda je pri Jezeru, pod Kamnikom in Preserjem ter pri Borovnici. Enaka zajeda je tudi pri Ig - Studencu, toda tukaj je reka Iška v teku tisočletij nanesla toliko peska in gramoza, da zajeda ni tako očividna. Tudi Želimeljski kot se lahko smatra za zajedo te vrste.

Vse te zajede, kakor tudi deloma še danes zelo močvirnato Barje, kateremu ljudje navadno pravijo: morost, ali mah, so najboljši dokazi, da je nekoč tu bilo obsežno jezero, ki je segalo prav do vznožja severne strani Krimskega gorovja. To pomeni, da so tam, kjer so danes rodovitna in skrbno obdelana polja ter močvirne senožeti, nekoč plavale ribe in se ljudje vozili samo s čolni in splavi.

Na vzhodu Krmsko skupino reže globoka in ozka dolina reke Iške tja do kraja Vrbice, kjer se vanjo v skoraj pravilnem kotu izteka šumeči gorski potok Zala, kojega strma in globoko zasekana dolina tvori velik del južne meje Krimske skupine. Med izvirom Zale in Borovnišnice preide Krmsko gorovje preko Rakitniške planote v Cerkniško in Bloško planoto. Borovniščica pa s svojim znamenitim Borovniškim Peklom tvori od svojega gorenjega toka in prav do Borovnice in njenega slavnega borovniškega železniškega mostu zapadno mejo Krimske skupine.

Čemerikavi Mokrec

Jugovzhodno od Krima se čemeriki skoro ne prestando megleni in zaspani tekmeč njegov — Mokrec, ki je samo 49 metrov nižji, a je "pre-moker," prezaspan in prečemerjen, da bi bil zmožen kakega tekmovalja. Čeravno je visok 1,058 metrov in torej ni nikaka krtina, njegova znatna višina ni vidna in zato ne pride do veljave, kajti poleg njega stoji več znatnejših vrhov,

med katerimi sta dobro poznana zlasti Kurešček, visok 833 metrov, in Sv. Ahac, visok 749 metrov.

Mokrec tvori rekako svojo posebno gorsko skupino, katera se ra severni strani bolj položno spušča navzdol ter med rečicama — Iško in Želimeljščico — pri Sudencu in Kremenici preide v barjansko ravnino. Južno pa ta skupina preko raznih višjih in nižjih hribov preide v Sodraško kotlino, na jugovzhodu pa v Grosupeljsko kotlino. Na zapadni strani pa preseče Krmsko in Mokriško skupino globoko zasekana in romantična dolina Ške. Ta dolina je v zadnjem času dobila ime Iki Vintgar, ki je postal resen tekmelec blejskemu Vintgarju.

Kakor Krmsko gorovje, je tudi Mokriška skupina poraščena z gostim in visokim iglastim in bukovim drevjem. Gozdov samo tam ni, kjer so naselbine in njihova polja in travniki, a teh ni posebno veliko vse tja do Krvave peči, Osredka in Turjaka.

Ime Mokrec samo pove, da je gora mokra, a to ne, da je na njej kaka voda, temveč, da na njej veliko dežuje, zlasti pa, da je nekak barometer za celo okolico. Kadar hočejo ljudje v okolici vedeti, kakšno bo vreme, pogledajo na vrh te gore in vedo pri čem so. Ko sem pred leti hodil po teh krajih s svojim dragim prijateljem in pesnikom, ki si je za svoj psevdonom izbral ime "Mokriški," mi je ta natančno razložil vremenska znamenja na Mokrecu ter me zagotovil, da so ta znamenja zelo zanesljiva. Ravno kakšna so ta znamenja, se danes več ne spominjam. Morda jih bo o priliki pojasnil kak Ižanec ali Ižanka.

Krmska in Mokriška skupina sta prav za prav le ena gorska skupina, ker se prav za prav bistveno nič ne razločujeta med seboj. Deli ju samo Iška. Značaj površja in geološka sestava pa je skoro ista.

Na stran potisnjeni kraji

Vsi kraji med Želimeljščico in Borovniščico gospodarsko teže na Barje, to je, njihovo naravno izhodišče v ostali svet je bilo in je še danes potom njihovih posebnih dolin in kotlin k prometnim zvezam ob Barju, ali preko Barja, katero je te kraje ločilo in še celo danes v precejšnji meri loči od večjih in prometnejših krajev na severu, zlasti od Ljubljane. Bili so časi, ko se je na primer v naše Preserje moglo priti po suhem, od vrhniške strani mimo Borovnice, od ljubljanske strani pa le preko Škofljice in Iga. Direktno preko Barja pa so zvezo tvorili le čolni po Ljubljanici ter njenih dotokih iz teh krajev. Radi pogostih povodnij in zime te čolnarske zveze seveda niso bile zanesljive.

Pri tako skrajno slabih prometnih zvezah je bilo naravno, da so bili vsi ti kraji nekako odrezani od ostalega sveta in zato malo poznani in še manj obiskani. Le oni, ki je moral, je šel ven iz teh krajev, ali je prišel v te kraje, ki so bili takorekoč potisnjeni na stran od ostalih ljudi in prometa.

(Dalje prihodnjič)

I Z J A V A

Jugoslovanskega pomožnega odbora, slovenska sekcija

Slovenci v Ameriki, oziroma Amerikanci slovenskega porekla, ki imajo duševne in v mnogih slučajih materialne zveze s Slovenci v Evropi, imajo v sedanjem svetovnem konfliktu pred vsem zmago ameriške demokracije pred očmi in so pripravljeni storiti za to zmago vse, kar je v njihovih močeh, vedoči, da je od nje odvisna ne le svobodna bodočnost te dežele, ampak tudi preporek vsega sveta. V tem svobodnem svetu naj tudi Slovenci dobe tisti prostor, ki jim gre po pravici in ki jim je bil doslej odrečen.

Slovenci, člani južnih Slovanov, so poseben narod, čigar vsi deli se zavedajo svoje skupnosti in zaradi tega zahtevajo zedinjenje vseh doslej razbitih kosov v eno celoto — v Zedinjeno Slovenijo, za katero so se bojevali že od svojega narodnega preporeka.

Zedinjena Slovenija mora biti avtonomna, organizirana na čisti demokratični podlagi in kot taka naj postane del nove Jugoslavije, v kateri bo avtonomija vseh njenih delov in njena demokratična organizacija zajamčena z ustavo brez vsakih reakcionarnih pridržkov.

Prepričani, da bo v novem svetu vsaka izolacija nemogoča in da bo razvoj vsakega naroda odvisen od razvoja vseh, so Slovenci enako pripravljeni delati za demokratizacijo vsega Balkana in vse Evrope in doprinesti kolikor je v njihovih močeh za organizacijo sveta, kjer naj zavladava pravičnost brez privilegijev in zapostavljanj, enaka pravica za velike in male, ki edina more biti temelj svobode, napredka in varnosti.

Za te cilje pozivamo na sodelovanje vse Slovence in Slovenke brez razlike strankarske ali verske pripadnosti, priznavajoči vsakomur njegovo individualno svobodo, ki pa ne sme onemogočiti sodelovanja na skupnem polju, kjer prav sedaj bije narod naših dedov boj za življenje ali smrt.

Chicago, Ill., 12. septembra 1942.

Ženski svet

ŽENSKA POMOŽNA SKUPINA ZA MORNARICO — WAVES

PRVA skupina žensk, ki se je bila vpisala v armado, je že imela priliko pokazati uspehe svojega vežbanja v Fort Des Moines, Iowa. Nekatere izmed teh novink so že prejele svoj činovni red in pod vodstvom teh se bodo vežbale nadaljne kandidatkinje.

Po vzorcu prve pomožne skupine WAAC sedaj nabirajo rekrutkinje za mornarico in bodo poznane pod začetnicami WAVES, kar pomeni Women Appointed for Voluntary Emergency Service. Število teh prostovoljk je določeno na deset tisoč in kvota za državo New York znaša 240 žensk. Prosilke morajo navesti starost (21 do 35), svojo višje šolsko izobrazbo (High School) in dodatne kvalifikacije. Tehtati morajo vsaj 95 funtov in visoke morajo biti vsaj pet čevljev. Ker sprejemajo tudi poročene ženske, je treba navesti starost otrok. Matere otrok, ki še niso dopolnili osemnajstega leta, ne bodo upoštevane. Tudi take prosilke bodo zavrnil, katere imajo moža v armadi. Prideljene bodo ameriški rezervi z začetno plačo \$50 na mesec. Kot častniki bodo prejemale plačo od \$138 mesečno z dokladi za hrano in stanovanje.

Vpisovanje bo trajalo do 6. oktobra in pravo vežbanje se bo začelo tri dni kasneje v Smith College, Northampton, Mass. Ta tečaj bo odprt za ženske častnike in bo trajal štiri mesece. Vsaka kandidatinja je opravičena do vsote \$250, iz katere mora plačati za vso predpisano obleko in druge potrebščine.

Za načelnico teh mornarskih kadetk je bila izbrana zelo izobražena in simpatična predsednica iz Wellesley kolegija, Miss Mildred H. McAfee je graduirala na Vassar kolegiju in potem je še nadaljevala svoje študije na Columbia univerzi, univerzi v Chicago, Ill., in par drugih kolegijih. Stara komaj 42 let pa je že dosegla tako odgovorno in važno službo, do katere ji je nemalo pripomogla njena temeljita izobrazba in simpatična zunanost.

Namen organiziranja WAVES je ta, da one prevzamejo vsa dela, katera sedaj opravlja gotovo število mornarjev, ki bi potem lahko služili pri bolj težkih opravilih na ladjah. WAVES bodo ostale v Ameriki ter bodo zaposlene v raznih obrežnih uradih. Kdor se spodtika nad temi novostmi, pokaže svojo ignoranco, ker v resnici ne pojmi, kako velika nevarnost nam preti, ako se ne bomo temeljito pripravili. V Angliji je vse ženstvo organizirano in kakšen kaos bi bil tam, ako bi ne bile priskočile ženske na pomoč. Staro pravilo, da je ženska za dom, v tej strašni borbi več ne velja. Kdor le more, naj stopi v akcijo, da bo tem prej zasijalo solnce svobode in miru.

LETEČI ŽENSKI SKVADRON W A F S

Organiziranje delavstva nam je prineslo besede iz samih začetnic, ki značijo imena posameznih organizacij. Vojna pa je povzročila, da so se ustvarile začetne črke, ki značijo posebne ženske skupine. Zname so nam WAAC in WAVES in h tem pridejo še WAFS (Women's Auxiliary Ferrying Squadron).

V Ameriki je gotovo več kakor petdeset žensk, ki znajo voziti letala tako spretno, kakor vozijo avtomobile po cestah. Za začetek so določili sprejeti le petdeset letalk, katere bodo še posebej izvežbali za vojne zahteve. Od žensk zahtevajo vse tiste kvalifikacije kakor od letalcev. Starost ne sme presegati 35 let. Prosilka mora vložiti pismo prošnje direktno na Air Transport Command, War Department, Washington, D. C. V prošnji je treba navesti višjo šolsko izobrazbo in število ur v avijatiki. Katera prosilka bo sprejeta na podlagi predloženih izkazil in spričeval, bo nastopila šesttedenski kurz pod vojaškim letalskim nadzorstvom. Po prestatih skušnjah bo opravičena do nameščenja kot WAFS z letno plačo \$3000. Nekaj teh novink bodo nastavili pri administraciji in druge pa bodo služile kot pilotke

pri prevažanju zračnih vozil preko naših držav.

V Angliji je taka skupina letalk znana pod imenom "ATA girls" in te poznajo vsa zračna vozila in so tako izvežbane, da jim zaupajo vse, tudi težke bombnike. Izkazale so se tako večje letalke, da ni več vprašanja, kdo bo vozil. Ženske so ravno tako zanesljive, kakor moški piloti.

Poleg spretnih letalk pa ima Amerika tudi več žensk parašutarov, ki se ne bojijo skočiti s še tako velike višine. Tudi takih pogumnih žensk potrebujemo, kadar je vojna nevarnost tako blizu nas. Vsaka parašutarica mora prestati predpisane skušnje od Civil Aeronautics Administration in za vsak skok mora dobiti dovoljenje od vojnih oblasti. Padalo je napravljeno iz svile a ker te zaloge primanjkuje, so začeli delati padala iz najlona (nylon). Prvi poskusni skok v takem padalu je napravila 24 letna Adeline Gray iz Hartford, Conn. Skočila je iz višine 2.000 čevljev in takoj po prvem poskusu je šla nazaj v tovarno k svojem delu. Mrs. Roth iz New Yorka pravi, da je treba imeti mirne živce, neustrašenost, dober spomin in malo domišljije. Ona je pionirka in skakanju z višin in misli, da je ta spretnost velike vrednosti za bolničarke. Gotovo število bolniških strežnic bi moralo biti v padanju izvežbano. So slučaj, ko se ne more do ranjencev drugače kakor z letalom, iz katerega je skok edin način pomoči.

GOVOR RUSINJE LJUDMILE PAVLIČENKO

Kakor druga leta, je tudi letos dijaška mednarodna Zveza priredila svoj kongres, katerega se je udeležilo dijaštvo iz raznih daljnih dežel. Iz Rusije so prišli trije mladi poročniki: Ljudmila Pavličenko, Vladimir Pčelincev in Nikolaj Krasavčenko. Vsi trije so prekinili svoje študije ter stopili v armado, kjer se je vsak izmed teh posebno odlikoval.

Dobro vedo, da je mesto Odesa takozvano odprto mesto, katerega bi se po mednarodnih zakonih ne smelo napasti, je nemška armada mesto bombardirala in meščanom pokazala vso svojo brutalnost. Tedaj je mlada deklica Ljudmila stopila med tiste, ki so se postavili v bran proti krutemu sovražniku. Videla je padati nedolžne žrtve ter prišla do spoznanja, da je nemški vojak neukročena in podivjana zver, katero je treba iztrebiti iz človeške družbe. Z rusko armado se je umaknila v Sebastopol in v teh strašnih napadih je bila dvakrat težko ranjena in dvakrat je dobila le manjše poškodbe. Njena trdna narava, mladost in globoka ljubezen do svoje domovine jo je kmalu spravila na noge in stopila je med tiste, ki v pošameznih skupinah zasledujejo sovražnika. Za prvega Nemca je stala na preži tri dni in ko je bila sigurna, je sprožila in dobro pogodila. Na ta način je spravila tristo devet sovražnikov na varno. Rekla je, da človek ne more imeti nobenih pomislekov, kajti le mrtev Nemec ni več nevaren. Sama je bila priča groznim dejanjem teh roparjev, ki so pri trpinčenju žensk in otrok kazali posebno uživanje. Pri vsakem pogodnem strelu je čutila, kakor more čutiti lovec, ki gre nad divjo zverjad, ki ogroža okolico. Življenje ruskega naroda ne bo več v nevarnosti, kadar bo padel zadnji Nemec, ki je prišel ropat ljudi in deželo.

Na Delavski praznik se je vršila v Central Parku v New Yorku velika manifestacija in poleg župana La Guardia je sedela ta zaslužna ruska mladenka. Oblečena v temnozeleno uniformo, na glavi kapo z rdečim trakom in zvezdo ter obuta v škornje, je bila nekaj izvanrednega med vsemi gosti. Občudovalci so jo in navdušeno pozdravljali posebno še, ko jo je župan predstavil kot simbol junaške armade hrabrega ruskega naroda in še posebno kot simbol žensk, ki protestirajo in kličejo po osveti za padle žrtve nemškega barbarstva. C.I.O. ji je izročil spominsko ploščico, katero bo nesla domov ruski armadi. Po končanih formalnostih je sama stopila v ospredje ter govorila ljudstvu v svojem jeziku, ker angleščine ne zna. Nihče ni mogel počakati na tolmača. Vsak je čutil veliko navdušenje, katero je izrazil

z gromovitim ploskanjem. Najprej se je zahvalila za dokaze naklonjenosti in odločnosti bojevat se proti roparjem in Hitlerju, dokler ne bo strt v prah.

"Naši ljudje zaupajo v vas, v armado in vse delavstvo, da pojmi veličansko nevarnost, ki preti vsemu človeštvu. To je smrten boj in upam, da se bo vsak izmed vas, bodisi v uniformi ali delavec v tovarni do skrajnosti potrudil, da zbrisemo z sveta zadnjo sled tega strašnega fašizma. Ta ranjena fašistična zalega sluti, da se ji bliža pogin in zato se zaganja z vso silo, da bi si priborila zmago predno nastopijo milijonske čete Združenih zaveznikov. V interesu cele človeške družbe podvojimo vsa svoja prizadevanja v armadi, v mornarici, v industriji in kjerkoli nas drži dolžnost, da čim prej osvobodimo trpeče človeštvo izpod neznosnega jarma fašizma. Združimo se, zedinimo se, da čim prej zadamo smrtni udarec tej grozni vojni pošasti. Naše geslo naj bo: "Vse za bojno črto! Več tankov, več bombnikov in več orožja! Boj hitlerizmu! Naprej do zmage!"

Govornica se je zahvalila za burne ovacije, katere je sprejela v imenu ruske armade. Zase ne išče nobenega priznanja, ker ne smatra svojih zaslug vrednih, da bi se jih povdarjalo. Dekle je jako bistre glave, kar je pokazala v svojih odgovorih nadležnim reporterjem. V neki družbi je h njej pristopil neznanec, ter ji je izrekel svoje občudovanje in čestitke h njenim vojnim uspehom. Zahvalila se mu je, potem je pa brž dostavila: "No, kaj pa vas zadržuje, da ne greste in me ne posnemate?"

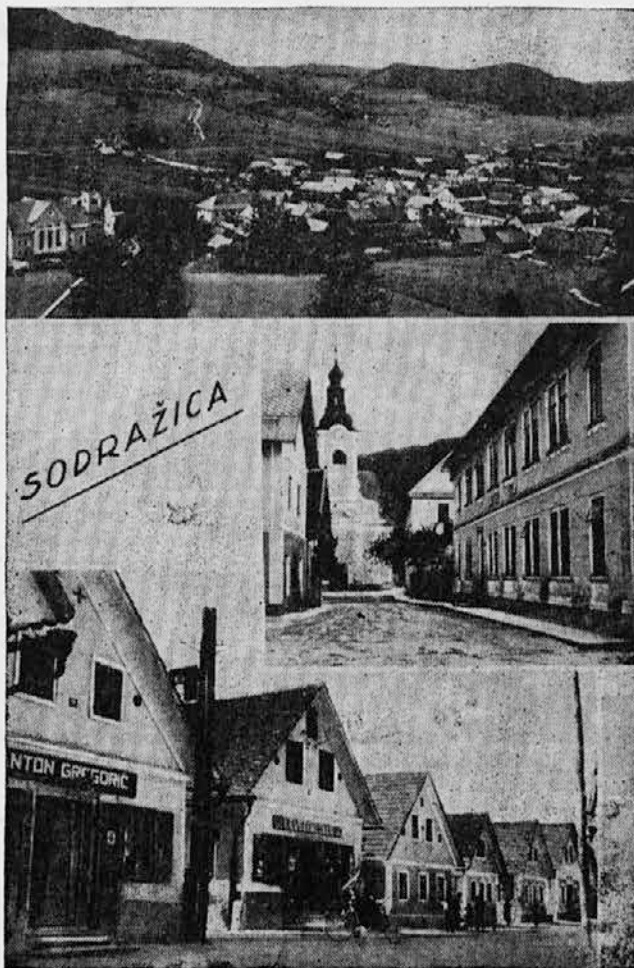
Ravno sedaj se vršijo strašne bitke za Stalingrad in dal Bog, da bi se pred tem mestom zrušila nemška vojna sila. Mladi junakinji pa želimo srečen povratek v odrešeno domovino Rusijo.

VOLILNI GLAS JE NAŠE OROŽJE

Čim bolj se bližajo jesenske volitve, tem bolj moramo ženske skrbeti, da zberemo dobre, poštene in zanesljive ljudi ter gremo za nje v volilne kočje in jim oddamo svoj glas. Do sedaj so vodili možje usodo ljudstva in čas je, da pristopimo ženske in pomagamo napraviti red tam, kjer je sedaj graft in krivica. Kjerkoli se oglasi ženska kandidatinja, podprimo jo in pomagajmo ji do zmage. Ne govorimo kakor govore nevoščljivi ljudje. Ne podcenjujmo svojega lastnega spola. Ženska je lahko prav tako dobra zastopnica kakor so moški kandidati. Ženske smo preveč boječe, zato pa potrebujemo medsebojne podpore in prijateljstva. Čim več žensk pride na krmilo, tem več napredka bo dobilo ljudstvo. Pomagajmo tem ženskam, ki so se zglasile in navdušimo tiste, ki so zmožne pa preboječe in si ne upajo stopiti še v ospredje.

SODNJI DAN NAD TRGOM SODRAŽICA NA DOLENJSKEM

Bilo je julija meseca, leta 1930, ko se je tudi meni izpolnila tista nepopisna in neutešljiva želja, katero menda vsak izseljenec nosi v svojem srcu, da sem po dolgih petindvajsetih letih šla pozdravit svoje sorodnike in znanje in naše preljubljene domače kraje. Najprej sem hotela domov v Sodražico, pa me je brat v Ljubljani pregovoril, da sem ta obisk odložila za en dan in sem šla najprej z njim na Vrhniko. Celo popoldne nam je nagajal dež, ki je v manjših presledkih motil zbrano družbo na vrtu. V sobi je električna luč dostikrat pomežiknila in smo bili mnenja, da je ponekod prav huda nevihta. Okrog pete ure popoldne so se moje misli ustavile doma pred pošto, ker ravno nekako ob takem času pripelje voznik potnike iz Ljubljane. K sreči sem bila tam samo v mislih, v resnici bi se tedaj ne bila rada znašla doma. Ravno nekako okrog pete ure je nad trgov divjala tako huda nevihta, kakoršne niso pomnili niti starejši prebivalci. Kot so mi pravili pozneje, so naša vežna vrata tiščali moški, ker jih je hotelo vdreti čeprav so močna in so bila zaklenjena. V prvo nadstropje je vihar zmetel toliko blata in peska, da so ga nosili z lopato ven. Med strelom in bliskom so okna kar žvenketala in šipe padale razbite na tla. Ljudje so trepetali in molili med tem strašnim neurjem in nič čudnega, če je časopisje drugi dan

pisalo "Sodnji dan nad Sodražico." Drugo jutro sem že slišala ustno izročilo, ko so v Ljubljano dospeli domačini. Ljudje so prestali velik strah in utrpeli občutno škodo na polju, kjer so bili pridelki povečini vsi skleščeni in uničeni od viharja in toče. Pa dokler človek odnese življenje, je še vedno upanje v srcu, da se bo vse popravilo. Nihče ni bil ranjen in nikogar ni tedaj ubila strela pri nas. Prizadeti so prejeli nekoliko pomoči od vlade in po trgu so ljudje še nekaj časa govorili o tej nevihti, potem pa je bilo vse pozabljeno.

Trg Sodražica se razteza od vodi Bistrice, ki se v velikih ovinkih počasi pomika dol proti Ribniški dolini in teče tudi skozi trg Ribnico. Dolina je bolj ozka, ker jo obrabljajo Slemenski vrhovi, a na nasprotni strani pa se vleče širok pas Velike Gore, ki s svojimi večno zelenimi gozdovi daje veličastno ozadje trgu in okolici.

Dokler ni stekla Dolenjska železnica, je bil trg Sodražica važno trgovsko središče, kamor so vsak tržni dan, to je vsak četrtek, prišli ljudje, kakor na semenj. Po glavni cesti proti Blokam in Rakeku pa so se pomikali številni vozovi s tovorom. Lesna kupčija je tedaj cvela in ljudje so bolj poredkoma odhajali v tujino. Prišle pa so spremembe radi nove železnice. Inženirji in drugi odločilni gospodje, ki so merili svet, koder naj vozi železnica, so trg popolnoma odrezali od glavne prometne proge. V poznejših letih so na pritisk in razne prošnje vendar postavili postajo v Žlebič, ki je nekoliko bližje Sodražici, a ne dovolj, da bi trg imel večje koristi od tega. Železnica je povzročila ekonomski preobrat in marsikaterem oziru. Tržni dnevi so prenehali in glavna cesta je postala prazna vez med Sodraško dolino in Blokami. Preko Velike Gore vodi cesta na Loški Potok, kjer je med samim gozdom raztreseno nekaj vasi, ki sicer vsaka zase nosi svoje ime, a vse skupaj se imenuje Loški potok. Od te glavne ceste drži pot tudi na Goro, ki s tem imenom zopet znači več malih naselbin.

To obsežno gorsko ozadje pa je najbrže povzročilo stransko katastrofo, ki je zadela trg Sodražico in menda vse okoliške naselbine. Po Reuterjevih vesteh so Lahi trg popolnoma uničili in ljudi pomorili. To je bila še vse hujša nevihta kakor pred trinajstimi leti, ko je narava malo podivjala. Toča, ki se je vsula iz laških strojnic ni uničila samo imetja, ampak je uničila celo prebivalstvo, med katerimi je bilo gotovo mnogo nedolžnih. Kogar ni zadela krogla, je našel smrt v plamenih, ki so požirali vse, kar si je pridno ljudstvo v potu svojega obraza tekom let zgradilo. Po gozdih gospodarijo četniki in gotovo jih ne manjka po Veliki Gori, kjer je polno skrivališč. To dejstvo je postalo usodopolno za ves trg.

Kadarkoli sem čitala razna vojna sporočila, sem se vselej malo potolažila, misleč, da so naši kraji precej umaknjeni in vojna jih ne bo dosegla. Saj tudi v prvi svetovni vojni, ki je bila dovolj grozna, so naši kraji ostali nepoškodovani. A ta vojna je še vse kaj hujšega od prve. V zakopih ima vojak orožje. Pripravljen je za napad in na sovražnika čaka, da se mu postavi v bran. Po vaseh pa ljudje nimajo orožja in po prejšnjih vojnah sodeč, niso pričakovali, da jih bo sovražnik poiskal pod domačo streho, kjer jih bo poklal brez vsakega usmiljenja. Grozni prizori so se morali odigrati, ko je umiralo toliko nedolžnih in nič hudega slutečih ljudi, ko jim je Lah prinesel svojo kulturo. Kaj porečejo k tej podivjanosti tisti, ki so trdili, da bi bili rajši pod Italijani, ker bi jim pustili vero. Divjak nima vere, sicer bi ne počenjal takih zločinov. Kakoršne krutosti pozna Nemeč, z enakimi hoče tudi Lah vsiliti svojo voljo tistim, ki ga iz dna duše sovražijo.

Zadnja sporočila pravijo, da je Mihajlovič zbral četnike tudi po drugih deželah, ki se bodo borili na enak način, vsak v svojem kraju. Sabotirali bodo in napadali Transporte, tako da bo to nekaj začetek druge fronte, katere se je že sam Hitler začel bati. Po osveti kličejo milijoni mrtvih, med temi tudi naši ožji sorodniki in domačini. Pomagajmo vsi, kolikor moremo!

—T. K.

Osnovna načela državljanstva

18.—SODIŠČA IN NJIH DELOVANJE

Zakaj so sodišča?

Dolžnost sodišč je, da vzdržuje pravičnost in predpise zakona med ljudmi.

Kako ohranjajo sodišča pravičnost?

Razsojajo spore, tolmačijo mnenje zakona in preiskujejo in kaznujejo kršilce zakonov in predpisov.

Kdaj se človek poslužuje sodišča, da mu brani njegove pravice..

V slučaju osebne poškodbe, krivične prilastitve premoženja ali da potrebuje pomoči, da si zagotovi pravičen delež premoženja ali odškodnine, se običajno poziva sodišče za pomoč.

Kateri drugi posel izvršuje sodnija?

Sodišče odločuje, da-li je človek obdolžen zločina v resnici kršil zakon, in ako je, tedaj določa njegovo kazen.

Ali potrebujemo sodišča za vzdrževanje zakonov?

Zakoni so brez koristi, ako se jih ne vzdržuje ali ako se dovoljuje njih kršitev, zato skrbe sodišča, da se zakoni upoštevajo.

Kaj je delokrog sodišča mirovnega sodnika?

Mirovna sodišča poravnava prepire radi malih svot premoženja ali dolgov ter se zaslišujejo slučajni obdolžencev manjših zločinov ali prestopkov.

Kako so ta sodišča vzpostavljena?

Ljudstvo izvoli mirovne sodnike kot svoje zastopnike, za reševanje malenkostnih sporov in slučajev.

Kateri drugi uslužbenec je potreben, da se vrši delo teh sodišč?

Stražnik ali kak drug uslužbenec je potreben, da dostavi ljudem pozive ali zaporna povelja, proti katerim so bile vložene tožbe pri mirovnem sodniku.

Ali mirovni sodnik sam razsodi, kdo je kriv?

Le v nekaterih slučajih ker v mnogih slučajih se zahteva porotno sodišče.

Ali je mogoče novo zaslišanje v slučaju izgubljene tožbe pri mirovnem sodišču?

Potom priziva na višje sodišče.

Kaj so mestna sodišča?

Sodišča v mestih, ki poslujejo namesto mirovnih sodišč ter vrše zasliševanja obdolženih prestopkov mestnih zakonov in manjših zločinov.

Kdo razsoja tožbe v mestnih sodiščih?

Večino tožb razsodi mestni sodnik, v gotovih slučajih se lahko tudi zahteva porotno sodišče.

Imajo-li osebe sojene v mestnih sodiščih pravico priziva?

Kdor je mnenja, da razsodbe mestnega sodišča ni bila pravična, lahko vloži priziv na višje sodišče.

Katero je naslednje višje sodišče?

Naslednje višje sodišče je okrajno sodišče ki se včasih imenuje tudi okrajno (district) ali okrožno (circuit) sodišče.

Kaj je naloga okrajnega sodišča?

Okrajna sodišča zaslišujejo bolj važne tožbe, ki ne spadajo pred mirovnega sodnika ali pred mestno sodišče. Običajno zaslišujejo prošnje za državljanstvo.

Kako se vloži tožba pred mestno ali okrajno sodišče?

Vloži se pismeno pritožbo pri uradniku sodišča, ki nato obvesti toženca, da pride gotov določen dan na zaslišanje pred sodišče.

PRISPEVKI ZA ODPOMOČ UBOGIM V STARI DOMOVINI

Podružnica št. 23, Ely, Minnesota, je poslala zadnji mesec lepo svoto \$60.75, ki je bila nabrana ob priliki banketa, ki se je vršil na Zvezin Narodni dan za državo Minnesota v nedeljo 16. avgusta, 1942, ko je bila tam na obisku naša urednica Albina Novak. Takrat je bila nabrana svota \$55.75 in potem je darovala sestra Uršula Tratnik svoto pet dolarjev, kar je povišalo skupno svoto na \$60.75.

Zelo smo hvaležni vsem darovalcem in darovalkam, kakor tudi našim vrlim odbornicam, ki so pomagale, da se je ta svota skupaj zbrala. Naj bi bil lep vzgled tudi drugim podružnicam v bodoče, da store nekaj v ta namen, kadar se vršijo večje prireditve. Saj občinstvo rado prispeva samo ako se vpraša na lep in vabljen način. Imena so zabeležena v posebni knjigi.

Poročano nam je bilo, da je Urno Nežiko predstavljala na Ely agilna članica Mary Skalar, ki je ustvarila mnogo dobre volje med gosti, za

kar tudi njej najlepša zahvala.

Podružnica št. 23 je že prej poslala svoto \$16.50 in imajo z gori navedeno svoto skupaj poslanega v ta namen \$77.25. S tem je št. 23 na tretjem mestu, kar se tiče svot poslanih v ta namen na glavni urad.

Dalje smo prejeli na glavnem uradu svoto en dolar od podružnice št. 3, Indianapolis, katero je darovala sestra Mary Konecnik, in svoto dva dolarja od št. 12, Milwaukee, Wisconsin, katero sta darovali sestre Johanna Stuller in Mary Schimenz in sicer vsaka po en dolar.

Prejšnjo izkazilo je bilo\$1,075.24

Prispevki do 10. sept. 63.75

Iz glavne blagajne SZZ 200.00

Skupaj\$1,338.99

Najlepša hvala vsem članicam in podružnicam za lepe prispevke za uboge sirote v stari domovini. Priporoča se ostalim podružnicam, da ne pozabijo prositi za prispevke med svojimi članicami in prijatelji ob vsaki priliki. Pošljite nabrano svoto na naš glavni urad, kar bo priobčeno točno v Zarji.

JOSEPHINE ERJAVEC.

ZA RDEČI KRIŽ

Težko je umeti, kaj je prav za prav vzrok mlačnosti med našimi podružnicami, ker se ne odzovete na resen apel za sklad, ki ga nabiramo za Rdeči križ. Ko je bilo pred nekaj meseci podarjano, da naj podružnice zbirajo med svojimi članicami za sklad en tisoč dolarjev v pomoč Rdečemu križu, sem bila skoraj gotova, da se bo to uresničilo v par mesecih. Toda se ni, in sedaj sem v zadregi zaradi vaše brezbriznosti in ne vem kakšen izgovor bi dala strankam, katerim sem omenila o stoodstotnem sodelovanju naših podružnic. Dosedaj se je odzvala komaj ena četrtina naših podružnic in to nika- kor ne zadostuje. Torej, prijazno vas prosim, da vzamete to vprašanje v razpravo na prihodnji seji in prav gotovo pošljete vsaj nekaj na naš urad, da pride v prihodnje poročilo.

Prejšnji izkaz znesse\$658.25

Podružnica št. 43 10.00

Skupaj do 10. sept. 1942\$668.25

V imenu Rdečega križa vas hvaležno pozdravljam,

ALBINA NOVAK,

1135 E. 71 St., Cleveland, Ohio.

KONVENČNA KAMPANJA SE PRIČNE 1. OKTOBRA!

Navduševati članice za pomoč v kampanji za nove članice je nekaj, kar se včasih lahko naredi v par stavkih. Namreč stvar je, da agitatoricam je dobro poznano kampanjsko delo in skoraj ne potrebujejo posebnega bodrila. Za nekatere članice pa velja stara navada, da kaj rade čakajo in odlašajo do zadnjih tednov in potem je pa čas prekratek. Torej ne vem, ako bo letos kaj drugače, dasiravno bi bilo v mnogih ozirih koristno. Zato bom v prvem kampanjskem članku na bolj kratek način apelirala na vas, drage sestre, mogoče boste te vrstice toliko bolj upoštevale.

Kampanja se začne s prvim oktobrom t. l. in se zaključí zadnji dan v marcu, 1943, in to zaradi konvencije, ki se vrši v majniku in bo treba imeti vsa poročila objavljena do tedaj. Zato bo nemogoče dobo podaljšati in upati je, da boste to upoštevale in rajši se od začetka kampanje bolj vneto potrudile, ko je vreme udobno za obiske do vaših znank in prijateljic, kar je pozimi bolj težavno.

Nagrade letos bodo zopet prav mične. Za tri nove članice se dobi krasno Zvezino broško, katero bi morala lastovati vsaka odbornica. Za pet novih članic se dobi v gotovini dva dolarja in potem isto svoto za vsakih nadaljnjih pet no-

vih članic. Članica, ki bo pridobila največ novih članic, bo na konvenciji odlikovana za "Kraljico SZZ," kamor bo prišla na Zvezine stroške. Najbližje tekmovalke bodo pa dobile naslov "Princezinje SZZ."

Zmagovalna podružnica pa dobi lep trofej (kaj bo, boste brale prihodnji mesec), in potem deset dolarjev v gotovini. Druga nagrada je svota \$7.50 in tretja nagrada je svota pet dolarjev ali Zvezin čarter.

Kampanja je odprta in sedaj je odvisno od nas ali bo lep uspeh ali ne. Torej izid je odvisen od našega dela, zato stopimo skupaj in pomagajmo priti do najlepših zaključkov. Biti "Kraljica SZZ" ni čast samo za eno članico, pač pa je najlepša odlika za podružnico, kamor spada. Zato, na delo vse podružnice. Vsaka pomoč bo dobrodošla!

—0—

Kakor vam je znano, imamo pri Zvezi tri častne rede ali odlikovanje za naše agitatorice. V tej izdaji prinašamo imena članic častnih redov, in tiste, ki so pridobile 25 članic ali več, imajo sedaj v kampanji lepo priliko priti v tretji red. Pazite na spremembe.

ČASTNI RED HONOR ROLL

Prvi red

V prvem redu so članice, ki so pridobile 200 ali več novih članic za SŽZ.

	Od- rasle	Mla- dinske	K dobrem		Od- rasle	Mla- dinske	K dobrem
Agnes Mahovlich (16)	479	14	486	Frances Raspet (3)	228	47	251½
Mary Otonicar (25)	459	54	486	Mary Hrovat (15)	215	61	245½
Frances Susel (10)	280	36	298	Mrs. Anton Terlep (20)	210	55	237½

Drugi red

V drugem redu so članice, ki so pridobile 100 ali več novih članic za SŽZ.

Angela Strukel (24)	159	33	175½	Mary Usenicnik (90)	134	—	134
Magdalena Widina (26)	166	—	166	Frances Rupert (14)	108	37	126½
Anna Petrich (54)	160	—	160	Mary Tomazin (2)	109	—	109
Ursula Zaic (56)	154	10	159	Mary Sluga (10)	108	—	108
Theresa Skur (14)	148	—	148	Mary Lenich (19)	103	10	108
Mary Schimenz (12)	142	16	150	Mary Starika (66)	106	—	106
Carolina Kozina (56)	138	—	138	Josephine Seelye (50)	100	6	103

Tretji red

V tretjem redu so članice, ki so pridobile 50 ali več novih članic za SŽZ.

Mary Glavan (10)	93	2	94	Theresa Zdesar (32)	62	1	62½
Frances Ponikvar (25)	92	1	92½	Ursula Pierce (27)	62	—	62
Dorothy Dermes (8)	90	—	90	Mary Markezich (95)	59	4	61
Anna Trdan (38)	89	—	89	Pauline Osolin (7)	60	—	60
Mary Lusin (41)	86	1	86½	Frances Glac (3)	59	—	59
Mary Coghe (26)	79	13	85½	Frances Kasher (61)	54	6	57
Helen Tomazic (47)	83	2	84	Theresa Cvitkovic (64)	57	—	57
Mary Urbas (10)	75	11	80½	Josephine Barbaric (5)	53	4	55
Agatha Dezman (12)	74	11	79½	Barbara Rosandich (23)	48	14	55
Helen Jurcic (2)	79	—	79	Angela Schneller (65)	55	—	55
Josephine Erjavec (20)	71	12	77	Christina Rupnik (1)	53	2	54
Barbara Kramer (13)	76	—	76	Jennie Juzina (17)	54	—	54
Marie Prisland (1)	73	5	75½	Anna Kameen (7)	50	6	53
Johanna Dolinar (38)	75	1	75½	Frances Medved (14)	39	28	53
Frances Bresak (40)	69	4	71	Rose Jerome (19)	51	3	52½
Frances Martahaus (61)	71	—	71	Margaret Kozjan (3)	52	—	52
Pauline Zupancic (15)	68	—	68	Mary Meglich (89)	44	15	51½
Emma Planinsek (20)	63	7	66½	Jennie Okolish (6)	51	—	51
Antonia Nemgar (19)	62	6	65	Frances Loushin (34)	51	—	51
Helen Corel (93)	64	—	64	Rose Racher (54)	41	19	50½
Frances Klucevsek (88)	63	—	63	Catherine Virant (35)	50	—	50

ČLANICE Z 25 ALI VEČ NOVIH

Members Who Enrolled 25 Or More

Mary Miklavcic (73)	48	—	48	Theresa Centa (3)	41	—	41
Albina Novak (25)	43	9	47½	Frances Salmich (10)	39	2	40
Jennie Brodnik (25)	45	1	45½	Mary Darovec (14)	39	—	39
Mary Snezic (67)	45	1	45½	Anna Pluth (20)	39	—	39
Mary Shepel (23)	33	22	44	Louise Zidanic (47)	39	—	39
Helen Krall (33)	42	—	42	Antonia Struna (20)	38	—	38
Frieda Mayerle (81)	42	—	42	Gertrude Delopst (43)	30	16	38
Louise Wamberger (17)	41	1	41½	Josephine Meserko (47)	38	—	38
Theresa Zallar (88)	38	7	41½	Julia Starman (96)	38	—	38

	Od- rasle	Mla- dinske	K dobrem
Johanna Prinz (57)	36	3	37½
Anna Grozdanic (15)	37	—	37
Josephine Muster (20)	14	46	37
Frances Kosten (49)	37	—	37
Angela Satkovich (97)	36	2	37
Jennie Muster (20)	36	—	36
Mary Kvas (63)	32	8	36
Jennie Sodja (18)	35	—	35
Mary Salomon (25)	35	—	35
Rose Rodic (15)	33	—	33
Jennie Welikanje (18)	33	—	33
Jennie Princ (94)	32	2	33
Anna Modiz (1)	31	3	32½
Frances L. Udovich (37) ..	25	13	31½
Anna Koren (5)	31	—	31
Mary Kurre (23)	31	—	31
Agnes Jancar (40)	31	—	31
Johanna Artac (102)	30	1	30½
Mary Bradach (25)	30	—	30
Jennie Pink (32)	30	—	30
Mary Zupan (47)	30	—	30

	Od- rasle	Mla- dinske	K dobrem
Theresa Lozier (55)	29	1	29½
Apolonia Kic (25)	29	—	29
Josephine Perpar (25)	29	—	29
Jennie Intihar (49)	29	—	29
Theresa Racher (57)	28	2	29
Mary Lovse (88)	24	7	27½
Katherine Sneller (26)	25	5	27½
Fannie Kameen (7)	27	—	27
Anna Saitz (28)	27	—	27
Mary Tomsic (71)	27	—	27
Helen Drazenovich (86) ..	27	—	27
Margaret Fischer (1)	24	4	26
Frances Osaben (6)	23	6	26
Pauline Klune (78)	26	—	26
Mary Sinigoy (2)	26	—	26
Mary Bevtz (43)	26	—	26
Mary Slanec (13)	25	1	25½
Jennie Kozely (10)	19	12	25
Katie Duba (13)	25	—	25
Anna Tomasic (27)	25	—	25

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

†TILKA LAMPRECHTOVA - DUŠICA:

BELE VRTNICE

(Nadaljevanje.)

"Na svidenje torej!"

"Na svidenje, gospod zdravnik. Najlepša hvala!"

Z rahlim poklonom se je poslovila. V predsobi ji je še postrežnica dala nekaj navodil, nato je odšla. Preden pa je zavila za ovinek, se je še enkrat ozrla nazaj na prijazno belo vilo sredi vrta ...

Kaj bi bila rekla ali mislila, ako bi bile vedela, da je iz bele vile zrl za njo lep, mlad in prijazen zdravnik, ki je bil tako podoben njenemu junaku, idealu njenih dekliških sanj ...

Ni vedela, da je gledal za njo, a mislila je nanj vso pot do doma. Bila je v dno duše prepričana, da je našla zdravnika, ki jo bo ozdravil. Nič več je ni bilo strah pred kliniko. Še skoro radovala se je — saj bo tam — v njegovem varstvu.

*

Drago pa je še dolgo stal ob oknu in zrl na ulico, po kateri je bila odšla Vanda. — Čisto proti svoji navadi. Prvič v življenju — in to je res nekaj posebnega, ker je imel že tri križe na hrbtu, — se mu je primerilo, da se je bavil s takimi mislimi.

To dekle, — ta Vanda! Vsa drugačna, kot druga dekleta! Naivna in prikupljiva, a vendar samosvoja. Zaprl je oči in si jo poskusil priklicati v spomin. Tedaj se je pojavila njena slika: Njena srednje velika, vitka postava, njeni nežni, polni udje, njene bele, zametaste roke, plavi kodri, lepo oblikovane obrvi, mali nos, polne, rdeče ustnice in predvsem — njene sinje oči.

"Vanda!"

Prestrašil se je sam svojega glasu in prestrašil se je svojih misli. Ne — ne sme se vdajati sanjam, vsaj tem sa-

njam ne! Lepa, očarljiva je, a vse njene prednosti ga ne smejo zapeljati, ne sme se baviti z njo, ker je ne sme ljubiti, a ljubiti je ne sme, ker je ne sme vzeti v zakon.

Torej proč s to čuvstvenostjo, proč s sanjavostjo!

Vsedel se je k pisalni mizi in se zatopil v svoje spise, pa spet mu je oko obviselo na enem izmed spisov.

"Vanda Dragovičeva."

Že spet tu. Nekaj kakor srd, kakor upor se je pojavilo v njegovi duši. Zakaj mu je naključje privedlo to dekle, ki ga je tako očaralo ob prvem nastopu? Saj ne more biti nikdar njegova.

Zakaj nikdar, je kljubovalo srce? Ker sem jaz gospodar, — je poudarjal razum.

Spet se je Drago zatopil v misli — v preteklost. Pred petnajstimi leti je bilo. Hodil je v 6. razred državne gimnazije. Pa je dospela brzobjavka:

"Pridi, — mama umira."

Prestrašil se je in zavzel. Njegova dobra, zlata mama! Kaj ji je? Saj je še o počitnicah občudoval njena rdeča lica.

Oprostil se je pri profesorju, dobil dopust. S prvim vlakom se je odpeljal domov. Še preden se je vlak ustavil, je že skočil doli in hitel domov. Nihče ga ni pozdravil na pragu, nihče spremil v sobo. Vse je bilo tiho. Planil je po stopnicah in odprl vrata v mamino sobo.

Podložena z blazinami je mati napol sedela v postelji. Lica so ji gorela v vročici, težko je soplja. Ob njej je stal oče in ji z mehkim robcem brisal potno čelo. Ob vznožju sta ihtela brat in sestra, oba mlajša od njega.

Po prstih je šel do postelje in obstal. Oče mi je pokimal z glavo v pozdrav in položil prst na usta, toda mati je odprla oči, ga pogledala in se skušala nasmehniti. Pa je samo bolešno raztegnila ustnico. Sklonil se je nad njo in jo poljubil na čelo:

"Mamica moja!"

"To-rej si ven - dar pri - šel?"

Spet je zaprla oči in v sobi je vladal mrtvaški molk. On pa je stal ob materini postelji in jo opazoval. Kako težko je dihalo, kako hitro se je spreminjala barva obraza. Videl je na njenih potezah sled prestanega trpljenja, videl na njem — pečat smrti. Neznosna bol mu je objela dušo, da bi kričal, plakal, a glas mu ni hotel iz grla in oči so ostale suhe. Nema je bila njegova bol, a zato globoka in pekoča.

Čez nekaj časa je mati odprla oči in njen pogled je romal od enega do drugega, kakor bi se poslavljala: Najprej od očeta, ki je stal strti in obupan ob vzglavju, nato od 14 letne Tatjane, ki je bila nežnejša od matere, nato od najmlajšega, komaj 8 letnega Zlatka. Bolj in bolj otožen je postajal materin pogled, ko je tako krožil od enega do drugega. Končno se je ta pogled ustavil na njem.

Dolgo mu je zrla v oči, nepopisno nežen in skrben je bil njen pogled. Ali je mati videla v bodočnost? Mogoče. — Umirajoči zro jasneje od živih! Komaj slišno je zašepetala: "Drago!"

Sklonil se je bližje k njej, a njen glas je bil že tako slab, da je bolj uganil ko slišal njene besede. Z očmi je bral zadnje materine besede z umirajočih ust.

"Drago, — moj sin! Tolaži očeta in ne delaj mu skrbi! Nadaljuj šole in, ako čutiš v sebi dovolj moči, tedaj postani zdravnik. Ne zdravnik, kakršnih je tako mnogo, — ampak pravi, svetosti življenja se zavedajoči zdravnik. Pomagaj najbednejšim . . . !"

Utrujena je mati prenehala in zaprla oči. Takoj nato jih je spet odprla, se poskusila dvigniti in — padla nazaj v blazine. Oči so začele ugašati, iz ust je bruhnila kri . . .

Ob mrtvi materi se je vrgel oče na kolena in zakril z rokami svoj trpči obraz. Tatjana je omahnila na malega Zlatka, ki je glasno ihtel. Zgrudila bi se bila oba na tla, da ni o pravem času priskočil in vjel sestro v naročje. Spravil jo je do bližnjega divana in velel Zlatku, naj gre klicat sosedove.

Kmalu so prihitele sosedice in poskrbele najprej za Tatjano. Odpeljale so jo k sosedovim. — Zlatka so že prej pridržale tam.

On pa je obstal ob mrtvi materi in ob očetu, ki ni videl, kaj se godi okrog njega. Čutil je veličino očetove muke in ni ga motil. Šele, ko so se sosedice spet vrnile v sobo da bi umile in preoblekle mater, tedaj je stopil k očetu in ga rahlo poklical:

"Oče!"

Ta se je zdrznil in v njegovem pogledu je bilo vprašanje in očitjanje.

"Vstani oče, — glej, sosedice so prišle, da preoblečejo mamo in jo položijo na mrtvaški oder. Treba je tudi obvestiti pogrebni zavod."

Oče je vstal in odšel s trudnimi koraki starca, pa je imel komaj 45 let. Njemu pa je bilo hudo . . . hudo . . .

Pokopali so mater. — Spet se je vrnil v šole. Že čez par mesecev so ga spet klicali domov.

Isti prizor, — le da je sedaj umiral oče. In še nekaj je bilo drugače. Mati je težko umirala, ker ji je bila ločitev od dragih težka, oče je hrepenel po smrti, ker je hrepenel po zopetni združitvi z ljubljeno ženo. To hrepenenje je bilo v njem močnejše ko ljubezen do otrok — sirot. Ko sta bila sama v sobi, ga je prijel za roke in govorila sta tiho in zapupno. Malo pred smrtjo pa mu je govoril besede, ki jih ne bo nikoli pozabil.

"Drago, — sin moj, — zdaj grem tudi jaz k njej. Izpolni materino željo in postani zdravnik. Poslušaj pa tudi moj nasvet. Kot zdravnik boš imel prilike, da celo moral boš občeovati z lepim spolom. Ohrani vedno mirno kri, skušaj zapovedovati srcu. Pazi, da te ne zapelje kri, da srce ne zagospodari umu. Najbolje, da se sploh ne ženiš, a če te razmere vendarle k temu prisilijo, poišči si predvsem zdravo ženo. Lepo je res ljubiti in ljubljen biti, a vendar je ljubezen izvor trpljenja. Ti ne veš, kaj se pravi leto za letom gledati hiranje ljubljene bitja! Tvoja mati niti sama ni toliko čutila svojega trpljenja, kakor sem ga čutil jaz. Že takrat, ko mi je podarila Tatjano, je komaj ušla smrti. Zlatko ji je vzel poslednjo odpornost. Od takrat je stalno umirala; — pomisli, osem let je umirala. Tiho, skrito, da nihče ni opazil, niti ti. Le jaz sem s strahom opazoval njeno počasno umiranje, njeno bol. Čutil sem, kako mi jo kruta neizprosna morilka trga iz objema, dokler mi je ni iztrgala."

Pomolčal je nekoliko. Njegove sive oči so zrle nekam v daljo; hitele so k njej. Dolgo je čakal Drago, da oče nadaljuje, — a oče ni spregovoril več. Le predno je izdihnil je

komaj slišno šepetal:

"Mnogo sem pretrpel, a njena ljubezen je bila vredna trpljenja. Ako bi še enkrat živel, bi hotel še enkrat živeti in trpeti z njo. Vera . . ."

Dokončal je gimnazijo, šel na visoke šole. Ravno, ko je napravil doktorski izpit, mu je umrla sestra Tatjana. V cvetju let jo je iztrgala neizprosna smrt.

Ko je stal ob mrtvaškem odru mladenke, ko je zrl na nje svežo, nedotaknjeno lepoto, so se mu obudili spomini na mater in očeta. Tedaj je stresel s sebe vse študentske sanje in vse mladeniške načrte. Prisegel je pri spominu na drage, da bo vse življenje posvetil svojemu zdravniškemu poklicu, da se bo bojeval zoper kruto rušiteljico družinske sreče — zoper jetiko.

Smrt matere je spremenila otroka v dečka, smrt očeta — dečka v mladeniča, smrt sestre — mladeniča v moža:

V odločnega moža, ki je jasno zrl pred seboj svoj cilj, svojo življenjsko nalogo, ki je bil pripravljen posvetiti vse svoje zmožnosti sreči in zdravju bolnih ljudi.

Sprejeli so ga na kliniko. Zaposlen je bil, a tudi ves prosti čas je porabil zato, da izpopolni svoje znanje. Pri-mariji so kmalu spoznali sposobnost mladega zdravnika, vabili so ga na svoje oddelke in uvaževali njegovo mnenje. Kmalu je dobil mesto asistenta na oddelku za jetične in istočasno prevzel vodstvo "Protituberkulozne lige."

Ob času naše povesti je bil Drago že tretje leto asistent. Tri leta je že vodil "ligo," nabral si je bogatihkušenj in prišel, kakor pravijo — na dober glas. Celo starejši zdravniki so priznavali spretnost mladega tovariša in mu pošiljali bolnike.

Tako je spolnjeval Drago zadnjo željo matere, a tudi očetov nasvet je živel v njegovi duši in tudi tega je držal, kar pa je bilo še težje.

K njemu so hodila iskat zdravja mlada dekleta in cvetju let, ljubka, živahna, žejna življenja in ljubezni. Zdravnik je pri preiskavi večkrat opazil, da je marsikatero srce mladih in lepih bolnic zahrepenelo po njem in ga prosilo ljubezni, toda on je ostal v takih trenutkih miren in hladnokrven, ker se je spomnil nasveta umirajočega očeta. Hladno kri je ohranil vedno, prav do danes.

Danes sta ga prvič pustila na cedilu njegova samozavest in njegov mirni ponos.

Vanda je že samo s tem da ga je srečala, napravila globok vtis nanj. Njeno prikupljivo obnašanje pa ga je še povečalo. V njej ni bilo nič priučenega, nič ponarejenega. Njena razumnost je bila takorekoč z njenim bitjem, njene besede so bile izbrane, premišljene in vendar popolnoma naravne, — otroško naivne.

Bilo je lepo jutro. Drago je sedel ob pisalni mizi in pisal. Vstopila je sestra Irma.

"Gospod asistent, nova pacientinja je dospela."

Čakala je na odgovor, a asistent je mirno pisal naprej kot bi se to ne tikalo njega. Pa mu je vendar bilo tako čudno, — da bi najraje skočil in ji pohitel nasproti. Pa nalašč ne.

Sestri je bilo čakanje predolgo in ponovila je stavek. Kolikor mogoče malomarno in ne da bi se ozrl je rekel:

"Prav."

"Ali naj jo sem pripeljem?"

"Čemu?" Skoro osoren je bil, zato je sestra hotela oditi. Pa jo je poklical nazaj.

"Sestra Irma!"

"Izvolite?"

"Ali je pripravljena postelja v sobi št. 10?"

"Je."

"Peljite gospodično Vando Dragojevičovo tja in jo počite o vsem potrebnem."

"Da."

"Izmerite vročino in če je kaj posebnega, mi pridite povedat."

"Da."

(Dalje prihodnjič)

Št. 1. Sheboygan, Wis.—To pot nimam posebnega poročila, pač pa drage sestre, moram vas zopet nadlegovati in prositi, da bi se udeležile prihodnje seje, to bo 6. oktobra. Za rešiti imamo par zelo važnih stvari. Torej, ne pozabite priti, ker vaša navzočnost je potrebna, da ukrenemo večini v zadovoljnost.

Najlepša hvala uredništvu za pojasnilo v zadnji Zarji glede prejema Zarje in kaj naj naredimo, da bomo dobivale Zarjo pravi čas. O tem priporočilu bomo razmotrivali, ako ne preje, pa na glavni seji.

Srčen pozdrav vsem sestram SZZ!

Anna Zavrl, predsednica.

Št. 2. Chicago, Ill.—Nahajamo se v jesenski sezoni in odslej se bodo vrstile vsakovrstne zabave po dvoranah.

Na seji v septembru se je vse izvršilo v najlepše redu. Ukrepale smo o zastavi za podružnico, katero se nimamo doslej. Več o tem v prihodnji Zarji.

Na bolniški listini je sestra Elizabeth Juzna. Želimo ji skorajšno okrevanje.

Naše iskrene čestitke sestri Agnes Kovačič, ki je postala mamica zali hčerki.

Kot tainica našega pevskega kluba, je moja dolžnost podati poročilo. Pri pevskem klubu prav dobro napredujemo in tem potom vam naznanjam, da bomo priredile naš jesenski koncert v nedeljo, 22. novembra in vas prijazno prosimo, da si takoj zaznamujete na koledar, da boste ta dan posejale koncert. Zagotavljam vam, da vam ne bo žal, ako se boste udeležile.

Prejele smo tudi vabilo za sodelovanje pri koncertu pevskega kluba France Prešeren in Adria.

Za poročati imam žalostno novico, da je preminula sestra Rose Rakovec, dne 22. avgusta. Bolehala je delj časa. Naše globoko sožalje. Pokojni pa večni mir in pokoj.

Prihodnja seja se vrši 1. oktobra v cerkveni dvorani. Prosi se vas, da ste navzoče. S pozdravom,

Lillian Kozek, tajnica.

Št. 3. Pueblo, Colo.—Veseli me, da pride vendar nekaj dopisov od naše podružnice. Le večkrat naj katera napiše, kako bi bilo koristno za podružnico in za Slovensko žensko zvezo.

Francka Rasket nas opominja, da bi zopet prihodnje leto praznovali Zvezin dan v Coloradi, to bi res bilo zelo lepo in tudi mora biti. Saj nas je lepo število članic v Coloradi in ako se potrudimo, jih lahko pridobimo še veliko število. Mnogo je še žen in deklet, ki bi morale biti pod zastavo Slovenske ženske zveze.

Kampanja za nove članice je zopet tukaj in določene so prav lepe nagrade, da je res vredno iti na delo. Potrudimo se na vso moč po vsej Coloradi, da bomo pokazale, kaj lahko naredimo.

Dne 3. septembra smo imele redno sejo, na katero smo pričakovale večjo udeležbo in tudi od 18 novih članic, katerim smo poslale kartice, da naj

pridejo k sprejemu, so prišle samo štiri. To ni prav, da se ne odzovete, ko prejmete posebno povabilo.

Prosim sestre, da pridete pogosteje na seje, ker je potrebno, da začnemo ugibati v prid mladine. Umestno bi bilo, da imamo en mladinski oddelek od obeh podružnic. Imeti pri vsaki podružnici svoj oddelek je že lepo ali ako želimo lepo složnost in napredek med mladino je najboljši, ako imamo skupno en mladinski oddelek. Potem dosegla še večje uspehe. V par letih se bo mladina bolj zastopila in bomo lahko imele mladinski oddelek, ki bo vsej naselbini v ponos in vsem članicam v veliko veselje.

Naši fantje in mladi možje nas vsak dan zapuščajo, ko odhajajo v vojaško službo v obrambo naše nove domovine, Amerike. Bog jih blagoslovi, da bi bili srečni in zdravi in se kmalu vrnili zmagoslavni k svojim dragim in ljubim. Zato molimo, da bo kmalu konec vojske in da bodo naši vojaki premagali sovražnika.

Prav lepo pozdravljam glavne odbornice in vse članice SZZ!

Margaret Kozjan, predsednica.

IZ OBISKA V COLORADI

Piše **MARY STUŠEK**

predsednica podružnice št. 49, Noble, O.

S soprogom sva odločila, da se odpeljava dne 2. julija na kratek obisk k njegovim sorodnikom v Pueblo, Colo. En teden prej sem poklicala Union postajo v Clevelandu za prostor na vlaku Zephyr, ki vozi med Chicago in Denverjem. Povedali so mi, da bi morala poklicati najmanj dva tedna pred tem časom. Obljubili so, da me pokličejo v par dneh v slučaju, če bo še kaj prostora na razpolago.

Vsak, ki se je že kdaj pripravil na kakšno potovanje, ve, kako je težko čakati in še posebno, ko si v dvomu ali bo ali ne bo prostora.

Res, čez par dni me pokličejo in na moje razočaranje, prostora ni bilo. Mislila sem si, če ne greva sedaj, ko ima soprogo počitnice, kasneje tudi ne bova šla. Ko povem soprogu, da ni prostora na vlaku, on kar lepo mirno pripomni:

"Če ne bova šla ta teden, bova šla pa drug teden!"

Ko mu omenim radi počitnic, pravi: "En teden bodo dali, en teden bom pa sam vzel, pa bo dovolj."

Jaz hitro pokličem za prostor na vlaku za en teden kasneje in odgovorili so mi takoj, da je vse v redu. In tako je bilo končno odločeno, da odpotujeva 9. julija.

Sedaj pa na delo, da se vse pripravi za odhod, da ne bo zadnje minuto vse narobe. Ko sva prišla na vlak, sva bila presenečena nad toliko številnim vojaštvom.

V Chicago sva dospela ob pol šestih zvečer po našem času in sva takoj dobila prevoz od La Salle postaje na Union postajo, kjer je bil vlak "Zephyr" že na mestu. Srce ti kar zaigra, ko zagledaš krasno srebrno pobarvano lokomotivo, takozvano "Silver Knight"

(Srebrni Vitez) in enako v srebrni barvi vozove, ki nosijo napis "Silver Princess." Ti železniški vozovi so zelo različni od drugih, ker so nižji in veliko daljši. Kar nekako brez skrbi se počutiš, ko ti odkažejo prostor. Kmalu se že voziš naprej, brez vsakega stresa in brez ropota zdrži ogromno vozilo iz kolodvora, skozi predmestja in ven čez lepe illinoiske poljane, preko ogromne reke Mississippi v državo Iowa, nato v Omaha in preko Nebraske v Colorado.

Pot iz Chicaga do Denverja je preko tisoč milj in jo prevoziš v približno 14 urah. Pravi, da vlak vozi do 130 milj brzine na uro po ravnini. Seveda preko hribov in prelazov, katerih ne manjka, pa vozi zelo počasi in previdno. Sploh pa ne čutiš ropota in ne običajnega smrada, ker kurijo z oljem in ne s premogom.

Zvečer, ko pripravi porter posteljo, se prav udobno vležeš, zapneš zavese; zapiš v Iowa in zbudiš se v Nebraski, glavno mesto Omaha, pa kar prespiš.

Ponoči je precej gromelo in deževalo, ampak jutro je bilo jasno in sem na postelji sede, čakala sončnega izhoda. Ob šestih se že čuje rahla hoja in kmalu začne porter pospravljati postelje in tam kjer si še malo prej udobno spal, je zopet sedež kot je bil in se lepo vsedeš k oknu in občuduješ krasne razglede.

Ob sedmih pa že lahko dobiš dober zajtrk in to po zmerni ceni. Seveda ne smeš pozabiti porterja!

Bilo je okrog devetih dopoldne, ko so se kakor iz megle začele prikazovati coloradske gore in snežniki. Jaz skoraj nisem vrjela svojim očem, da je res. Soprogo pripomni: "Zdaj si pa kar predstavljaj, da se voziš po Gorenjskem in da nas okrožajo Kamniške planine in najvišji hrib s snegom pokrit je pa Triglav." Jaz sem pa gledala skozi okno in skrivala solze, ki so mi tekale po licih, ob spominu na naše lepe Gorenjske hribe, po katerih se skriva sedaj ubogi narod pred podivjano nemško sovrago.

V Denver je vlak dospel okrog poldesetih dopoldne. Tam sva izstopila, ker ta vlak ne vozi naprej, pač pa gre nazaj proti Chicagu in to ob treh popoldne vsak dan.

Denver je veliko in prav lepo mesto, samo preveč vojaštva je zdaj tam in človek se preveč spominja na vojsko. Ob eni popoldne sva se odpeljala proti Puebli. Pokrajina je po večjih delih države samo prerijska, takorekoč ameriška travnata ravnina in ne vidiš drugega kot pašnike, ki pa niso podobni pašnikom, kot jih vidimo po drugih državah. Čudno se mi je zdelo, da nisem videla, da bi kje imeli polja obdelana s krompirjem, šele pozneje sem zvedela, da krompir sploh ne raste v Coloradi.

Bližje ko prihajaš do Colorado Springs, lepši je svet. Ko se pa pripelješ bližje mesta, je razgled naravnost krasan. Ni čuda, da se naš predsednik Roosevelt rad mudi v tem mestu, ki slavi radi svojih zdravilnih kopelj.

Mesto Colorado Springs leži ob vznožju strmih gora in ima zelo čisto ozračje brez vsakega dima, ker tam ni tovarna in je izključno letovišče mesto. In ljubke hišice za letovičarje so kot gnezda, posejana med drevjem po hribih. Še pol ure vozi vlak in pridemo v Pueblo, Colo.

Ker nisva sporočila, s katerim vlakom se pripeljeva, zato nisva pričakovala nikogar na postaji. Vzela sva taksi, ki je naju zapeljal na dom Mr. in Mrs. John Tratarja, ki ima lep dom na Carteret. Mislim, da ni treba pripomniti naše veselje ob svidenju po tolikih letih, še posebej, ko se z Mrs. Tratar nisve poznali osebno, akoravno sva si pogosto dopisovali.

Veliko smo si imeli povedati in čas je šel prehitro naprej. Po večerji, ki je bila bolj kot ohcet, nas je obiskala Mrs. Grebenc, ki je sestra od Mrs. Tratar in ker je članica Slovenske ženske zveze, ni manjkalo govorjenja do pozno v noč. Akoravno smo šli bolj pozno spat, pa sva vstala jutraj sveža in spočita, kot le treba. John je rekel: "Danes si ogledamo mesto in okolico, jutri gremo pa v hribe."

Seveda, sva se morala že prej dobro naložiti, ker prijazna Mrs. Tratar ni dala drugače miru.

"Le jeta, da ne bosta hodila lačna po Coloradu," je naju vedno nagovarjala. No, saj se ni bilo bati, da bi hodila, ker ima John avtomobil, ki se ni upiral, pač pa zdrčal izpred hiše, kot da se je zavedal, da vozi goste.

(Dalje prihodnjije)

Št. 5, Indianapolis, Ind.—Neizprosna smrt nam je pobrala zopet eno dobro in v zvesto članico, sestro Mary Dugar. Žalujemo preostalim izrekamo naše globoko sožalje. Pokojni pa naj bo Bog dober plačnik.

Vile rojenice so se ogasile pri Mary McCracken in pri Agnes Milharcic ter jima pustile zala fantka. Čestitamo!

Sestra Mary Vidmar se zopet nahaja v bolnišnici in tudi sestra Mary Qualitza je bila v bolnišnici in sedaj se zdravi na domu. Bolnim sestram želimo ljubelega zdravlja in skorajšnega povratka med nas. Članice se prosijo, da obiskujejo bolne članice.

Poročila se je Julia Zupančič, hči naše zapisničarice in tudi sestra Anna Komlavc. Naše prirske čestitke mladima nevestoma.

Vse članice ste prošene, da pridete na prihodnjo sejo, ker moremo nekaj ukreniti v korist naše ročne blagajne.

Pozdravljene!

Louise Jugg, tajnica.

Št. 9, Detroit, Mich.—Na seji 13. septembra je bilo navzočih samo šest članic, da tudi seje nismo imele. To je res žalostno, ker se zanašamo druga na drugo. Toda to ni pravilno od nas, ker je preveč podobno lenobi.

Prihodnja seja se vrši 11. oktobra in za takrat vas vladno prosimo, da pridete na sejo, da bomo tudi pri nas kaj koristnega ukrenile. Drugače ne bomo v nobeno svrhu storile kaj dobrega. Tudi pri nas imamo dolžnost kupiti nekaj vojnih bonдов, akoravno nas je samo 64 članic. Me ne smemo zaozgoditi za drugimi podružnicami. Torej pridite na sejo v velikem številu.

Pozdravljam vse članice Zveze in še posebej pozdrav za Dobrepoljce.

Angela Stupar-Kocevar,
predsednica.

Št. 12, Milwaukee, Wis.—Septembarska seja je bila dobro obiskana. Moja želja je, da bi bilo zmiraj tako.

Sprejeta je bila nova članica Julia Pezdin.

Ustanovile smo tudi kegljaške skupine in jim želimo dober napredek.

Na seji v avgustu je dobila nagrado v znesku pet dolarjev naša prva nadzornica zvesta sestra Mary Jamnik in je poklonila tri dolarje nazaj v našo ročno blagajno. Septembra bi pa dobila en dolar nagrade sestra Ana Rutar, toda je bila odsotna in zato bo nagrada povečana na dva dolarja za prihodnjo sejo, ki se vrši 5. oktobra. Pridite gotovo na to sejo. Sklenjeno je bilo, da za našo 15-letnico obstoja priredimo nekaj posebnega za po seji dne 5. oktobra. Vsaka članica, ki se ne bo udeležila seje, mora plačati 25 centov v društveno blagajno.

Torej sestre, brez vsakega izgovora, pridite na sejo 5. oktobra ob pol osmih zvečer.

Bolne so sestre Fanny Novak, Mary Mesarich, Emily Blisjak. Prosim članice, obiskujte bolnice, ker dobro veste, da jim z obiskom olajšate dolge ure v bolniški postelji.

Vsem sestram, ki praznujejo svoj rojstni ali imen dan v oktobru, želimo vse najboljše.

Sestra predsednica in podpredsednica sta obhajali svoj rojstni dan 28. in 26. septembra. Torej še na mnogo let, Marica in Justina!

Pozdrav vsem glavnim uradnicam in članicam Slovenske ženske zveze!

Mary Shimenz, tajnica.

Št. 13, San Francisco, Cal.—Cenjene članice opozarjam na "Whist pardi," ki se vrši 16. oktobra, 1942. Naša želja je, da bi bil lep uspeh in prosijo se vse članice, da nam pomagajo s prispevki in s svojo navzočnostjo. Več ko nas bo, bolj bo lušno! Lansko leto smo imele lep izid in za letos pa pričakujemo še večji odziv.

Ne pozabite si nabaviti vstopnico, ker vsaka članica mora imeti tiket.

Pridite v velikem številu, ako igrate ali ne, saj bo vseeno lepa zabava, zato se pridružite družbi in se veselite z nami. Pridite vse! Na svidenje!

Lena Marincich, tajnica.

Št. 14, Cleveland (Nottingham), O.—Vabimo cenjene članice vseh podružnic v državi Ohio na proslavo 15-letnice obstoja podružnice št. 14, ki se vrši 25. oktobra v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Ime le bomo mičen program, ki se bo pričel ob petih popoldne in nato bo večerja in plesna veselica. Čas je določen prav ugoden, da boste lahko prišle tudi od daljnih krajev. Proslava bo ena najlepših in upamo, da nas razveselite s polnoštevilno navzočnostjo.

Prosi se tudi naše članice na važno sejo 6. oktobra, ker bomo ukrepale o predpripravih za to slavnost. Imamo veliko za rešiti, zato pridite vse na sejo. Slišale boste tudi poročilo o našem vežbalnem krožku.

Na svidenje na seji in 25. oktobra na proslavi!

Frances Medved, tajnica.

Št. 15, Cleveland (Newburgh), O.—Spoštovane sestre! Seja v septembru je bila prav slabo zastopana. Imele smo več važnih stvari za razmotrivati, pa vas ni bilo na sejo in tako nismo ukrenile dobro in ne slabo.

Piknik, ki se je vršil 12. septembra tudi ni bil obiskan od strani članic, kakor smo pričakovale. Toda naših članic ni bilo navzočih več kot okrog 30, dasiravno je bil lep dan. Veselilo nas je, da so prišle članice iz zapadne strani mesta in tako je bilo vseeno prav lušno.

Naznanjam vsem članicam, da bomo imele novembra meseca igro in plesno veselico in takrat naj nobene ne manjka, ker imate dovolj časa, da se pripravite za to prireditev. Enkrat v sedmih letih, odkar sem tajnica, me pa lahko razveselite. Biti tajnica, ni prijetno delo in včasih postane prav naporno delo in če si misli, da ne pride te morebiti na sejo iz vzroka, ker vam odbor ni priljubljen. Saj bo kmalu prišel tisti čas, ko boste imeli priložnost izbrati odbornice, ki vam bodo bolj priljubljene.

Nekaj naših članic se nahaja na bolniški postelji. Prosim vas, da jih obiščete, kadar vam je znano o bolni članici in ne čakajte, da se vas še posebej opomni.

Pozdravljene vse sestre!

Mary Hrovat, tajnica.

Št. 16, South Chicago, Ill.—Ne morem, da ne bi napisala nekaj vrstic o našem izletu v Cleveland, dne 29. avgusta. Vedno sem želela enkrat videti, kako je na Mladinskem taboru (Field Day), ko nastopijo vežbalni krožki. V resnici je bilo lepo in vredno iti še dvakrat tako daleč, da se vidi, kar smo videli v Clevelandu. Vesela sem bila, da je bilo nekaj tudi naših kadetk navzočih, da vidijo, kako krožki nastopajo v različnih vajah v korakanju, ker vsak krožek je pokazal nekaj drugačnega.

Prisrčna hvala clevelandskim podružnicam za izvrstno večerjo. Med vami smo se počutili kakor doma. Vse je govorilo samo Slovensko in vsi ste bili tako prijazni. Čas je vse prehitro minil in morale smo se vrniti že v nedeljo, da so dekleta šle lahko v ponedeljek na delo. Rade bi bile ostale ter ogledale veliko mesto Cleveland, vendar smo šle na Terminal Tower, kjer imajo daljnogled, in se vidi vse mesto kar naenkrat. Šle smo tudi na eno kegljišče, kjer smo poskusile, kako se v Clevelandu keglja. Namreč se moramo povsod prepričati, da bomo toliko boljše kegljale na prihodnji tekmi, ki se vrši v Milwaukee, ker to pot bomo me poskusile odnesti prvo nagrado.

Še enkrat srčna hvala vsem skupaj v Clevelandu za vso prijaznost in gostinstvo.

Katie Triller, predsednica.

P. S. Te vrstice so pisane v vinskih goricah v Michigan-u in smo tisto zapeli: "To vince z gore, nam greje srce."

Št. 17, West Allis, Wis.—Prav vladno vabimo vse članice in splošno občinstvo tukajšnje okolice na lepo predstavo v nedeljo, 3. oktobra, katero bodo vprizorile naše mlade članice. Naslov igre je "Čevljar in vrag" in je zelo zanimive vsebine.

Naše mlade članice so pridno na delu, da pridejo do denarja, ki bo vprabljen za nove uniforme, katere si nabavijo v kratkem času. Lepo bo, ako imamo tudi pri naši podružnici krožek, ki bo zastopal št. 17 ob gotovih prilikah.

V imenu podružnice št. 17 apeliram na vas, da posetite to lepo prireditev, pri kateri boste imele lep užitek in mnogo zabave. Vršil se 3. oktobra, 1942 v Labor Hall na S. 64. in National Ave.

Na veselo svidenje, vas pozdravljam,
Kristina Kolar-Bevetz, zapisničarica.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O.—Vljudno vabim vse naše članice in prijatelje na Card Party, ki se vrši po prihodnji seji 6. oktobra ob osmih zvečer. Za vse bo dovolj okrepčila. Prepričajte se sami! Vsem posetnikom se vnaprej zahvaljuje pripravljani odbor.

Ker mi je še v toplem spominu naš minuli "Field Day" v Euclid Beach parku, moram priznati, da so kadetke raznih podružnic podale slikovito reklamo Slovenski ženske zvezi z njihovimi preciznimi nastopi. Lepo vas je videti, nadebudne Slovenke v vaših bujnih uniformah. Iskrena želja mi polni srce, da ostanete zveste tej organizaciji! Saj le v mladino stavljammo najlepše upe, kot povsod.

Iskreno čestitam kadetkam iz Jolietu, Ill. Že ob pogledu na proizvajanje njihovih vaj sem bila smelo prepričana, da so drage gostinje od podružnice št. 20, to pot vredne prvega odlikovanja. Vsa čast vam, kadetke v bodoče. Toplo pozdrave pošiljam ter mnogo sreče v vaših nastopih tudi vsem navzočim in gospej Erjavec, glavni tajnici, katero me je izredno zveselilo videti. Kdaj bo sedaj prihodnji "Rendezvous?"

List Zarja je vedno popularnejši vsebine in ponosne smo v tem oziru na vse sotrudnice v obeh proizvodih. Sestri Albini Novak, urednici, pa brez laskanja, čestitam za vse njeno delo. Duševni vpogled v njeno dolžnost mi daje zavest, da je to res aktivna Slovenka in takih je potreba narodu. Bog daj zdravje, sestra Novak, pa bo že nekaj! (Hvala lepa, gospa Praust. Nisem pričakovala pristranskega poklona. Sprejemam lepe besede samo za toliko časa, da iste izročim vsem sotrudnicam, med katerimi ste Vi precej važna, za vrlo sodelovanje. Op. ured.)

Pa še eno, ker je še črnila v peresu! Minuli mesec sem se zopet živo spomnila mojega pokojnega strica na njegov rojstni dan in pesmice, katera mu je šla tako od srca, ko je v šali oponašal "Ižance." Da bi zamogla podati napev in narečje, pa bi bil original, "kot se šika..."

Ižanci so se skupaj zbrali tako so rekli in so djali.
Pa se močno razsrdili—
"mi bomo pa grajščino zbili!"

Ižanski grof se je milo jokoval—
in se je Bogcu priporočoval—
deb' ga Bog vsaj tolk prikriv—
deb' Ižancem v roke ne pršov!

Pa so kmetje ga dobili—
so mu hlače pretegnili.
"Ti grofovski žvirca ti,
naj ti Bog grehe odpusti.

"Mi jih zdajle že ne bomo,
let zadost si biv le v škodo,
naše žgance—našo mast,
si nam jedel, ti pošast!

"Pa s' nas revčke še zatirov—
ene pa še c'lo zapirov;
cele grunte jim prodav,
vreden si, da b' te živga žgav.

"Zdaj bomo v kevdre ti stopili—
vince pa po tleh spustili,
čeprav tavžent fraklov bo—
joj kakšna škoda zdaj bo to!"

Pol' so cimrov vse zmetali,
postle, kovtke pomandrali,
vkljenjen gledov grof je to,
pa še rec' če prav ni b'lo?

Josephine Praust, tajnica.

TRETJA ZMAGA V ENEM LETU!

Podružnica št. 20, Joliet, Ill., si je iztekla že tri slavne zmage v tem letu. Prva zmaga je bila na kegljaški tekmi za srednji zapad, ko so kegljačice prinesle že tretjo zaporedno zmago pri kegljanju.

Druga zmaga je bila, ko je podružnica v tretje zaporedoma zmagala v kampanji za nove članice in ima med svojimi članicami agitatorico, ki je tudi že tretjič zaporedoma dobila prvo nagrado in to je blagajničarka gospa Mary Terlep.

Tretja zmaga je bila pa pridobljena po naših brhkih kadetkah, ko so bile proglašene kot najboljše v korakanju pri letnem kontestu vseh vežbalnih krožkov, ob času mladinskega tabora v Clevelandu, O., dne 29. avgusta, 1942.

Vse te zmage so jasen dokaz o delavnosti in skupnem sodelovanju med njimi za napredek pri podružnici.

Ko so se kadetke pripravljale za potovanje v Cleveland, O., so članice s tihim hrepenenjem želele, da bi prišle nazaj zmagoslavne in izpolnile rek: da v tretje rado gre! Kadetkam se je zdela zmaga skoraj nedosegljiva, radi tega je bilo toliko več veselja, ko se jim je želja uresničila.

Mnogo priznanja za lep uspeh pri krožku gre kapitaniki Miss Josephine Mahkovec, ki načeljuje krožek že četrto leto in ki je zelo spretna načelnica. Svojo zmagoznost je že nešteto krat pokazala pri javnih nastopih in to je mnogokrat, da je krožek povabljen izven nasebine.

Pri krožku je 38 kadetk in nekaj namestnic. Da se tolikšno število deklet dobro izvežba, je treba mnogo napora in dobra kapitanica pri tako veliki skupini je vsega zlata vredna. Ona pazi, da je vse v redu; pri vajah ima največ dela in je vsaki pot navzoča ter gre najzadnja domov. Zares vse časti vredna voditeljica. Torej čestitke, kapitaniki Josephine Mahkovec obenem

pa želja, da bi krožek št. 20 vodila še nadalje po zmagovalnih potih.

Načrt na tem mestu omenjeno tudi nekoliko o delovanju krožka, oziroma kadetk. Ob novem letu bo poteklo pet let, odkar se je krožek ustanovil. V tej dobi imajo že druge uniforme. Denar za uniforme so nabrale potom veselice, in razne druge načine, pri katerih se napravi skupiček. Ko so potrebovale nove obleke, jim je priskočila podružnica na pomoč ter jim darovala svoto \$200, namreč to je bil dobiček od Zvezinega dne v Lemontu, Ill., leta 1941. Takrat so tudi prvič nastopile v novih uniformah.

Toda naš krožek ni deloval samo za svoj sklad, ampak kadetke so šle na delo in priredile zabavo ter napravile \$200 čistega preostanka, katerega so poklonile naši župniji. Tudi ob praznikih vedno poklonijo dar cerkvi. Torej so v vseh ozirih zavedne hčere katoliških mater.

Krožek je bil v Clevelandu prvič leta 1940 in takrat so tudi nastopile v Euclid Beach parku. Ko so takrat videle, koliko drugi krožki žrtvujejo za svojo slavo, so odločile, da se vrnejo v par letih in takrat bodo tudi one tekmovalce za prvenstvo v korakanju. In ta želja se jim je že letos izpolnila. Torej v vztrajnosti je pot do zmage!

Od 1. julija, 1941 do 1. julija, 1942 so imele 17 večjih javnih nastopov. Letos so se sijajno odlikovale ob slavnosti Slovanskega dne v Soldiers Field v Chicagu, Ill., kjer so jih občudovali razni dostojanstveniki in zastopniki drugih narodnosti. Laskavo priznanje so dobile tudi ob nastopu v Richards Field ob priilki Joliet's Field Day, kjer je bilo nad 10,000 posetnikov.

Vsako leto se tudi udeležijo procesije na Zvezin dan v Lemontu, kar gotovo povzdigne svečanost dneva. Potem imajo pa še posebni nastop pri popoldanskem programu na ta dan vsako leto, kar je v veliko reklamo Zvezi. Tudi pri vsakih društvenih in mestnih paradah so naše kadetke zmeraj med prvimi.

Vsak zaveden Slovenec v Jolietu bo pritrtil, da so ravno kadetke od št. 20 SZZ pokazale Amerikancem in drugim narodnostim v mestu, da je slovenski narod kulturn in čvrst narod ter vsega spoštovanja vreden. Vsak Slovenec, pa naj si bo rojen v Ameriki ali v stari domovini, mora priznati, da imajo naše kadetke lep ugled med tujimi narodi in vsak lahko sodi po laskavih pohvalah v lokalnem dnevniku, da se meščanom dopadejo nastopi naših zalih kadetk.

Članicam in splošnemu občinstvu se tem potom naznanja, da bo krožek proslavil svojo zmago z veliko slavnostjo dne 8. novembra. Zjutraj pri maši bodo blagoslovljene zastave in palice z znakom vere, upanja in ljubezni in potem se vrši slavnostni banket, kateri se bo imenoval "Victory Banquet."

Kadetke so se že začele pripravljati z vso vnemo in nado za lep uspeh. Upati je, da boste vse članice lepo sodelovale, kajti kadetke so s svojimi raznimi uspehi pokazale, da so vztrajne in poštovne delavke za dobiti podružnice in se bodo tudi to pot pridno potrudile. Pomagajmo mi po svojih močeh in članice št. 20 pa poagi-

tirajte med svojimi znanci in prijatelji, da si odločijo nedeljo 8. novembra za slavnost kadetk št. 20.

Drage članice št. 20. Pomnite, da uspeh krožka pomeni uspeh podružnice. Čast kadetk št. 20 pomeni čast podružnici in Zvezi. Zato delujmo skupno, roka v roki in kadetke bodo vedno ponosne na naše članstvo in delale iz srca rade za povzdigo našega naroda. Dajmo jim pogum in sodelujmo z njimi in njih kapitanko Miss Jo Mahkovec. (Slika je na prvi strani).

S pozdravom in zahvalo kadetkam in kapitanki za vse, kar storijo dobrega za podružnico in Zvezo.

Josephine Erjavec.

Št. 20, Joliet, Ill.—Opominu zaradi asesmenta ste se članice prav lepo odzvale. Zelo sem vam hvaležna, kot bi bilo vse zame narejeno, akoravno je vaša dolžnost, da redno plačujete mesečnino. Upam, da boste še tiste, katerih vas ni veliko, ki niste še poravnale, plačale ob prvi priliki. Da se pa ne bo zopet pozabilo, vam priporočam, da plačate še za par mesecev naprej.

Operacijo je srečno prestala Mrs. Louise Nessebenny in sedaj se nahaja na domu. Več mesecev je bolna sestra Barbara Dragovan. Bolna je na nogah in stanje se ji počasi izboljšuje. Upam, da pridete na prihodnjo sejo. Bolne so tudi sestre Anna Bosnak iz Lockport, Ill. ter Katherine Nemcevic in Barbara Lakotich.

V St. Joseph Health Resort, Vedron, Ill., se nahaja naša agilna blagajničarka Mrs. Anton Terlep, kamor se je podala za kratek oddih in da si okrepi zdravje. Ravno v istem zavodu se nahaja tudi dobro poznana sestra Anna Rogelj. Želimo, da se jima zdravje kmalu povrne in se skoraj vrnete med nas in svojimi družinam.

Na počitnicah se je nahajala sestra Mary Juricic iz Nicholson St. Šla je k sinu, ki se nahaja pri vojaki v South Carolina. Bila je dva tedna od doma in pravi, da je imela prijetne počitnice.

Na Delavski dan so bili pri nas na obisku iz Clevelanda Mrs. Theresa Menart in Mr. in Mrs. Louis Menart in družina.

V St. Anthony de Padua of Nursing se je podala Margaret Rozich, hčerka sestre Mary Rozich. Pred odhodom so jo prijateljice presenetile s prijetnim sestankom. Čestitke in mnogo sreče, Margaret, da bi imela mnogo lepih uspehov!

V soboto, 12. septembra se je poročila Doris Ivansek, hčerka Mr. in Mrs. T. Ivansek z Mr. D. J. Kern. Poroka se je vršila v cerkvi sv. Jožefa. Vse najboljše želimo mlademu paru.

V lepi starosti 70 let je preminul dobro poznani Mr. Joseph Terlep. Soproga, ki je bila naša članica, mu je umrla ravno na Materinski dan, letos. Nihče ni pričakoval, da bo tako hitro božja roka potrkala na njegov dom in da bo moral zapustiti ta svet. Ranjki zapuščal pet sinov in tri hčere. Vemo, da je vaša žalost velika, ko ste izgubili, kar vam je bilo najdražje v življenju. Spominjajte se staršev v molitvah in vaša žalost bo olajšana. Naj mu sveti večna luč. Prizadetim pa izrekamo naše globoko sožalje.

Na svidenje na prihodnji seji 18. oktobra v farni dvorani.

Josephine Muster, tajnica.

Št. 21, Cleveland (West Park) (O.—Ne morem pozabit, kako smo se spet lušno imele na zadnji seji. Komaj čakam, da pride naokrog spet drugi mesec in se zberemo skupaj, da vsaj en malo pozabimo na kruto vojsko. Kar groza me je, ko premišlujem, kdaj bo ta kruti sovrag v človeški podobi strl. Koliko gorja je že bilo in koliko ga še bo! Drage sestre! Pomagajmo, kar je v naši moči in molimo kar naprej, da bo tega morenja enkrat konec.

Naše sestra Pavlina Zupan se je prav težko poslovila od svojega ljubelega sina, ki je odšel k vojakom. Bog pripelji vse naše hrabre vojake kaj kmalu zdrave in zmagovalne domov.

Naša sestra Rose Kovac je te dni obhajala v krogu prijateljev veselo svatbo od edinega sina, katerega je izročila srečni nevesti. Vsa sreča in dolgo življenje, je naša srčna želja. Rosi je te dni obhajala tudi svoj rojstni dan. Še na mnogo let!

Te dni so obhajali vesel dogodek pri mladi sestrin Angela Greve, dekleško ime Zalar, ker je dobila v dar mali zavojček s prvorojenčkom. Sestra Ivana Zalar je postala za enkrat več stara mama. Sestra Frances Kavc je te dni dvakrat postala stara mamica. Le tako naprej. Naše čestitke!

Na potu okrevanja je naša dobra sestra Cecilija Tomažič, katero je bolezen priklenila delj časa na bolniško posteljo. Želimo, da bi se kaj kmalu povrnila med nas in zdravja želimo vsem ostalim bolnim sestram.

Predsednica Mary Hosta se počuti srečno, ker je njen sin John v kratkem času postal korporal. Naše čestitke! Sestri Rose Zupančič in Karolini Hiti sta bili vse srečni te dni, ker sta bila sinova na dopustu od vojakov za par dni. Veselo svidenje in zopet žalostna ločitev. Prav lepa hvala sestri Alice Vidmar za lepo darilo.

Sestra Jozelj je na zadnji seji dobila od predsednice krasno Zvezino broško kot nagrado, katero je pridobila v zadnji kampanji in je prav ponosna na njo. Sestre prosim vas, da se potrudite tudi ve v prihodnjih mesecih za nove članice in pripeljite kar največ mogoče novih članic v našo podružnico. Kampanja se odpre s prvim oktobrom in vsaka, ki bo pridobila tri nove članice bo dobila krasno broško za nagrado. Delujmo, kar je v naši moči za napredek naše Zveze. Bodimo ponosne, da smo članice častne ženske organizacije.

Prijazno vas vabim na prihodnjo sejo in ne pozabite vpisat kaj novih članic. Na svidenje!

Ančka Pelčič, tajnica.

SPOMINI IN ZAHVALA

Piše Mary Lenich, Eveleth, Minn.

Drugi Zvezin narodni dan, vršec se v nedeljo, 16. avgusta na Ely, Minn., se je v vseh ozirih dobro zaključil. Iskrena hvala vsem, ki so delovali za lep program tega dneva, kakor tudi vsem, ki so prišli v goste od drugod in zlasti smo bile vse vesele obiska naše urednice, Albine Novak. Minilo je že mesec od tedaj, toda med nami se še

vedno sliši laskava priznanja in pohvala organizaciji, ki ima med odbornicami tako zmožne osebe. Res je to to najboljša reklama za Zvezo, da od časa do časa predstavimo članstvu osebe, ki imajo važne urade pri Zvezli.

Meseca septembra sem praznovala svoj rojstni dan, ki je bil res dan veselja, ko sem prejela toliko lepih voščil in daril, za kar se vsem skupaj srčno zahvaljujem.

Ko sem bila meseca julija na glavni seji v Jolietu, Ill., sem bila deležna mnogo prijazne gostoljubnosti, za kar vsem skupaj iskrena zahvala.

Ustavila sem se tudi za tri dni v Milwaukee, Wis., kjer sem obiskala svoje dobre prijateljice. Prav lepa hvala Mrs. Žužek in hčerkam za vso naklonjenost in ljubeznivost. Najlepša hvala tudi Mrs. Kristini Bevetz (prej Kolar) za vso postrežljivost in vožnjo do raznih zanimljivih krajev, kot vojaško taborišče, kjer sem videla mnogo interesantnih stvari. Dalje sem videla lepe parke in druge znamenitosti mesta Milwaukee. Prav iskrena hvala, Kristina.

Obiskala sem tudi sina in njegovo družino v Detroitu, kjer sem tudi bila deležna mnogo izrazov ljubeznivosti. Prav lepa hvala vsem skupaj.

Sedaj pa še nekoliko o novi kampanji, ki se začne s prvim oktobrom. Akoravno so časi sedaj vse drugačni, kot so bili lansko leto in prej, vendar ne smemo biti v gotovih ozirih preveč brezbrizni in posebno ne pri zanimanju za napredek naše organizacije. Meni se zdi, da imamo sedaj me ženske veliko večjo nalogo in odgovornost, kot kdaj prej v zgodovini naše dežele in sedaj moramo delovati skupno in vztrajno in potem močnih organizacij imamo toliko lepše prilike. Zato se tudi jaz obračam do naših spoštovanih podružnic ter vas lepo prosim, da začnimo takoj v začetku kampanje z resnim delom. Voditeljica kampanje je naša agilna urednica in naša dolžnost je, da stopimo skupaj in pomagamo do skrajnosti. Nova kampanja mora biti uspešna in k temu lahko pomagamo vsaka nekoliko in skupaj bo šlo veliko.

Moje iskrene pozdrave vsem članicam z željo, da bi bilo kmalu konec vojske in sinovi se zdravi in zmagovalni vrnili k svojim dragim materam in sorodnikom. Bog blagoslovi vse, ki se bojujejo za pravico do poštenega življenja!

Št. 23, Ely, Minn.—Dne 15. avgusta se je vršila v naši naselbini izredna slavnost in sicer zlata poroka Mr. in Mrs. John Skufca in to pri osmi sveti maši sta si še zanaprej obljubila zakonsko zvestobo. Poročila sta se leta 1892. Obrede je imel Rev. J. Buh.

Isti večer so se zbrali sinovi in hčere ter sorodniki in prijatelji v Narodnem domu, kjer so slavljenca veselo presenetili. V imenu podružnice izrekam najlepše čestitke in želje, da bi skupaj dočkala še mnogo let. Naj vaju Bog ohrani pri dobrem zdravju in družinski sreči!

V avgustovi izdaji je bila na naslovnici strani Zarje slika vzorne slovenske matere, ki ima že štiri sinove pri vojaki. Pri naši podružnici pa imamo

mater, ki ima že pet sinov v vojski in v njenem domu se blišči pet zvezd in en sin pohaja še v šolo. Dalje ima tudi tri hčere, ki sta pa dve že poročeni. Ta vrla slovenska mati je naša sestra Frances Perušek, 46 E. Camp St. Naše čestitke in želje, da se sinovi vseh slovenskih mater zdravi in zmagovalni vrnejo med nas, kjer jih zelo pogrešamo. (Slika na strani 377.)

Mary Skalar.

DRUGI ZVEZIN NARODNI DAN V ELY, MINNESOTA!

V nedeljo, 16. avgusta so podružnice v Minnesoti obhajale drugi Zvezin narodni dan v Ely, Minn. Slavnost tega dne bo ostala prebivalcem kot tudi vsem gostom v prijetnem spominu za dolgo časa.

Bil je lep dan. Ob desetih so se začele zbirati članice od št. 23 in mnogih drugih podružnic iz Minnesote in kadetke št. 23 ter točno ob 10:30 odkorakale skupno k sveti maši. Imele smo še posebno slavnost za ta dan in sicer blagoslovitev bandera od vežbalnega krožka, kateremu je botrovalo šest odličnih parov, namreč šest botrov in šest boterc.

Bandero, ki je iz belega svila in ze-

lenim napisom so blagoslovili naš domači župnik Rev. Mišelčič, ki so pri pridigi dali kadetkam več lepih nasvetov in pohvalili organizacijo, ki goji zanimanje za lepe krožke za dekleta. Lepi cerkveni obredi nam bodo ostali v trajnem spominu.

Pri sveti maši je pa naš izvrstno izvežban cerkveni pevski zbor, pod spretnim vodstvom organistke Miss Mary Hutar, prepeval prelepe Marijine pesmi. V stari domovini se morajo ljudje skrivati, kadar govorijo ali pojejo slovensko in tukaj, daleč od rojstnega kraja pa pojemo glasno na čast naši Kraljici Mariji. Torej lepa hvala organistki in cerkvenim pevcem in pevkom.

V največjem številu so se odzvale našemu vabilu prijazne članice iz daljnega in največjega mesta v državi Dulutha. Najele so avtobus za ves dan in vem, da vam ni bilo žal, ker ste se res lepo postavile. Kadar prilika nanesse, da se vrši Zvezin dan v Duluthu, se bomo pa tudi me lepo odzvale. Torej Bog vas živi! Upam, da se vidimo na tretjem Zvezinem dnevu v Duluthu prihodnje leto!

Popoldne ob štirih se je pa vršila slikovita parada od mestnega parka, doli do Slovenskega narodnega doma

in nazaj do šolskega parka. Na čelu parade je igrala mestna godba, za katero so korakale članice zunanjih podružnic in nato članice št. 3 in za njimi pa godba od Ameriške legije (Drum and Bugle Corps, Frank Lozar Post), pri kateri je načelnik Mr. Dillon, ki je tudi učitelj naših kadetk. Ta godba je že tretjič dobila častno odlikovanje v kontestu, ki se je vršil ob času konvencije legije, kot najboljša v državi Minnesota. Takoj za to godbo so pa stopale mlade deklice (drum majorettes) in nato so prav ponosno korakale naše kadetke, ki so nosile bele puške.

Ko smo prišli v šolski park, oziroma stadion, so nam pa najprvo godbe podale kratek koncert in nato je naš vežbalni krožek pokazal svoje lepe vaje. Zele so mnogo priznanja za lep nastop. Po nastopu je pa bila predstavljena naša urednica Albina Novak, ki je bila naš gost za ta dan. Podala je jedrnat in pomenljiv govor, za katerega je dobila mnogo poklonov in ovacij. Zaključna točka v stadionu je pa bila pesem "Star Spangled Banner" in potem smo pod vodstvom Albine Novak, vsi svečano ponovili zaobljubo ameriški zastavi. Vsi navzoči so visoko odobraval lep program.

Ob šesti uri zvečer se je pričel slav-

NOVA ZASTAVA KROŽKA ŠT. 23, ELY, MINNESOTA, BLAGOSLOVLJENA 16. AVGUSTA, 1942

Od leve na desno: Ann Saari (kapitanka), Frances Kure (iz Clevelanda), botre Mrs. Seme, Mrs. Shepel (predsednica), Mrs. Buccowich, Albina Novak (urednica), botre Mrs. Erzar, Mrs. Rosandich (tajnica), Mrs. Klun, Mrs. Chernivec (odbornica kadetk), Mrs. Grahek (zastavonosilka).

Druga vrsta: botri Mr. Anton Seme, Mr. Frank Shepel, Mr. John Buccowich, Mr. Frank Erzar, Mr. John Rosandich in Mr. Joseph Klun.

nosten banket v Community Center. Udeležba je bila presenetljiva. Med nami je bilo mnogo odličnih oseb in tudi naš prečastiti gospod župnik. Program je vodila naša predsednica in glavna odbornica Mary Shepel, kateri je šlo vse lepo po vrsti. V solospjevu je najprvo nastopila Margaret Zorman in potem Amelija Korošec. Obe imata izborne glasove. Na klavirju ju je spremljala Mrs. Charles Merhar.

Lepo nam je govoril naš župnik Rev. Mihelčič in za njim glavni tajnik Ameriške bratske zveze, Mr. Anton Zbašnik. Nato sta podala lepo deklamacijo sestrici May in Margaret Jakič. Lepo nas je pozdravil župan mesta Mr. John Kapsch. Nato sta v dvospjevu podala par lepih pesmic Mr. in Mrs. Charles Merhar.

H. J. Dillon, učitelj naših kadetk je tudi govoril in po njegovem govoru sta lepo zapela Frank in Edward Shepel, sinova naše predsednice, katera je spremljala na klavirju njuna sestra Frances Lindbeck.

Da pa je bilo še bolj lušno, je pa na harmonike zaigral par veselih poskočnic Louis Rebol. Kadar je velika slavnost pri naši organizaciji, takrat tudi ne manjka urne Nežike. Ampak ta Urna Nežika je bila iz Minnesote, ki je prinesla jajčka v košari in povedala, koliko ima sitnosti dobiti ženi. Povedala je tudi, da ima mnogo snubačev, vdovcev in fantov, ampak sama ne ve, katerega si bi zbrala in zato bo rajši počakala za po vojski, predno se poroči. Omenila je tudi o revežih v stari domovini in prosila za milodare. Ker je bila urednica na mestu in ker tudi ona deluje na vse pretege, da bi se kaj več nabralo za sklad za reveže za v stari kraj, je sestra Novak hitro stopila na plan in prosila vse navzoče, da vsak prispeva nekaj in vsi tisti, ki bodo dali po en dolar, bodo njih imena zapisana v posebnem seznamu. Nežika je bila tega priporočila zelo vesela in hitro pomagala in se je skupaj nabralo skoraj \$55 in to kar nahitoma.

Tako sta bili zelo veseli lepega uspeha Nežika in urednica in gotovo tudi vsi drugi, ki se zanimajo za uboge sirote onkraj morja. Bog daj, da ne bi nikjer prezrli prilike, da se nabere nekaj za ta dobrodušni sklad. Ko pišem te vrstice, imamo že skupaj več kot šestdeset dolarjev, kar bo poslano na glavni urad.

Med nami je bila navzoča naša glavna odbornica iz Eveletha, Mrs. Rose Jerome, ki je bila predstavljena in tudi glavna nadzornica Mrs. Mary Lenich, ki je podala lep govor. Nato je pa lepo deklamirala Dolores Mikolič.

Predstavljene so bile odbornice od podružnice, ki so bile v gosteh. Prav lepa hvala vsem skupaj za lepo udeležbo. Dobro vemo, da je bila žrtev za vas priti tako daleč in zato smo vam še posebno hvaležne.

Zadnja točka na programu je pa bila za nas zelo važna in to je bil govor naše urednice Albine Novak, ki je ustvarjena za javne nastope, ker njo lahko vsak zastopi. Njej gre slovensko kot angleško enako gladko v govorici. Tudi moški ji dajo veliko priznanje, kakor se je povpraševalo, odkod da je bila tista ženska, ki je tako podkovana

Mrs. Frances Perušek

46 E. Camp St., Ely, Minnesota
V dopisu št. 23 je poročano o tej blagi materi, ki ima pet sinov pri vojakih. Bog daj, da ne bo dolgo, ko se vrnejo zmagovalni!

na obe strani, namreč v slovenščini in angleščini. Najlepša zahvala, Albina, za obisk in vso prijaznost in tudi zato, ker si se tako daleč podala na pot. Ž njo je prišla načelnica vezbalnega krožka iz Clevelanda, Mrs. Frances Kurre, kateri se tudi zahvaljujemo za obisk.

Potem so pa bili predstavljeni botri in botrice od bandera, katerih slika je v tej Zarji. Prav lepa hvala za darove krožku vsem botrom in botricam, kakor tudi urednici Albini Novak in nadzornici Mary Lenich ter vsem, ki so nam bili naklonjeni. Bog naj vam obilo plačala!

Veseli nas je tudi, da je bilo tisti večer med nami lepo število glavnih odbornikov Ameriške bratske zveze, katere je predstavil glavni tajnik Mr. Zbašnik. Zaključna točka programa je pa bila pesem "God Bless America," nato slovenska himna in na zadnje smo pa vsi skupaj glasno zapeli Angelovo čiščenje.

Zdaj pa pridejo na vrsto naše spretno kuharice, ki so imele ves banket na skrbi. Načelnica je bila Mrs. Kapsch, pomočnica pa Mrs. Angela Vrtin. Druge ne bomo imenovali, ker ne vemo za imena. Toda uverjene bodite, da smo prav vsem iskreno hvaležne za vso pomoč in požrtvovalnost. Naj vam Bog plačala! Pri kinčanju miz sta pa bili mojsterci Frances Pengal in Ana Stol. Tudi natakarike so pridno stregle, da so bili vsi gostje zadovoljni.

Tako je minil drugi Zvezin dan v Minnesoti v lepem sporazumu in zadovoljstvu, kakor tudi z hvaležnostjo, da smo prišli skupaj tako daleč na severu in se lepo zabavali in s tem koristili naši organizaciji in vsem podružnicam Slovenske ženske zveze. Bog nam je res dober, da nam v teh časih da priliko obhajati tako lepe čase, da svetu pokažemo, da biva v Ameriki zavedna

slovenska žena, ki goji pravo sestrsko ljubezen v svoji dični organizaciji, ki nas združuje in pomaga, da se spoznavamo med seboj ter skupno delujemo za povzdigo slovenskega naroda v Ameriki.

Torej Bog živi in ohrani še naprej za dolgo vrsto let našo priljubljeno Slovensko žensko zvezo!

Mary Skalar in Mary Shepel,
poročevalki.

IZ OBISKA V ILLINOIS-U

Št. 25, Cleveland, O.—Jaz hočem malo napisat od mojih prijateljic v Jolietu in La Salle, Ill.

Najlepše se zahvaljujem moji prijateljici Karolini Gregorčič in hčerki in zetu za vso iskreno prijaznost do Mrs. Brancelj, Mrs. Koren, Mrs. Budič in mene.

Ko sva prišli skupaj z Mrs. Karolino Gregorčič, sva se od veselja zjokali, ker se nisve videli že delj časa. V starem kraju sva bili veliki prijateljici. Jaz ne morem zadosti se zahvaliti za vse, kar je ona dobrega storila zame. Mrs. Gregorčič je rekla: "Zdaj se bove pa kar podomače pomenili, kako sve v starem kraju hruške pobirali, ko smo bili še otroci, kaj ne da, Golobova Micka (to je bilo naše hišno ime). Tako je bila vesela, da ni vedela, kaj bi naredila zame. Pokazala mi je razne obleke, katere je šivala, kakor tudi lepo narodno nošo, katero je sama naredila in je v njej nastopila na veliki slavnosti v Chicagu.

Nato je poklicala Jožeta Hrovat za šoferja, ki je precej prišel in nas vozil po Jolietu, da smo si vse ogledale. Pokazal nam je lepo poslopje KSKJ urada, šolo in cerkev sv. Jožefa in mnogo drugih lepih krajev. Jaz se ne morem dovolj zahvaliti Jožetu Hrovatu za vso prijaznost. Ž njim se nisva videla že 40 let. Jaz ne morem poplačati, kar je on dobrega storil zame. Kadar bo prišel s soprogo v Cleveland, bom pa jaz vrnila prijaznost.

Ko smo prišle v Lemont je bila tam moja sestrična z družino, so želeli, da grem z njimi v La Salle, Ill., kjer smo šli na cerkveni piknik in tam je bilo mnogo domačih ljudi, ki spadajo k fari sv. Roka. Škoda, da je bila že noč, drugače bi videla še več domačih. Peljali smo se v Narodni dom, kjer je moj bratranec za bartendarja in soproga, ki je bil zelo vesel mojega obiska in je rekel, da ni mislil, da se kedaj vidva skupaj v La Salle. Obiskali smo tudi mojo sestrično Ani Klopčič. Ona še ni bila rojena, ko sem jaz šla v Ameriko. Le čas je prehitro potekel med dragimi sorodniki in prijatelji.

V pondeljek je prišla pa moja sestrična Karolina Gregorčič in potem nas je vozil okrog sin od moje sestrične Angele Strukel. Najprvo smo se peljali v Oglesby, Ill., k Šenica, s katero sva prišli skupaj v Ameriko. Ona ima lep dom in vinograd kakor je bilo v Straži. Nato smo obiskali Jožeta Šenica, ki ima tudi lep dom, pa je ravno prišel iz bolnišnice. Na vrtu sem videla paradižnike, ki je eden tehtal en funt. S soprogo sta nam lepo postregla. Ž njim se tudi nisva videla 40 let.

Potem smo obiskali Frank Šenica, brata in ženo Karolino, kjer so nas

zopet izvrstno postregli z vsemi dobrotami in piščico, da sem mislila, da sem na ohceti. Jaz sem bila zelo vesela imeti priliko obiskati toliko domačih ljudi. On vodi veliko mesnico, kakor je imel Vindišer v Novem mestu. On vse sam kolje živino doma, tako ima vedno sveže meso v prodaji. Niso mi znana imena vseh, ki smo jih obiskali v Oglesby in zato se zahvaljujem kar vsem skupaj za vso prijaznost.

Vrnili smo se nazaj v La Salle in v torek smo prišli skupaj z Mrs. Dular in nato nas je ona vozila naokrog. Jaz se ji prav lepo zahvaljujem za vso prijaznost. Obiskale smo Ani Mausar in ona je rekla: "Micka, ti moraš biti pri meni en dan, da se bove veliko pomenili." Toda jaz nisem mogla ostati zaradi časa. Zvečer je pa pripravila veliko večerjo. Jaz se ji prav lepo zahvaljujem in ji bom povrnila, ko pride v Cleveland, O., in če ne, naj pa Bog.

Potem smo obiskali Mirtič-a, ki ima toliko sadja, posebno hrušk in breskev, da je lepo za pogledat. Imeli smo vesel obisk pri Dori Mirtič in se lepo zahvaljujem. Nato smo obiskale Alojzijo Podvršnik, ki nas je tudi lepo postregla, za kar se ji iskreno zahvaljujem.

Obiskale smo Frank Mali-a in tudi Mrs. Charles Ambrose ter Silvestra Kramaršiča in njegovega brata, ki sta ravno delala v mesnici in tudi Alojza Skoporc in nato sestro Mary Kobal, kjer smo bile postrežene s kosilom, ki je bilo podobno svatbi. In še za domov so nam dale. Najsrčnejša hvala vsem skupaj in Bog vam plačaja.

Ne vem, kako naj se zahvaljujem vsem mojim dragim sestričnam, ki so bile tako ljubezno postrežljive. Zdelo se mi je, kot da smo za kratek čas skupaj v rojstni vasi, kjer smo bile skupaj v mladih letih. Prav lepa hvala vsem skupaj in še posebno Mrs. Dular, ki je dala avtomobil na razpolago za nas za ves dan, da smo se okoli vozili.

V Chicagu sem obiskala tudi četrtega brata Šenica, ki se tudi dobro ima. Še enkrat se lepo zahvaljujem Ka-

rolini Gregorčič, ki je toliko zame naredila, kakor tudi vsem drugim, ki so mi napravili obisk zelo prijeten in v vseh ozirih zadovoljiv. Upam, da mi boste dali priliko povrniti.

Mary Hrastar,
5901 Prosser Ave., Cleveland, O.

Frances Ponikvar: ŽENE IMAMO VELIKO ODGOVORNOST

Ako preiščujemo današnji svetovni položaj narodov in strašne borbe, ki pehaajo cvetoča žiljenja v grob, ako nadalje pomislimo na nelzerno gorje in žalosti, ki se gode po svetu vsled vojnih grozot, se nam zdi skoraj nerazumljivo, da je vse to sploh mogoče in da človek, ki je krona stvarstva, je zano postal na tak način uničevalec samega sebe. Sem pa tja se sliši mnene, da sta temu stanju vzrok preveč razvita kultura in civilizacija ali resnica je, da imata le namen osrečiti človeštvo. Krivda leži drugod, kot sovrastvo, zavist, sebičnost, prekamerno slavohelepe in druge slabe strani, ki so za mirno medsebojno sožitje, prava poguba. Tako je torej zelo prepredlo ves svet, kakor silna pajčevina.

Kljub vsemu temu bo pa končno zmagaala pravica nad krivico, na kateri strani se bore tudi Zedinjene države. K tej veliki in težki borbi za pravico, naj bi vsakdo prispeval z vsem, kar je v njegovi moči. Najlepše zgled so posebno naši fantje, ki z vsem pogumom in veseljem odhajajo v armado, da bodo z orožjem branili svobodno domovino. Obstaja pa tudi domača fronta, to je, da je vsakemu dana prilika, da vsaj nekaj pripomore k zmagi, zlasti na nas ženah je to veliko ležanje.

Upajmo torej, da bo končno Amerika tista sila, ki bo pometla svetovno nesnago in tako pokazala smernico pravega novega reda, ki bo kultura ljubezni in spoštovanja do so-človeka.

Št. 29, Broun Dale, Pa.—Naše seje so bile bolj slabo obiskane, ker so bili dolgi dnevi, zdaj se bodo pa začele dolge noči in bomo prav rade prišle skupaj v lepem številu. Na prihodnjo

sejo naj vsaka pripelje eno prijateljico, pa bo nas lepo število skupaj in se bomo malo zabavale.

Kakor beremo po časopisih, so razmere povsod enake. Eni gredo za delom, nekateri se morajo ukloniti smrti. V naši naselbini je umrl rojak, star 82 let. Žena je pa še živa, s katero sta bila poročena 51 let. Ali ni to lepo življenje, ko dočakajo visoko starost? Globoko sožalje preostalim žalujočim. Naj mu sveti večna luč!

Sestra Mary Skufca je tudi zgubila svojega soproga, ki je zapustil veliko družino. Dva sinova sta že pri vojakih in tretji bo šel v kratkem. Hud udarec za mater.

Moje srčne pozdrave članicam po vsej Ameriki in posebno v Chicagu, kjer so tako lepo nastopile na banketu, ki se je vršil ob času KSKJ konvencije in izborni zapele slovenske pesmi.

Z Bogom!

Mary Pristavec, predsednica.

Št. 30, Aurora, Ill.—Veliko ljudi se boji jeseni, pa naj si bo letna sezona jesen ali jesen v življenju. Oboje je usoda narave in mora priti. Saj bi se naveličali venomer poletne vročine in prav tako bi ne bilo zadovoljno z 12 meseci dolgo zimo.

Jesen je torej spet prijetna sezona, ker je prav pred vročino in mrzom. V jeseni tudi vidimo, koliko je bilo vredno naše delo v poletju; če smo dovolj negovale vrt, smo dobile plačilo v bujnem cvetju cvetlic; če smo nasadile dovolj zelenjavi in isto po potrebi negovale, imamo zopet plačilo v tem, da imamo zdravo in tečno hrano za družino.

Prav tako je tudi v jeseni življenje. Jesen je prav tako vesela kakor pomlad, ker kar zgubi na cvetju, pa pridobi na sadovih. Res je pomlad lepa, a pomladni viharji so večkrat divni, bridki in skeleči. A mi vse premalo znamo uživati jesen v vsej njeni lepoti in zrelosti; vse premalo znamo ceniti, sicer ne tako pekoče, a mehko božajoče jesensko sonce.

Starost je podobna selitvi v novo

OPERA "SEVILJSKI BRIVEC" BO VPRIZORJENA V CLEVELANDU 4. OKTOBRA

Nam vsem je znano, da slovenski človek rad prepeva. Vesela pesem vedno razvedri družbo, v kateri so Slovenci. V Clevelandu pa je veliko Slovencev in zato je tudi veliko dobrih pevcev in pevk. Tukaj res naši rojaki mnogo žrtvujejo za povzdigo slovenskega petja, bodisi narodnega ali umetnega. Clevelandski slovenski pevci vprizarjajo svetovna glasbena dela v prevodih s slovenskim besedilom. Lotili so se resnih opernih del že pred kakimi trinajstimi leti in jih izvedli s spretno sposobnostjo.

Velike zasluge za uspehe na glasbenem polju v slovenski metropoli v Ameriki imajo pevci in pevke, ki so še vedno pri Glasbeni Matici, in v nedeljo 4. oktobra zvečer bo Glasbena Matica vprizarila svetovno znano opero "Seviljski brivec," katero je uglasbil plodoviti in slavni komponist g. Rossini. Snov dejanja je povzel po znameniti Beaumarchejevi komediji. Opera je komične vsebine, prepletena z romantičnim dejanjem. Predvajana bo seveda v slovenskem jeziku. Vsi šaljivi recitativi bodo lahko razumljivi, ker se je pri učenju vlog posebno pazilo na razločno izgovarjavo besedila. Solistične vloge so v izvrstnih rokah in zborov part je prvovrstno naštudiran. Kostumi bodo pestri. Glede or-

kestra so v pogajanjih s člani prvovrstne simfonične organizacije v Clevelandu. Stroški bodo sicer veliki, toda Glasbena Matica hoče nuditi svojim rojakom prvovrstni užitek.

Moški zbor nastopi v prvem dejanju, mešani pa v drugem in tretjem. Poleg orkestra bo spremljal na klavirju talentirani Edward Kužnik, kateri marljivo pomaga pri vseh skušnjah. Dirigent in režiser je obče priljubljeni operni pevec gospod Anton Šubelj.

Začetek opere bo ob sedmi uri zvečer, konec pa ob deseti. Vsi sedeži so rezervirani.

Ko je podružnica št. 25 imela veliko dobrodelno prireditvijo 24. maja v S. N. Domu so nam prijazno šli na roke gospod Šubelj in pevke od Glasbene Matice. Tudi lansko leto, ko je št. 50 slavila desetletnico obstoja je sodeloval na programu gospod Anton Šubelj in to vselej brezplačno. Par let nazaj nam je priredil izborni koncert, ki je bil v gmotno pomoč našim podružnicam. In leta 1940 je bil režiser in pevovodja operete "Mala pevka," katero so predstavili pevci Glasbene Matice s sodelovanjem naših igralcev. Sedaj imamo priliko vsaj nekoliko izkazati našo hvaležnost do tistih, ki so pomagali tudi nam. Torej članice Slovenske ženske zveze, posetite to opero 4. oktobra v S. N. Domu na St. Clairju. Ne bo vam žal — to bo predstava prve vrste!

stanovanje, ki nam je še tuje; ki ima še vse polno kotičkov, katerim se bo treba še privaditi. Marsikateremu mladostnemu uživanju se je treba odpovedati, v nadomestilo pa dobimo mnogo duševnih užikov,kušenj, spoznanj. Torej, veliko dobrega in prijetnega!

Bridko v starosti je le to, da smo že blizu smrti. A tudi smrti, ki itak kosi mlado in staro, se človek, ki je svoje dni preživel v poštenem delu, ne boji. Mladost je setev; starost je žetev. Kar smo sejali, to bomo želi.

Slovenke smo lahko ponosne na našo žetev, med katero spada tudi naša Slovenska ženska zveza. Naj cveti in obrodi še mnogo dobrega sadu! K temu bomo pa pomagale tudi me ter pridno negovale svoje podružnice, da ostane močna naša organizacija!

Sedaj pa nekaj novic: Arnold Verbič, sin naše sestre Julije Verbič je odšel na Northwestern College v De Kalb, Ill. Dal Bog, da bi bila vojna kmalu končana in naši fantje brez skrbi nadaljevali svoje študije.

Poročila se je naša marljiva sestra Louise Jeraj. Obilo sreče in zadovoljstva, Louise!

Sestrski pozdrav do vseh!

Frances Kranjc.

DESET ZAPOVEDI ZA LEPO ŽIVLJENJE

Sodnik, ki pozna razne vzroke za ločitev, je sestavil 10 zapovedi, po katerih naj bi se zakonca ravnila, da ne bosta prišla pred sodišče.

1. Imejta potrpljenje drug z drugim.
2. Delajta skupno, zabavajta se skupno, rasti drug ob drugem!
3. Pri različnih mnenjih se ne razburjajta!
4. Ogibajta se tega, kdo bo imel zadnjo besedo!
5. Bodita odkritosrčna drug proti drugemu!
6. Zapomnita se, da je notranja simpatija najmekkejša blazinica doma!
7. Prijazno voščilo "dobrega jutra" in "lahke noči" utegne napraviti čudež v medsebojnem življenju.
8. Delita si med seboj sleherno odgovornost!
9. Naj bo vajin dom samo vajin dom in ne vajinih prijateljev!
10. Naj nikoli ne zaide sonce, ne da bi se prej pomirila, če sta se sprla!

Št. 39, Biwabik, Minn.—Za poročati imam žalostno vest, da je preminula sestra Majloš na posledicah dolgotrajne bolezni. Pokojna je zapustila žalostnega soproga, devet otrok, starše, brate in sestre ter mnogo prijateljev in sorodnikov. Sinovi so že oženjeni, le najstarejši je samski. Tudi hčere so poročene, le najmlajša, Florence, pohaja v šolo.

Pokojna sestra Majloš je bila mirna žena in dobra mati. Živela je le za dom in družino. Javne prireditve ni obiskovala, ker je vselej rekla, da bi rada šla, ampak je trudna in komaj čaka večera, da se odpohi. Zares je bila prava mučeniška mati, ki živi samo za moža in otroke. Predno je mislila na počitek, jo je Bog poklical v kraj, kjer ni več solz in gorja. Imela je veličasten spreved. Poleg Zveze je bila članica HBZ. Pri sprevedu je bila res lepa udeležba in pred cerkvijo

NAJLEPŠA HVALA ČLANICAM IN ODBORNICAM V CLEVELANDU

Odbornicam in članicam v Clevelandu, katere ste izkazale svojo gostoljubnost in prijaznost napram kadetkam št. 20, uradnicam in članicam iste podružnice ob času Field Day v vaši metropoli, iskrena hvala!

Enaka hvala vsem, katere ste izkazale gostoljubnost in postrežljivost napram meni in moji družini, ko sem se mudila med Vami ob istem času. Hvala Mrs. Albini Novak, soprogu Rudolfu in hčerki Corrine! Dalje hvala Mr. in Mrs. Joseph Ponikvar, Mrs. Helen Tomazich in drugim na Garfield Heights, Mrs. Magdalene Kremzar in Josephine Kremzar na 72. cesti, ter Mr. in Mrs. Frank Znidarsich. Hvala tudi Mr. James Debevcu, uredniku Ameriške domovine, ter Mr. Antonu Grdini. Z eno besedo: hvala vsem odbornicam in članicam, katere ste na katerikoli način skrbeli za udobnost naših joliet-skih članic.

Zal mi je le eno, da sem morala tako hiteti nazaj, da mi je bilo nemogoče obiskati še nadaljne prijateljice, znanke, glavne uradnice ter osebno poznanih članic SZZ.

Kadetkam podružnic št. 20 in vsem clevelandskim krožkom, pa moje iskrene čestitke, ker ste se tako odlikovale na ta dan. Zares, Cleveland ima toliko za pokazati, da ni čudno, da vsakega vleče nazaj.

Iskrena hvala vsem krožkam za krasen dar, kateri mi je bil izročen dotični večer, katerega bom vedno imela za spomin na Vas. Obenem se bom vedno spominjala na lep večer v Euclid Beach parku, na vaje krožkov ter nastop mladinskega oddelka, in pa krasen program, ki je sledil. Se enkrat moja prisrčna hvala vsem in vsakemu posebej za vse!

JOSEPHINE ERJAVEC
IN DRUŽINA.

je šest članic stalo, kot častna straža z gorečimi svečami, na kar so krsto spremile v cerkev in med mašo se uvrstile s svečami v prvo klop, ker prostor ni dopuščal, da bi stale ob raskvi. Naša predsednica Johanna Zalar je ginljivo opravila vse predpisane obrede na mirodvoru, da ni bilo nobeno oko suho. Še naš častiti gospod Flynn je bil vidno ganjen. Lepa hvala vsem članicam za udeležbo. Tebi pa, draga pokojna, raj nebeški in sožalje vsem preostalom.

Poročati moram, da naši fantje kar trumoma odhajajo v vojaško službo. Nekateri matere so že veliko žrtvovali na oltar domovini. Naša sestra Katarina Tometz, ustanovna članica naše podružnice in članice so tudi njene tri hčere, je dala že pet sinov k vojakom in šesti tudi v vsakim dnem pričakuje poziva. Sestra Tomec je vzgo-

jila sedem sinov in tri hčere, ki pa bosta na stara leta ostala sama s soprogom. Usmiljenja je vredna tem bolj, ker je zelo rahlega zdravja. Bog daj, da bi prestala sedanje težkoče.

Naše matere so videzno ponosne in hlabre, ampak kdo vidi mater v vseh njenih prečutih nočeh? Kdo sliši njene vzdihne in kdo vidi njene skrivne solze? To ve samo Bog! Kdo jo vidi kolikokrat na dan kleči pred Marijino podobo in jo prosi pomoči: "Usmiljena mati, Ti, ki vse dosežeš pri Tvojem sinu, Tebi izročim moje sinove, ki so razkropljeni po vsem svetu. Varuj jih hudega in pripelji jih zmagoslavne nazaj!"

Pogum, matere! Vse smo žrtvovali za varstvo domovine. Naj vas podpira Bog in Marija, kakor tudi vse naše sinove, ki služijo za Strca Sama!

Mary Delak.

USPAVANKA

DUŠICA rajska, telesce drobno, skrbi nad tabo mi čuje oko; mati pri zibelki tvoji bedi: aja tutaja, moj sinček, zaspi!

Angelček varuh, pomagaj mi Ti, da detece moje se ne prebudi, sanje mu zlate prinesi iz raja — aja tutaja, aja tutaja!

Mati Marija, naj tvoja dobrota s cvetjem posuje življenjska mu pota! Ti mi ga čuvaj, Marija, vse dni! — Sinček moj sladki, sladko zaspi!

ŽENA

V meni je moč življenja. Zatisnem oči, hlad mi leže v ude. Vame se vlije od nekdaj božanska luč. Nič ne čutim, da bi valovila kri v meni, da bi mi kri dvignila roko in bi božala, da bi kri zadržela v mojih ustnih in bi poljubljala, da bi kri zavalovila v mojem licu in bi ga pritisnila k neljubljenemu licu. — Hlad je v meni in iz tega hlada stegam roko in božam, dvigam ustna in poljubljam, polagam lice k licu — božanska luč odseva od mene in objema otroke, pohablence, starčke in sirote, bolne in mrtve . . . Stopam med njimi, veter mi šumi okrog ušes in kliče: Ti si, si, si . . .

Pogledam v zrcalu. Moj obraz se je spremenil. Zamežim bolestno in iščem svoje podobe . . . Ugledam se v globini, se vzpenjam k svoji podobi in drhtim v preveliki sreči: Živim.

Odpnem oči, zastrmim v svoje delo, v otroke, starčke in sirote in nekod v njih globinah drhti moja podoba in jaz drhtim ob preveliki sreči: Živim.

Živim. Našla sem svojo podobo. Drhtim, kakor bi vstala od smrti. Vstanem, moje telo je gibčno, moj obraz je mladosten, moje kretnje mirne, resne. Nič se ne spoznam ob svojem miru. Zdím se tiha in resna. Ne mogli bi biti drugačna. Če bi nakremžila obraz bi bila smešna. Če bi gledala v daljavo, bi bila čudna. Če bi se smehljala, bi bila blazna. Kje so znaki moje žejne mladosti? Stojim ob zrcalu in se vprašujem: Kdo sem?

Zatisnem oči ob silni moči doživljaja: To si ti, ki živiš. — Žena.

Št. 40, Lorain, O.—Na zadnji seji smo imele lepo udeležbo. Odslej, ko je tu jesen in bolj hladni dnevi, je

upati, da ne bo izgovorov zaradi vremena, pač pa boste prišli v velikem številu.

Teta štoklja se je oglašila pri sledečih članicah v zadnjih par mesecih: Vera Tomažič, Mary Kozirua in Angelina Voytko, katerim je prinesla zale deklice, ki bodo najbrž postale naše članice. Johana Tomažič je pa dobila čvrstega sinkota. Družina sestre Voytko je zelo ponosna, ker je baby Arlene četrta generacija. Prababica je Agnes Pogorelec, stara mamica Angela Kozjan, mamica Angelina Voytko in hčerka Arlene Voytko. Vse omenjene stanujejo v Lorain, O. Čestitamo vsem mamicam in novorojenčkom pa obilo zdravja.

Bolni sta Mary Bohoric in Rose Cerne. Želimo jima skorajšno okrevanje.

Genjene sestre! Prosim vas, da vrnete vse karte do oktobrske seje, to je 14. oktobra. Na tej seji bomo videli, kateri članici je sreča naklonjena.

Konvenčna kampanja za nove članice se prične s prvim oktobrom. Prosim bi vsako članico, da dobi vsaj eno novo v tej kampanji, ki bo trajala do zadnjega marca, 1943. Imenitno bi bilo za naše mesto Lorain, ako bi prišla "Konvenčna kraljica" od nas. Le pogum, dekleta in dobro voljo, pa si pridobimo zmago, ki bo velika čast za našo podružnico in našo naselbino!

Pozdravljene vse članice SZZ!

Angela Kozjan, tajnica.

Št. 41, Cleveland (Collingwood), O.—Zadnja seja je bila bolj slabo obiskana, najbrž je bilo vzrok vreme, ker je bilo precej vroče. Zdaj so pa tu lepi jesenski večeri in bo prav lušno iti na sejo, kar tudi upam, da boste prišli.

Lepo se zahvaljujem vsem članicam, ki redno posetijo sejo in v veliko veselje bi bilo vsem, ako bi prihodnjic prišle tudi tiste, ki rade izostajate. Sklenjeno je, da imamo po prihodnji seji malo zabave.

Naša agilna predsednica Ana Grajzar ima vedno dobre misli in nasvete za korist posameznih članic in podružnice. Torej članice, pridite naokrog in pomagajte tudi ve z vašimi dobrimi priporočili, ker več glav, več ve in v skupnem delovanju bomo dosegli lep napredek za našo podružnico. Po vsaki seji gre ena članica vesela domov, ker imamo takozvani "bank-nite." Na zadnji seji so bile klicane sledeče članice: Margaret Rožanc, Anna Tekavec in Victoria Demolizes in so zamudile srečo, ker niso bile navzoče.

Vse članice ste prošene, da točno plačujete assessment in tako olajšate meni nepotrebno delo in skrb. Stvar je tudi, da sedaj so boljše časi, torej ni vzroka imeti dolg na assessmentu, pač pa bi bilo lepo od članic, ako bi plačale za par mesecev za naprej.

Prijazno vas prosim, da upoštevate ta opomin ter prinesete plačat na moj dom ali na sejo vsak prvi torek v mesecu v Slovenski delavski dom na Waterloo Rd.

Bog daj zdravje vsem našim bolnim članicam z željo, da se vidimo na prihodnji seji.

Želim, da se snidemo v velikem šte-

vilu na seji 6. oktobra. Po seji bo pa prigrizek in domača zabava.

S pozdravom,

Anna Stopar, tajnica.

Št. 46, St. Louis, Mo.—Na zadnji seji je bila majhna udeležba kot po navadi. Članice se prosijo, da pridete v večjem številu na sejo.

Sklenjeno je bilo, da bomo oddale nagrado \$10 in vsaka članica bo dobila en listek, na katerem bo prostor za 24 imen in vsako ime bo 5 centov ali šest za 25 centov in tako bo vsaka oddala en dolar v ročno blagajno. Vsaka članica naj skuša dobiti imen vsaj za en listek.

Vse najboljše za rojstni dan želimo sestri Helen Skoff in hvala za darilo v zabojček. Da bi dočkala še mnogo let!

Potrudimo se vse priti na prihodnjo sejo in delujmo skupno, da bomo imele lep uspeh! Rose Lucas, tajnica.

PRISRČNI SPOMINI!

V tej izdaji je več lepih poročil o drugem Zveznem dnevu v državi Minnesota, katerega sem imela zopet veliko čast posetiti. Poročevalki iz Ely, Minnesota, gospe Mary Shepel in Mary Skalar, podajati lepo sliko o poteku programa na ta dan in ne vem, ako bi bilo poročilo kaj bolj natančno z mojimi dodatki, ker bi morala v mnogih ozirih le ponavljati. Zato se ne bom podala v podrobnosti poteka dneva, toda omeniti želim, da je bil zame obisk eden najlepših, kakor tudi da je v vseh ozirih presegal moje pričakovanje v popolnem zadovoljstvu.

Naj bo tu izrečena moja srčna zahvala vsem, ki ste izkazovali vso ljubeznjivost in se trudili z mnogimi pripravami delj časa pred nedeljo 16. avgusta. Potem pa tisti dan se trudili z vsem v vaši moči, da se je vse tako lepo izvršilo. Bog vam plačaj in daj isto srčno zadovoljnost, kot sem jo jaz uživala.

Še posebna zahvala družini Šepel na Ely, kjer sem prenočevala, za vso iskreno postrežljivost ter Katarini in Magdaleni Slogar in kapitaniki Anna Saari, ki so se še posebej trudile za mojo udobnost. Naša glavna nadzornica Mrs. Mary Lenich in soprog Anton, sta pa skrbela za mojo vožnjo po raznih krajih države, in me tudi pogostili na domu v Evelethu. Mrs. Rose Jerome je bila tudi zelo ljubezniva do mene. Vesela sem bila tudi obiska na Chisholmu, kjer je pripravila okusno kosilo zame in odbornice št. 38 sestra Anna Trdan in večerjo pa hčerka od sestre Lenich na prejšnjem domu gospe Lenich. Srčna zahvala vsem skupaj h kateri se pridružuje tudi Frances Kurre, ki je potovala z menoj.

S prizrčnimi pozdravi, ostajam vedno hvaležna,

ALBINA NOVAK.

KEGLJAŠKA TEKMA ZA SREDNJI ZAPAD

Od vseh strani prihajajo poročila, kako se že članice pridno vadijo v kegljanju za prihodnjo kegljaško tekmo, ki se bo vršila v Milwaukee, Wis., dne 10. in 11. aprila, 1943.

V preteklosti so se nekatere tekme vršile kar tri dni in to v mnogih slučajih zaradi premajhnih prostorov. Za prihodnjo tekmo smo pa že dobile prostor, kjer imajo 16 kegljišč in ako bomo ob času uredile načrte za tekmo, bo ista prav lahko zaključena v dveh dneh. Ti prostori se imenujejo Hank Marino's Alleys in se nahajajo na šesti cesti in Wisconsin Ave. To je na glavni cesti in v bližini hotelov, kar bo posebno udobno za naše spoštovane goste.

Letos se bo tekma vršila nekaj tednov prej kot običajno in to zaradi tega, ker kasneje se bodo vrstile druge organizacije in pozneje je tudi že vročina, kar ne prija dobro za kegljače.

Apeliramo, da bi bile vse podružnice, ki spadajo pod Midwest okrožje zastopane na tekmi; ako vam ni mogoče kegljati v ligi, potem pa nas obiščite, kot opazovalka in obiskovalka, ker boste prav gotovo zadovoljne, da ste se udeležile.

Podrobnosti o tekmi bomo poročale v prihodnjih številkih.

Prav lepa hvala gospej Marie Prislant in gospodu Louis Francis, ki sta prišla k nam pomagat izbrati prostor in določiti najvažnejše stvari.

Z najlepšimi pozdravi,

Josephine Verbick.

Št. 47, Cleveland (Garfield Heights), O.—Po par mesecih se zopet oglašam, misleč, ako bom z novicami naše podružnice molčala, da bo to naše članice dovedlo v večjem številu na sejo. Pa sem se motila, ker udeležba je bila še manjša in članice so se izgovarjale, da so pozabile na sejo, ker ni bilo opomina v listu. Navzoči sta bili samo dve odbornici in nekaj članic, potem uaj pa delujemo za vseh 170 članic!

Zapisničarica in jaz bi bili najrajši takoj vzeli knjige in jo odkurili domov na kak udoben gugalnik, kot so napravile ostale članice. Apeliramo na vas že sedaj, da pridete na glavno sejo in si izvolite odbor, ki vas bo privabil redno k sejam in s katerim boste bolj pridno sodelovale, ter s svojo navzočnostjo razveselile.

Prihodnja seja se vrši 10. oktobra. Torej pridite v polnem številu!

V juliju se je poročila sestra Mary Sadar z Rudolfom Skulj. Želimo jima srečo in mnogo božjega blagoslova. Mary je kapitanica našega večbalnega krožka "Little Flower Cadets," katere so tudi pod njenim vodstvom na Mladinskem taboru v Euclid Beach parku dne 29. avgusta prvič nastopile v kontestu za prvenstvo v korakanju v njih krasnih novih uniformah in dobile drugo najvišjo odlikovanje in za Cleveland pa prvenstvo. Lahko smo ponosne na nje in je tudi naša dolžnost, da jim javno pokažemo svojo naklonjenost ter se v velikem številu udeležimo plesne veselice, ki se vrši 3. oktobra v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti in jim gremo v vseh ozirih na roke, ker posebno sedaj potre-

bujejo našo pomoč. Vstopnice imajo v predprodaji, katerih cena je 40 centov. Sezite po njih in nagovorite tudi vaše hčerke in sinove, da posetijo to veselico, kjer bodo imeli izvrstno zabavo. Ako bi vsaka članica vzela samo eno vstopnico za ta ples (čeprav se ne more udeležiti), bi s tem dekletam dosti pripomogle in bi potem tudi plačale dolg na uniformah. Sodelujmo ž njimi, dokler imajo veselje, drugače jim bomo ubile veselje in delavnost.

Predsednica Louise Zidanič se že precej dobro počuti, kar nas zelo veseli, da je okrevala iz tako nevarne operacije. Upamo, da nam bo na prihodnji seji predsedovala.

Delj časa je že bolna naša blagajničarka M. Rickard. Želimo, da ji Bog podeli ljubo zdravje, ker je še mlada ter jo njene hčerke potrebujejo in jo pogrešamo tudi pri podružnici. Sestra Stefančič iz Prince se že delj časa nahaja v Warrensville bolnišnici. Gotovo bo vesela, ako jo članice obiščemo. Vsem bolnim želimo skorajšno okrevanje, da bi se čimprej veselili med svojimi družinami.

Sestra Zeleznik se je oglašila iz St. Pedro, Cal., kamor se je stalno naselila ter si uredila lep udoben nov dom. Bila je tudi par mesecev bolna, a zdravje se ji je povrnilo. Želimo ji vso srečo v sončni državi Californiji. V pismu mi naroča, da izročim vsem članicam sestrski pozdrave. Pa se še kaj oglasite!

Sestri Rose Bizjak in Val Mervar ste se skozi Delavski praznik nahajali s svojimi družinami v Madison, Wis. Obiskali sta sina, brata, Ralph Bizjaka, kateri že od junija meseca v službi Strica Sama. Njemu se tam dopade. Omenjeni sta se po pred menaj izrazili: "There is no place like home!" Upajmo, da se bodo tudi naši fantje-vojaki kmalu zmagoslavni vrnili in se veselili zopet svojemu Home, sweet, home!

Ponovno vas opominjam na ples, ki ga priredijo kadetke 3. oktobra ter upam, da se boste v večjem številu odzvale na sejo 10. oktobra.

Pozdrav vsem!

Helen Tomažič, tajnica.

PRIJAZNO VABILO ŠT. 49, NOBLE, O.

Cenjenemu občinstvu in članicam naznanjamo, da se vrši velika slavnost pri naši podružnici v nedeljo 18. oktobra, 1942, ko bodo naše kadetke imele svoj prvi javni nastop v naselbini v popolnoma novih uniformah in blagoslovitev bandera in zastave.

Slavnost se prične prvi sveti maši v cerkvi sv. Kristine na 222. cesti, ko bodo kadetke skupno pristopile k svetem obhajilu.

Popoldanski program se pa prične že ob eni uri. Namreč najprvo bo slikanje gostov in kadetk pred cerkvijo sv. Kristine.

Ob dveh popoldne bo pa zbiranje vseh krožkov, ki bodo prisostvovali v paradi pred Roosevelt šolo na 200. cesti in Arbor Ave.

Parada se prične točno ob pol treh popoldne in gre po 200. cesti do Miller Ave. in potem po Miller do 222. ceste in nato v cerkev sv. Kristine.

Ivan Zupan: NAPREJ ZASTAVA NAŠA! (Ameriškim slovenskim vojakom poklonjeno)

Naprej zastava naša,
prelepa zvezdnata!
Po svetu vsem je znana,
kjer koli le vihra.

Rudeča, bela barva
in plava jo krasi;
simbole nam najlepše
predstavljajo vse tri.

Korajžno naši fantje
za njo marširajo;
se v dolgih bojnih vrstah
na njo ozirajo.

Napre le fantje hrabri
za dom, svobodo, čast,
za mir svetovni skupaj
držite se kot hrast!

Po zmagi zadobljeni
zastava se bo ta,
s ponosom bolj kazala:
ker je — ameriška.

V slučaju slabega vremena, bo zbirališče v spodnjih cerkvenih prostorih ob istem času.

Blagoslovitev bandera in zastave bo ob treh popoldne. Po cerkvenih obredih se podamo v cerkveno dvorano za nadaljni program, ki bo vseboval petje, godbo, deklamacije, predstavitev odličnih gostov in zanimivi govori, kakor tudi nekaj prizorov za smeh in kratek čas. Vse to bo pod vodstvom naše urednice Albine Novak. Zaključna točka bo pa nastop našega krožka v lepih vajah.

Po programu se pa vrši banket za goste in tiste, ki želijo ostati pri banketu.

Ob osmih se pa prične plesna veselica, za katero bo igral Malovašičev orkester, ki zna igrati poskočne polke in ljubke valčke, da gre kar samo naokrog. Ker vemo, da bo lepa udeležba od starejših ljudi pri tej slavnosti, zato bo dovolj godbe tudi za starejše na razpolago.

Vzemimo vpoštev dober nasvet našega predsednika Roosevelta, ki priporoča, da si naj v sedanjih resnih časih tudi prizadevamo kolikor mogoče razvedriti duha in se poslužiti priložnosti, ki so nam dane na razpolago, da si s tem napolnimo novega odpora, ki je zelo potreben, da lahko delamo bolj krepko po tovarnah in pri svojih obratih.

Mnogo naših članic ima svoje sinove v armadi in koliko jih je utrujenih od napornega dela in skrbi za bodočnost. Novice, ki jih beremo o grozotah, ki jih prinaša vojna in posebno po naših krajih po Jugoslaviji, vse to nam greni življenje in zato je za naše zdravje koristno, da se nekoliko razvedrimo, da potem lažje prenašamo svoje težkoče, od katerih se ne moremo v teh časih umakniti.

Vsaka kulturna prireditev nas ožje združuje v narodnem delovanju in prav je, da pridemo od časa do časa skupaj in s tem pokažemo svojo slovensko zavednost. Pri nas v Euclidu so velike prireditve bolj poredkoma, zato Slovani na plan v nedeljo, 18. oktobra. Pridite v goste k fari sv. Kristine, kjer boste imeli izvrstno zabavo in naša dekleta se bodo potrudile vsem gostom postreči v zadovoljnost in vas razveseliti.

Kakor sem omenila, ta dan bo med nami veliko število odličnih gostov, katerim bodo kadetke poklonile častne naslove častnikov. Imena vseh še niso v mojem seznamu, toda poročana bodo v dnevniku Ameriška Domovina pred slavnostjo.

Boter in botra zastavi in banderu bosta občespoštovana gospa Mary Stussek, ki je tudi predsednica naše podružnice in njen prijazen soprog gospod Anton Stussek.

Podrobnosti za to slavnost so še v rokah pripravljalnega odbora in nimam še vseh podatkov skupaj, da bi sedaj poročala, toda vse to boste brali v lokalnem dnevniku. Pričakujemo lepo udeležbo od strani vežbalnih krožkov Slovenske ženske zveze, kakor tudi sosednih podružnic SZZ in spoštovane občinstva. Že sedaj se iskreno zahvaljujemo vsem posetnikom in posetnicam in vam obljubimo povrniti ob enakih prilikah. Ker imajo naše kadetke po vsem nove obleke in vse to je veliko stalo, zato se moremo obrniti do vseh naših dobrosrčnih članic za pomoč. V veselje mi je poročati, da se je že več naših velikodušnih članic odzvalo s primernim darom, kar bo gotovo lepo vplivalo med kadetkami in bodo tudi one sodelovale z nami, kadar bomo me potrebovale kakšne usluge od njih.

Dne 5. oktobra bo zadnja seja pred to slavnostjo, zato naša predsednica apelira na vse članice, da se gotovo udeležijo seje, ki se vrši v dvorani sv. Kristine. Dela bo dovolj za vse, za to nič izgovorov, da brez mene bodo že opravile, ker sedaj se potrebuje pomoč od vseh članic in gotovo ne boste odrekale. Bodimo enakopravne v vseh ozirih in bo uspeh tudi popoln.

Naša podružnica tudi obhaja 11-letnico svojega obstanka in lepo napreduje v slogi in ljubezni pod spretnim nadzorstvom zveste in poštovane predsednice Mary Stussek. Naše seje so mirne in prijetne, da človek komaj čaka mesečne seje. Naše članice redno plačujejo svoj assessment, da vkljub delu v tovarni in doma se tajniški posel lahko vzdržuje. Ko bomo pa še to slavnost skočale, bomo pa rekle: "Hvala Bogu!" Za sedaj ga pa prosimo še nadaljne pomoči. Da bi dal našim članicam dobro zdravje, sinovom srečno vrnitev in mir na zemlji.

Pozdravljene!

Jennie Intihar, tajnica.

Št. 51, Akron, O. — Tem potom se prosi vse članice, da pridete na prihodnjo sejo, 4. oktobra, ker imamo več stvari za ukreniti v dobrobit naše podružnice in Zveze.

Naznanjam vsem članicam, da je bilo sklenjeno na seji, da vsaka člani-

ca prispeva 50 centov v ročno blagajno za kritje stroškov.

Bolni sta sestri Mary Bolka in sestra Tekavec. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravlja v kratkem času; članice se pa prosijo, da obiskujete bolne sestre. S pozdravom,

Margaret Patrick, tajnica.

Št. 52, Kitzville, Minn.—Naše počitnice so v kraju in začele bomo spet z rednimi sejami. Prihodnja seja se vrši 7. oktobra, to je na prvo sredo v mesecu kot je bila navada. Jaz želim, da bi bile vse članice navzoče in tako začele na novo vse skupaj in potem nadaljevale tako tudi v bodoče.

Na svidenje na seji!

Josephine Oswald, predsednica.

TRETJA OBLETNICA

Dne 1. oktobra bo tretja obletnica smrti Anna Perslin naše preljube matere in članice št. 65, Virginia, Minn.

Tri leta že tam v tihi jami predraga mama že počivaš, a v duhu vedno še med nami — kot nekda — v srcih naših bivaš.

Žalujoci sorodniki in prijatelji.

Št. 77, N. S. Pittsburgh, Pa.—V polnem času so naše seje bolj slabo obiskane, zato se potrudimo, da bo sedaj, ko je hladnejša lepša udeležba.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da se po seji v oktobru vrši domača zabava, to bo po naši stari navadi, namreč bomo preštevale koruzne zrnce in katera bo bolj hitra in več našela, bo dobila tudi več dobitkov. Lepo bi bilo za videti, ako bi se vse članice udeležile in pripeljale tudi svoje prijateljice, da bo udeležba tem večja. Obeta se nam vse najboljše. Na razpolago bo doma pečeni prigrizek in sploh vse, kar zraven gre.

Drage sestre! Kampanja za nove članice je odprta! Potrudimo se za lep napredek in pripeljimo med nas vse znanke in prijateljice, da bomo tudi me pokazale, da se zanimamo za našo dično Slovensko žensko zvezo in ne bomo zmeraj pri zadnjih. Naj vsaka članica pripelje samo svoje hčerke in sorodnice, pa nas bo že lepo število in uspeh bo za vse razveseljiv.

Na veselo svidenje 6. oktobra, to je prvi tork v mesecu v navadnih prostorih. Z Bogom!

Mary Chrat, tajnica.

Št. 84, New York, N. Y.—Ta mesec poteče pet let, odkar je bila ustanovljena naša podružnica. Pet let v splošnem res ni dolga doba, toda za vsako našo novo društvo je pa zelo važna, kajti v tej dobi se pokaže, če je tako "narodno dete" sposobno življenja, ali ne. Prvih pet let za novo društvo pomeni—ali življenje, napredek in delo za postavljene cilje,—ali pa razpad, razočaranje in konec društva. Zato je petletnica po mojih mislih v marsičem važnejša kot na primer 10-letnica, kajti prva leta prinese izkušnje, odstranijo razne nevarne nesporazume ter ugledajo pot in pridobe zaupanje pri članstvu in naselbini. Ko so ovire odstranjene in pot uglasjena, je lahko voziti.

Naša podružnica lahko z zadovoljstvom zre na prvih pet let svojega obstanka. Prebolela ni samo porodnih težkoč, si uglasila poti, si pridobila zaupanje in si tako zagotovila obstoja, temveč je tudi prvotno članstvo osmih članic dvignila na skoro sto, kar je za naše razmere že lep uspeh. Za vse to je bilo treba dosti dela in požrtvovalnosti. Zato naj bo na tem mestu izrečeno priznanje in zahvala vsem članicam, ki so na kakršen koli način pripomogle k obstoju in napredku društva, zlasti pa onim, ki se nikoli niso ustrašile ne dela, ne žrtve za dobrobit podružnice in naše dične Zveze. Iskrena zahvala pa naj bo izrečena tudi vsem onim rojakom in rojakinjam v naselbini, ki so nas podpirali pri našem delu.

Ker smo članice ponosne na svoje dosedanje delo in uspehe, zato ne bomo šle mimo svoje petletnice, kar tiho in mirno, temveč bomo svoj petletni jubilej proslavile z javno prireditvijo in primernim programom. Ta proslava se vrši v nedeljo, 25. oktobra, v dvorani naše slovenske cerkve na 62 St. Marks Place, New York City. Pričetek ob petih popoldne.

Če pa hočemo, da bo izid te prireditve v vsakem oziru dovoljen, je potrebno, da vse članice sodelujemo po svojih najboljših močeh pri pripravi in agitaciji za to jubilejno prireditev. Dela in prilike za sodelovanje je za

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMI-NULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH

ŠTEV. 14 — Gertrude Kapler, 952 E. 207th St., Euclid, Ohio. Rojena 8. febr. 1889, pristopila 19. marca 1929, umrla 2. avgusta 1942.

ŠTEV. 25 — Agnes Baraga, 6526 Bonna Ave., Cleveland, Ohio. Rojena 13. januarja 1891, pristopila 10. maja 1937, umrla 21. avgusta 1942.

ŠTEV. 25 — Sivec Jerica, 5608 Carry Ave., Cleveland, Ohio. Rojena 23. febr. 1898, pristopila 12. marca 1934, umrla 10. avgusta 1942.

ŠTEV. 39 — Mary J. Milos, Biwabik, Minn. Rojena 11. dec. 1895, pristopila 1. maja 1934, umrla 14. avgusta 1942.

Gospod sprejmi blage duše v Svoje nebeško bivališče!

vse članice dovolj. Samo še nekaj tednov je do te prireditve. Treba je, da vsak dan izrabimo. Zato naj pridejo vse članice na prihodnjo sejo 5. oktobra.

Torej na svidenje 5. oktobra, zlasti pa na prireditvi 25. oktobra!

Ivanka Zakrajšek, predsednica.

Št. 85, De Pue, Ill.—Naša podružnica bo obhajala v decembru petletnico obstoja. Tukaј podam nekoliko zgodovine:

Vneti in agilni sestri Marija Jermenc in Marija Stupar sta uvideli potrebo za podružnico Slovenske ženske zveze v De Pue, Ill., in sta se s polnim upanjem za uspeh podali na delo in prvi dan vpisali 16 novih članic. Čast jim! Trinajst članic nas je že spadalo k podružnici št. 24 v La Salle, Ill., in tako je bilo kar 29 članic za začetek.

Prva seja se je vršila dne 19. decembra, 1937. Vse nam je šlo gladko brez vsake zapreke. Še z blagajno smo si znale takoj pomagati in so radodarne članice prispevale, da smo imele svojo ročno blagajno. V odbor so bile izvoljene: Predsednica Marija Stupar, podpredsednica Ivana Blatnik, tajnica Marija Jermenc, blagajničarka Marija Žugič, zapisničarka Angela Spolar, nadzorni odbor: Frances Kopina, Jozefa Benkše in Karolina Novak, rediteljica Marija Grbac.

Ko pišem te vrstice, nas je 37 članic pri podružnici in to smo skoraj vse Slovenke v našem mestu. Prvi smrtni slučaj smo imele pred par meseci. Dne 13. julija je preminula sestra Marija Modic, ki je bila dobra članica, mirnega značaja in jo bomo pogrešale na vseh naših sejah. Morda je slutila bližajočo smrt, ker se je enkrat sama izrazila, da bo ona menda prva umrla in ne bo dočkala petletnice obstoja podružnice. Za njo žaluje soprog in mnogo prijateljic. Naj ji bo ohranjen blag spomin.

Zadnje mesece se je nahajalo več naših članic na bolniški postelji; nekatere so se podvrgle težkim operacijam, katere so pa srečno prestale in zdravje se jim počasi vračuje. Skoraj tri mesece je bila v bolnišnici sestra Kristina Omahen. Vsem bolnim želimo skorajšno okrevanje, ter čimprejšno vrnitev med nas.

Teta štoklja kaj pridno kolobali okrog nas in je pustila pri hčerki naše blagajničarke, sestre Zuglič, zalo hčerko ter pri sinu naše sestre Alojzije Juvan na krepkega dečka. Čestitamo staršem in sorodnikom.

Čestitke tudi naši marljivi tajnici Mary Jermenc, ki je prejela krasno Zvezno broško v priznanje za delo v zadnji kampanji.

Od naših članic je odšlo več sinov k vojakom. Sestra Jozefa Benkše ima tri sinove in vsi trije se nahajajo v službi Strica Sama. Daj, ljubi Bog, vsem materam srečo zopet videti ljube sinove zdrave in nepoškodovane ter ovenčane z lavoriko zmagoslavja.

Pozdrav vsem sestram Slovenske ženske zveze!

Angela Spolar, zapisničarka.

Št. 88, Johnstown, Pa.—Pri nas je največkrat navada, da imamo majhno udeležbo na sejah. Ako jih pride en mesec malo več, jih je pa drugi mesec

zopet manj. Želeti pa je, da bi vendar prišlo bolj redno na mesečne seje in tako vedele, kaj se na seji sklone ali priredi. Ni dovolj, ako preberete kratek dopis v Zarji, ampak je treba, da pridete in sodelujete pri sejah. Kadar se razmotri važne točke in sklepa o gotovih stvareh, takrat bi morale biti vse članice prisotne.

Členice članice! Vse veste, da se je v našem mestu ustanovila nova podružnica št. 104 SŽZ in nekaj članic je že vzelo prestopni list za tja, da bodo imele bližje za seje in jim ne zamerimo, ako si želijo to udobnost. Toda me moramo skrbeti, da nadomestimo z novo članico. S prvim oktobrom, kot ste gotovo vse brale, se otvori nova kampanja za članice in bo zopet prosta pristopnina, pridne agitatorice bodo pa dobile mične nagrade. Torej potrudimo se, da bomo tudi pri nas imele napredek.

Naša predsednica Mary Kuzma se je zavzela za Rdeči križ in se je že več članic prijavilo za šivanje za Rdeči križ. Sivažo: naša predsednica Mrs. Mary Kuzma, Mrs. Jennie Stussek, Florence Kaiser, Frances Gumulka in Josephine Povlick. Prošene ste še druge, da se prijavite.

Poročila se je Genevieve Kopriva. Želimo ji veliko sreče v zakonskem stanju.

Ponovno vas opominjam, drage sestre, da začnete prihajati v večjem številu k sejam. Zdaj bo kmalu zima in bo prijetno v toplih prostorih. Res je, da materam se ne ljubi nikamor, posebno tistim, ki imajo sinove pri vojakih, ker vedno mislijo, kako se jim godi, ali se še kedaj vrnejo. In tako uboge matere vedno mislijo in vzdihujejo za sinove. Ali drage matere, bodite potolažene, ker ni drugega izhoda v teh resnih časih. Bog se bo že usmilil, da se bo kmalu nehalo s prelivanjem krvi. Bog daj! In usliši nas, Te prosimo!

Pozdrav vsem članicam SŽZ!

Mary Lovše, tajnica.

Št. 91, Oakmont, Pa.—Minulo je že skoraj eno leto, odkar ni bilo dopisa od naše podružnice. Zato sem se namerila jaz napisat en par vstic.

Najprvo bi rada opomnila članice, da bi se bolj pridno udeleževale sej. Človeka res obide nekaka otožnost, ko pride na sejo in vidi vedno ene in iste obraze. Zame bo kmalu eno leto, odkar sem prevzela urad tajnice in poznam komaj polovico članic. Po vsaki seji imamo prijetno zabavo v korist ročne blagajne in smeja pa tudi ne manjka. Ne vem vzroka, zakaj se članice bolj ne zanimajo za napredek in ugled podružnice. Res, da smo ženske zmeraj zaposlene, posebno v jesenski sezoni, ko se bavimo s konserviranjem sadja in zelenjav, ampak vseeno bi bilo za naše razvedrilo, ako bi prišle na mesečne sestanke v lepem številu.

Kaj pa assessment? Saj je vendar tako nizek in je Zarja vredna najmanj 25 centov na mesec in potem nam Zveza deli še mnogo drugih dobrot za to majhno svoto. In je težko umeti, kako je to, da ne plačujete točno in ko pride konec meseca, pa je komaj polovico članic plačalo. Zatorej prosim vse tiste, ki ste zaostale in imate dolg

pri tajnici, da poravnate čim prej moške in prihranite naši tajnici delo in skrb. Pomagajte tudi, da se naša ročna blagajna nekoliko opomore, kajti stroške imamo vsak mesec.

Prosim, da se prav gotovo udeležite prihodnje seje. Rada bi videla, da bi enkrat letos prišle tudi tiste, ki še niste bile v tem letu pri seji. Po seji bo serviran okusen prigrizek in nato sledi prosta zabava. Seja se vrši na prvi torek, 6. oktobra na 401 Virginia Ave., Oakmont, Pa.

Urna Nežika! Tudi pri nas imamo pečlarje, ki bi bili kot nalašč zate, ampak Ti jih ne upam predstaviti, ker si tako izbirena. Pa prav nič Ti ne zamerim, če bi bila jaz, kot si Ti, ledig in frej, bi tudi vsakega ne pogledala. Ako Te slučajno pot nanese skozi našo hribasto Pennsylvanijo, pa se ustavi pri nas, kjer Te bomo z veseljem sprejeli.

Lep pozdrav vsem članicam in na svidenje na seji!

Amalia Sorch, tajnica.

Št. 96, Universal, Pa.—Na zadnji seji je bila sijajna udeležba in vam ne morem popisati naše zadovoljnosti. Da bi le bilo več takih lepih sej v tem letu.

Dne 18. oktobra ob šestih zvečer se vrši večerja v Slovenskem domu v Universal. Po večerji sledi redna mesečna seja in program s petjem. Najbrž bodo podane tudi druge zanimive točke. Torej ne pozabite posetiti prihodnje seje ter povabite vse svoje prijatelje in znance na večerjo.

Dne 19. novembra bomo šle skupno k sv. obhajilu v cerkvi sv. Janeza Krstnika v Unity, Pa. Več o tem bo poročano v prihodnji Zarji.

S sestrskim pozdravom,

Mary P. Klemencic, predsednica.

Št. 97, Cairnbrook, Pa.—Naznanjam žalostno vest, da je preminula naša sestra Mary Vidmar. Najlepša hvala vsem članicam za vse izkazano sočustvo in prijaznost. Lepa hvala vsem, ki ste se udeležile pogreba, kakor tudi vsem, ki ste obiskale dom žalosti.

Naše sožalje preostalim. Pokojni pa naj sveti večna luč!

Mary Korosic, tajnica.

Št. 101, Duluth, Minn.—Jesen je prišla in to pomeni, da imamo mnogo dela po vrtovih, kakor tudi v kuhinji pri vkuhavanju raznih zelenjad in sadja, ker vem, da je mnogo gospodinj imelo takozvani "Victory garden," katerega je pridno negovala skozi poletje in zdaj se veseli nad pridelki. Torej, kar nismo porabili v družini sveže, bomo pa konservirale v steklenicah za čez zimo. Naše Slovenke so zelo pridne in skrbne, da vsega dovolj pripravijo za svoj dom.

Upam, da bomo odslej postale bolj aktivne pri naši podružnici, ko bomo imele malo več časa. Potruditi se moramo tudi za uspeh naše ročne blagajne.

Zatorej pridite vse na prihodnjo sejo 20. oktobra, ki se vrši na domu predsednice na 301 E. 4th St. Naj še malo opišem o poteku Zvezinega dne v Minnesoti dne 16. avgusta, 1942, na Ely, Minn.

Iz Novega Dulutha so najele posebni avtobus, na katerem je bilo prostora za 40 potnikov. Odzvalo se je 35 članic in ostalih pet sedežev smo zasedle članice iz Dulutha.

Vreme je bilo nekam oblačno, ko smo se naložile na avtobus in pripravljalo se je tudi k dežju. Toda nas ni vreme prav nič zadrževalo, ampak smo se korajžno podale na Ely. Saj čas je prav hitro potekel v veseli družbi ki je prepevala skozi vso pot lepe slovenske pesmi, kakor tudi angleške. Ko smo dospeli na Ely, nas je prijazno pozdravila gospa Mary Shepel in nas peljala v Community Center, kjer je bilo zbirališče za vse članice. Vse smo občudovale lepo poslopje, katero je skoraj novo in je krasno opremljeno znotraj. Tukaj smo srečale tudi našo urednico Albino Novak, ki je počastila proslavo s svojim obiskom. Kmalu na to smo se uredile v procesijo in nato odkorakale v slovensko cerkev, kjer je bil blagoslovljen prapor vezbalnega krožka in nato je bila darovana ob 10:30 sveta maša po prečastitem župniku Rev. Miheliču. Imel je pomenljivo pridigo in nam obujal spomine na staro domovino, katero smo zapustile kot mlada dekleta. Solze so mi zalile oči, ko sem si predstavila domovino 40 let nazaj in sedaj se po prelepih domačih krajih preliva kri nedolžnih žrtev. Bog daj, da bi bilo kmalu konec te grozne vojne.

Popoldne se je pa vršila slikovita parada in nato nastop godb in krožka v mestnem stadionu, kar je bilo zelo zanimivo.

Zvečer ob šestih je bil pa banket, katerega je otvoril z molitvijo gospod župnik Rev. Mihelič. Dvorana je bila polna prijaznih gostov. Govorniki so nam povedali mnogo zanimivih stvari, kakor tudi nekaj za kratek čas in smeh. Posebno smo z navdušenjem poslušale našo urednico Albino Novak, ki je vzorna govornica. Jaz bi se nikdar ne naveličala njo poslušati. (Hvala lepa za poklon. Ne vem če je bilo res tako. Op. ured.)

Večerja je bila zelo okusna. Nasproti mene je sedela ena žena, katere ime mi ni znano in je rekla: "Na Ely bomo še prišli, ker imamo tako izvrstne kuharice. Vse je bilo zares okusno, kakor tudi pohanje in potica je bila najboljša, kar sem jih še poskusila."

Kako smo bile vse vesele poseta Urne Nežike! Ona je bila res fest dekle in se je tudi znala postaviti, da se ni dala nobenemu moškemu prekositi v besedi. Upam, da bo Urna Nežika vsak pot med nami, ko bomo praznovali velike proslave. Posebno pa drugo leto, ko se bomo zopet kje sestale.

Vožnja proti domu je bila bolj mirna. Vse smo bile trudne in ker je bila tema, je večina članic dremalo. Domov smo prišle ob dveh v pondeljek zjutraj.

To potovanje mi bo ostalo za vedno v lepem spominu.

Pozdravljene vse članice Slovenske ženske zveze. Živela naša organizacija!

Mary Zabukovec, predsednica.

Ljudski glas je kakor val, zdaj temno zelen, zdaj svetel vpokojen danes, v sen zavil, razpenjan jutri in srdit.

KEGLJANJE RAZVEDRILO!

V zadnjih pet letih se je med ženskimi spolom precej razširilo zanimanje za kegljanje. K temu je mnogo pomagalo dejstvo, ker naša organizacija pridno spodbuja žensko, da se začne vaditi v tem športu, ki je včasih bil poznan le moškim. In sedaj pa moški na nas gledajo kot njim enake in v marsikateri naselbini se najdejo ženske, ki so zelo spretnke kegljačice in prekašajo celo moške. In zakaj bi se ženske ne zanimale za ta šport? Ako je v razvedrilo moškim, bo gotovo tudi ženskam in ako najdejo moški pri tem športu zabavo, potem ne bo škodovalo tudi ženskam, ako se zberejo skupaj vsaj en večer ali popoldne na teden in porabijo par ur časa za razvedrilo.

Torej sezona za kegljanje je tu. Pri podružnicah, kjer imajo že od lanskega leta domeno za vaje, tam so že začele, ampak med nami je veliko število podružnic, kjer se članice niso še ogrele za ta šport in kar čakajo in odlašajo. Ko se vršijo kegljaške tekme ob koncu sezone se večkrat slišijo opazke: prihodnjo sezono se bomo pa tudi pri nas organizirale za kegljanje, ne boste se samo druge postavljale! To se res lepo sliši! Toda, ko pride naokrog jesen in čas, da se začne z vajami, takrat je pa spet mlačnost in dostikrat ostane pri starem. Čas za začeti je tukaj! Priporočamo, da na vsaki seji odslej posvetite nekoliko časa za razmotrivanje o morebitni ustanovitvi kegljaške skupine. Za eno skupino je dovolj pet članic in ako vam ni mogoče dobiti več oseb skupaj kot pet, pa začnite s petimi in mnogokrat se s takim majhnim začetkom navduši še druge in predno poteče par mesecev, mogoče boste imele že dve skupini ali še več.

Težko je dati kakšna druga navodila, kako začeti, kot priporočati, da stopite do oskrbnikov kegljišč, ki vam bodo prav radi dali vse podatke in tudi pomagali, namreč pokazali, kako se keglja in kako se zaznamujejo številke. Torej prav nič odlašanja in izgovorov, ampak kar skupaj, sestre, in ako se bomo vse povsod potrudile, bo letošnja sezona v vseh ozirih uspešna in koristna.

A. N.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Tiskarski škrat se kaj rad spravi na pisavo, katera bi morala priti v javnost brez vsakih napak, ampak je že tako, da pride rado kaj narobe med tistimi vrstami, kjer bi ne smelo biti in še posebno, ker nam je poslano pravilno.

Največkrat se ustavi na člankih naše spoštovane predsednice in tako se je primerilo tudi v zadnji izdaji v članku na strani 322 pod sliko, kjer je bila skupina iz Colorade, kjer je bilo nepravilno dodano, da sta Frances Raspet in Carolyn Petros iz Leadville. Glasiti bi se moralo, Pueblo, Colo. Dalje krstno ime Mr. Prelesnika je Alex. Na strani 324 v drugi koloni bi se moralo glasiti Rev. Anthony Roitz.

Torej prosimo, da se nam oprostijo in upamo, da bo v bodoče škrat miroval. Nihče izmed nas ni sicer nezmotljiv in zato moramo biti tudi pripravljeni na pogoške druge. Smo pač ljudje in ne moremo biti preveč strogi v obsodbi. Mnogokrat ima tudi najboljše delo kak pogrešek.

Nekje na Slovenskem je bila mala vasica, potisnjena med dva velika gorska velikana, da je sonce komaj opoldne vanjo posijalo ter ogrelo zemljo in ljudi. Menda je bilo ravno v tej vasi, kot hoče pravljica, da je prišel tujec mimo na Veliki petek, ko je kmetič oral njivo ter ga vprašal:

“Očka! Kako pa da danes orjete njivo, kaj ne veste, da je Bog umrl?”

Kmetič si popravi kučmo na glavi, se popraska za levim ušesom—morda je bilo tudi desno—začudeno odpre usta in oči ter zine: “Da je Bog umrl, pravite? Lejte no, v to našo luknjo se pa res ničesar ne izve.”

V tej mali vasi so torej imeli posebno tradicijo, kar se tiče ljubezni novoporočencev. Trdili namreč so, da moč toliko časa žene ne ljubi, dokler je ne udari in čimvečkrat jo naklesti, rajši jo ima. (Pri nas doma so rekli, kadar moč ženo udari, jo hudiča reši. Pač vsak po svoji!)

Zgodilo se je, da se je iz te vasiče možilo mlado dekle v sosednjo vas, kjer take navade niso poznali. Tam je mož spoštoval in ljubil ženo, brez dokazov tepeškanja. Ko je bila punca poročena en teden in že dva, se ji je pričelo čudno zdeti, kako da je mož nič ne udari, kaj je nima rad? Ko je minil en mesec in ni bila še nič tepešana, ni mogla dalje vzdržati. Pobrala je svoje reči in jo odkurila domov k materi. Nji je potožila svojo nesrečo. Moža je dobila takega, da je nima nič rad. Nad en mesec je že poročena z njim, pa je ni niti enkrat udaril...

Mati se takoj napravi ter gre s hčerjo nazaj na njen novi dom, da z možem urihita zadevo, kakor se šika. Moško se postavi pred mladega moža in mu napravi pridigo: “Vzel si mojo hčer za ženo in obljubil si, da jo boš rad imel. Če jo imaš količkar rad, potem to tudi na zunan pokazal, da si ne bodo ljudje jezikov brusili. Če že ne moreš drugega, jo vsaj malo klofuti vsak dan.”

Mamica: “Franki, zakaj pa hočeš, da ti mora stari oče dajati zdravila?”

Franki: “Zato, ker se mu trese roka, pa vselej polovico zdravil razlije.”

HITLERJEV POGOVOR S SATANOM
(Iz angleščine prestavil Ivan Zupan)

Hitler je nekoč pozvonil na svoj skrivni telefon, Satana je v peklu klical, glas je šel pred njegov tron.

“Halo Dolfe!” Satan pravi, “Si li zdrav, kako je kaj? Kaj na svetu tam počenjaš, nič ne pišeš mi, zakaj?”

Hitler kliče: “Peklo tukaj zdaj jaz vodim in držim; pa mi daj kaj navodila, da vse dobro izvršim.”

Satan: “al, ne morem dati ti nasveta kakega, dobro vse po svojem delaš in prekašaš Satana!”

Hitler: “Šlo je nekaj časa dobro, zmagal tukaj sem in tam; pa me resno je posvaril kdo si misliš — striček Sam.

Pravi, da sem dela izvršil dosti že peklenškega, zdaj da moram mirovati, žuga mi Amerika.

In ta “Lend and Lease” prokleti, ta me noč in dan skrbi; tanki novi onstran morja in mogočni bombniki!

Daj mi torej o tem besedo, kaj mi li storiti je? Rad bi spravil na kolena borce vse Amerike.”

Satan pravi: “Dragi Dolfe, te pomoci jaz ne znam, stric ti Sam bo že pomagal boljše kakor pa jaz sam.

Jaz vendar sem pekla tukaj ves čas kar že obstoji, toda stokrat bolj zločinsko tam na svetu vladaš ti!

Ko pogineš, tu pripravljen prostor ekstra bo za te, ogenj žvepla bom povečal, kjer ogrel boš dobro se.

Ura zadnja ti že bje, stric ker boža te že Sam; le naredi oporoko, hitro pridi doli, k nam!”
(Konec pogovora.)

Vrt v jeseni

V svojem vrtnarskem delu so naše gospodinjje prišle prav do tistega časa, ko prav dobro vidijo sadove svojega truda. Četudi je vrt že v pozni pomladi in zgodnjem poletju in ves čas do jeseni prinašal vsakovrstnih pridelkov, vendar je v jeseni največ stvari, ki jih je treba pobrati z vrta.

Opozorjamo najprej na semena raznih enoletnih cvetic, pa tudi takih, ki imamo navado vzgajati iz semen, da to seme, ako ga že ni prej, zdaj pobere ob suhem vremenu ter ga spravi, najbolj v papirnate vrečice.

Vse vrste rože, ki bodo prezimile, je treba na koncu oktobra ali vsaj v začetku novembra vzeti s prostega in spraviti na prostor, kjer so varne pred slano.

Zbir Frances Sušel: DOMAČA KUHINJA

Pečeni rezanci

Skuhaj v mleku dve pesti rezancev. Ohlajenim prideni žlico masla, rumenjaka, dve žlici sira iz kislega mleka, limonove lupinice ali citronade, malo rozin, žlico sladkorja in sneg beljaka. Premešaj, deni v pomazano kozico in speci.

Mrzla paradižnikova omaka (Tomato sauce)

Mešaj dva rumenjaka, prideni polagoma (po kapljicah) pol žlice olja, ko se zgosti, primešaj žlico limonovega soka, sol, ščepec popra, dve žlici pretlačenih paradižnikov, malo sladkorja in kisa.

Korenov sok z mlekom (Carrot juice with milk)

To je izvrstna pijača za otroke, ker ima korenje zelo važne vitamine, in je sok priporočljiv zlasti dojenčkom, ki dobivajo živalsko mleko. Napravi po sledečem načinu: Sveže korenje ostrgaj in nastrgaj, deni v čisto krpo in iztisni sok. V začetku deni po eno kavno žličko tega soka na en kozarec mleka in polagoma, ko se otrok privadi, zvišaj do tri žlice soka na en kozarec mleka. Tudi za starejše je to zdrava pijača.

Čespljevi ali Česnjevi cmoki

Testo za cmoke: en funt moke, malo mleka ali vode, žlico masla ali masti in eno jajce. Polij z vročo vodo ali mlekom polovico moke in urno mešaj, da moka ne ostane v keplicah. Prideni še ostalo moko, jajce in maslo, gneti gladko testo, ga razvaljaj in nareži iz njega majhne krpice. Na vsako krpo položi lepo češnjo ali čespljo, ki jo zaviješ potem v krpico tako, da je češnja popolnoma zakrita. Cmoke kuhaj narahlo v vreli osoljeni vodi 10 minut. Kuhane jemlji rahlo z vode, jih pokladaj na krožnik ter potresi s sladkorjem ali pa zabeli z mastjo ali maslom, v katerem si zarumenila žlico drobtin. (Česnjevi, čespljevi in drugi sadni cmoki se pri kuhanju ne razkuhajo, če sadju koščice ne odstraniš, in ne privadimo sladkorja).

Telečje meso v papriki

Meso dobro potolci ter zdrgni s soljo in papriko. V kozici razgrej malo masti, zarumeni zrezano čebulo. Prideni meso, pokrij in praži do mehkega. Nato prideni pol žlice moke, zmešane z dvema žlicama smetane. Ko vse skupaj še nekaj minut vre, serviraj s polento ali pretlačenim krompirjem.

Praktični nasveti pri vkuhanju

Vsemu sadju, ki mu je treba odstraniti peclje, storimo, storimo to šele potem, ko smo ga oprali, da voda ne izpere pri nastali luknjici soka.

Pri vsem vkuhanju (mešanju in zajemanju) rabi lesene žlice, ker s kovinastimi žlicami se lahko pokvari okus in celo barvo sadja.

Pri konserviranju sadja in zelenjavi uporabljamo le posodo iz porcelana, stekla, gline ali emajlirano posodo, ki še ni okrušena. Pri bakrenih posodah se rad nasede zeleni volk, počinje ne železne barve zaradi tega ne, ker snov, ki se v njej kuha, počrni. Pazi tudi, da bodo sita in stiskalci za pasiranje iz kovine, ki ne zarjavijo.

Ko zavezujemo kozarce, moramo pa-

ziti, da rob ni moker, oziroma, da ni na njem kaka kapljica ali drobtinica. Zato prav posebno rob vsake steklenice dobro obrišimo, ker se drugače gumijev obroč dobro ne zapre.

Kozarcev, ki jih pred porabo pomijemo, ne smemo obrisati, ampak povezniti, da voda odteče in se kozarec sam osuši. Vsak prtič, s katerim brišemo, pusti vlakence, ki potem ovirajo trpežnost konserviranega.

Da kozarci ne počijo, je treba postaviti prazne kozarce na leseno desko, to pogrnite z vlažnim prtičem. Na ta način sprejme prav ta vlažni prtič vso toploto in jo enakomerno porazdeli, da noben kozarec ne počí.

Ko konserviramo sadje, moramo paziti na to, da ga ne držimo toliko časa v sopari in tudi ne v tako visokih stopinjah, kakor zelenjad in sočivje, da se vitamini ne uničijo.

NADZORSTVO MESA OD AMA Agriculture Marketing Administration

Zadnje čase se marsikatera gospodinja razočarana vrne iz mesnice, ker ni dobila takega kosa mesa, kakoršnega je nameravala kupiti. Pripeti se tudi, da ni ne govedine, ne prašičevega mesa več v zalogi in tako se moramo zadovoljiti z jagnjetino, ali perutnino. Tega je kriva zopet vojna, ki je poklicala v armado in mornarico moške, katere je treba zalagati z najboljšim mesom.

Stric Sam pa ne skrbi samo za svoje vojake, ampak pošilja meso vsem drugim prijateljskim državam. Mi, doma, pa moramo sprejeti in se zadovoljiti s tem, kar ostane. No, saj ni nič hudega, samo da vemo, kam vse to gre in kdo kaj dobi, da res kaj zaleže.

AMA poskrbi, da je vse meso pregledano in uradnik pritisne na meso pečat, ki pomeni kakšne vrste je dotični kos. Kakor za različne vrste jabolok, tako deli tudi meso po njegovi dobroti. Znak U. S. Prime pomeni prvovrstno meso in tega pride prav malo ali prav nič v naše mesnice. Večina U. S. Prime gre v vojaške shrambe. Druga vrsta mesa nosi znak U. S. Choice in tudi ta zalogo gre izven naših držav ali pa po vojaških kempanih, kjerkoli se nahajajo. Mesa Prime in Choice ni toliko, zato pa ga država ne postavi na trg. Kar pride po naših mesnicah kot najboljšo meso je pravzaprav že tretje pod znamko U. S. Good.

Vse meso, ki je državno pregledano, nosi štampiljico po dolgem in tako se lahko vsak prepriča, kakšen kos mesa je dobil, ako se ozre na pečat. Četrta vrsta mesa spada pod znamenje U. S. Commercial in vrsta pod U. S. Utility. To so značke, katere rabi vladni nadzornik.

Prodajalec mesa na debelo tudi znanamuje kose prodane živine, ampak on pritisne le en znak na celi kos. Če vidite znak AA, pomeni enako meso kakor ga vlada znanamuje z U. S. Prime in U. S. Choice. Ena sama črka A, pomeni Good, B pomeni Commercial in C spada v peto vrsto mesa.

OPA zahteva od klavnic, da je vsako zaklano živinčce znanamovano tako, da potem manjši trgovci, oziroma mesarji vedo, kaj je na prodaj. Kupec na drobno pa se mora zanesti na mesarja in na njegovo poštenost. Torej pogledimo na meso, če nosi najprej pe-

čat, da je pregledano od vladnega nadzornika in potem pa v katero vrsto dotično meso spada.

Nekatere čebulce ne prenesejo mraza

Spomladi komaj čakamo, da moremo kaj potakniti v zemljo in ko pride jesen, pa je treba zopet rešiti tisto, kar ne prenese mraza in hude slane. Tull-pani, dafočili, hijacine, podleski in še nekatere druge se prav nič ne zmenijo za mraz. Škoduje jim le tedaj, ako zemlja globoko zmrzne in razpoka, ker s tem se korenice potrgajo in motijo.

Prav nežna čebulnica je ene vrste begonija (Tuberous rooted begonia). Ta ne prenese niti hude slane. Občutljiva je tudi zato, ker uspeva, ako je vsajena prav pri vrhu. Torej mraz in slana sta preveč za to prelepo krasotico. Ni treba čakati, da perje porumeni, kakor to delamo recimo pri gladijolah. Te begonije poberimo še ko je perje in cvetje na njih. Vzdignimo celo rastlino previdno, da ne ranimo čebulce, ter postavimo v temen prostor. Kadar vidimo, da je perje uvelo in odpadlo, pa položimo samo čebulco na suh kraj, da počaka zopet spomladi.

Dafočili niso občutljivi, ampak eden večjih, to je Peruvian Dafočki pa je tako nežen, da ga moramo umakniti pred slano. Poznan je tudi pod imenom Ismene. Tudi to rastlino celo vzdigni s perjem ter postavi mogočev kakšno prtično košaro. Obesi jo na strop v kleti, ker se na gorkem boljše počuti. Ni pa treba nič zalivat, ker mora prespati zimsko spanje zimsko.

Gladijole so bolj čvrste. Slana jim ne škoduje. Kadar pa zapaziš, da imajo porumela stebelca, jih poberi in shrani v kleti. Porumenelo perje jim lahko prirežeš do dva palca visoko. Kadar pa vidiš, da je perje postalo temno rjavo, potem vedi, da je kakšna bolezen napadla čebulce. Tako loči od ostalih, zdravih čebul.

Dalje tudi pospravimo čez zimo. Slana jih osmoli, ko so še pri bujnem cvetju in ako jih v hladnih nočeh malo zavarujemo, nam še dolgo jesen krasijo vrt.

Barvana peresa (Caladium), kane in tigrida so tudi bolj trdne, vendar jih je treba umakniti pred mrazom.

Druge čebulnice, ki so posajene globokeje, pa zavarujemo, ako jih pokrijemo z listjem ali slamo. Kar čebulce shraniš, glej da bodo na suhem. Vлага povzroči plesen in jih tako oslabi, da več ne cvetejo.

Kar je takih cvetic, ki se razrastejo, kakor šmarice, je treba v jeseni razredčiti in presaditi. Če jih v jeseni na tisto mesto, kjer jih hočeš imeti, bodo spomladi kar hitro oživele in z novim zelenjem pokazale svoje zadovoljstvo.

Dober nasvet

Če imaš napraviti kako delo, — in koliko jih imaš vsak dan, to je gotovo! — ne odričaj ga na jutri. Saj že tisti naš stari pregovor pravi: Kar danes lahko storiš, ne odlašaj na jutri! Zaradi takega odlašanja je že marsikatero gospodinjstvo prišlo iz reda. Gospodinja, ki ob pravem času zašije luknjo v razstrganih hlačkah svojega sinca in malo luknjico v nogavicah zanaša, preden pokaže golo peto celi hiši, prihrani mnogo novih hlač in nogavic.

YOUTH AND RECREATION BOARD

DISTRICT 1—Mrs. Albina Novak, 1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio, president of Board
 DISTRICT 2—Miss Molly Sumic, 222—57th St., Pittsburgh, Pennsylvania
 DISTRICT 3—Mrs. Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Avenue, Chicago, Illinois
 DISTRICT 4—Mrs. Frances Marinshek, 438 Sheridan St., Ely, Minnesota
 DISTRICT 5—Mrs. Dorothy Meister, 332 Michigan Avenue, Pueblo, Colorado
 DIRECTOR OF JUNIOR DEPARTMENT—Mrs. Albina Uehlein, 1686 E. 32nd St., Lorain, Ohio

A Message to the Cadets and Juniors

Last month, I attended the sixth annual S. W. U. National Field Day given by the drill teams and junior circles of Cleveland. Every year this affair is the most important one for our Ohio branches. It brings together cadets, junior and senior members, and visitors from near and far. This year we had a representation from Ohio, Pennsylvania, New York, Illinois, Wisconsin, and Minnesota. The captain of the Ely Cadets, Mrs. Anna Saari, came by plane from Minnesota to attend this function.

I love to go to Cleveland for our Field Days. It gives me a great satisfaction to know that all the hundreds of beautiful girls gathered there belong to our Union. My pride increases every year in finding larger and larger groups, looking so lovely, their uniforms more splendid and their drill work more precise.

I was very happy to find the Joliet drill team attending this National Field Day. They came a hundred per cent strong with officers and members of the branch as visitors. The spirit of that drill team must be a strong and sturdy one to bring a full team, with visitors besides, over a distance of some six hundred miles. Thank you, Joliet, for your participation and congratulations for winning first place in the contest.

We were delighted to observe our junior circles perform. They always win our hearts. The circle from Branch No. 10 copied a drill from the senior cadets, and it was done very successfully!

I want to congratulate all the teams for their splendid floor drills; the difference in classification was so small that the judges, all army and navy officers, must have had much difficulty to decide the rating of the teams. They were all good—very good! It was a joy to see them perform. They were a credit to their instructors.

Many thanks, on behalf of the Union, to the cadets and their officers for the great work they are doing in their communities; work which contributes to the benefit of our organization and to the benefit of the Slovenians as a whole. Our drill teams command the attention and admiration, not only of the public, but also of our large fraternal organizations, who, too, are beginning to organize similar groups. We are happy to be leaders in this respect.

Much credit for the success of our drill teams goes to Colonel Albina Novak, founder and promoter of the idea, who works heart and soul with the girls and their leaders; we are most fortunate in having her for director. We owe a great deal to Major Frances Kurre, the captains and officers of the various teams and most certainly to the enthusiastic cadets and the members who give their moral and financial support to every performance.

I also wish to thank the supreme officers and other visitors for their attendance, and the American Home Publishing Co. (Ameriška Domovina) for all the publicity and for sending their star reporter, Mr. James Debevec, who is a great friend of Zveza, to the Field Day.

For the many lovely gifts presented me by the Cleveland and Joliet teams, I wish to express my personal appreciation. Their kindness to me and their respect to this office, will always remind me of a happy occasion.

To the cadets and juniors: May God bless you and forever keep you as lovely and as good as you are today!

MARIE PRISLAND, Supreme President.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 1, Sheboygan, Wis. — ATTENTION MEMBERS! YOU'RE INVITED TO COME TO THE NEXT MEETING, OCTOBER 6th. IMPORTANT MATTERS WILL BE DISCUSSED AND THERE WILL ALSO BE A SOCIAL.

YOU WILL REGRET VERY MUCH IF YOU FAIL TO BE PRESENT AT THIS INTERESTING MEETING.

MARGARET FISCHER

No. 13, San Francisco, Cal. — We hereby remind our members of the Whist game on October 16, 1942. It must be successful and we need your co-operation, donations and a large attendance. The more, the merrier! Last year we had a fine turn out and we hope this affair will be bigger and better. Don't forget the whist tickets. Everyone must have a ticket. Many members were absent from our last meeting and perhaps you do not know about this Whist Party. So please come whether you play or not. Join the crowd and have some fun! Come one, come all! Will be seeing you on October 16, 1942.

LENA MARINCICH, sec'y.

Mrs. Frank Blatnick
WEDDING TAKES PLACE IN
LEADVILLE

A pretty wedding took place recently, at St. Joseph's Church in Leadville, Colo., when Miss Angela Klun became the bride of Frank Blatnick, at a Nuptial Mass with Rev. George M. Trunk officiating.

The bride wore a white crepe-back satin gown with a train. Her lace-edged tulle veil fell from a halo trimmed with pearls. She carried a bouquet of pink carnations tied with a bow of pink satin ribbon.

Maid of honor was the bride's niece, Miss Helen Klun. Her gown was of pink voile and she carried a bouquet of yellow jonquils tied with a bow of pink satin ribbon.

Joann Kerzon, daughter of Mr. and Mrs. Joseph Kerzon, was ring bearer. She carried the rings on a pillow trimmed with sweet peas and tied with a

bow of pink satin ribbon. She wore a white lace dress with bonnet to match.

Best man was Frank Rutkey.

As the wedding party marched down the aisle of the church Mrs. Mary Fritzel, of Pueblo, sang "The Sweetest Story Ever Told." "Ave Maria" by Rosewig was sung by Miss Pauline Frankovich. The choir composed of Miss Pauline Frankovich, Mrs. William Fritzel and Mrs. Mary Fritzel (the latter both of Pueblo) sang "Oh Lord I Am Not Worthy" and two Slovenian songs, "Oh Beautiful Mother" and "Beautiful Flower of Mary." The choir was accompanied by Mrs. Frank Klun, sister-in-law of the bride, at the Organ. For the recessional, the choir sang "I Love You Truly."

After the ceremony a lovely wedding dinner was served to about fifty guests at the home of Miss Mary Klun, sister of the bride.

Mrs. Blatnick is the sister of Miss Mary Klun, Mrs. Johanna Yamnich and Mr. Frank Klun.

Mr. Blatnick attended the Leadville schools and is employed at the plant of the American Smelting and Refining Company.

After a short honeymoon, the couple will make their home in Leadville.

No. 10, Cleveland, Ohio.—First and foremost, I believe that our congratulations should go to the winning team in this year's Field Day competition at Euclid Beach.—Congratulations, Joliet Cadets, for your fine drilling and your final victory over the competing teams; congratulations also to the Little Flower Cadets who came in a close second, and to all other teams for their intricate drill demonstrations.

At this time we wish to announce the birth of a baby daughter to Mr. and Mrs. Matt Le Nassi. Mrs. Le Nassi is the former Joyce Bittenc—one of the Bittenc twins who have been with the team since its organization five years ago. Congratulations to the proud parents and best wishes for a happy future to little Joyce Louise.

Birthday wishes this month are extended to cadets Jean Planisek who is celebrating on October 16, and to Wilma Baraga who is celebrating on October 19. Many happy returns of the day, girls.

FRANCES SUSEL

No. 15, Cleveland (Newburgh), O.—The notes of joyful laughter floating through the park, the shrieking of wheels on tracks of the high rides, the music of the Merry-Go-Round, the sweet aroma of plentiful refreshments, and the sight of numerous, brightly-colored uniforms scattered throughout the picnic grounds, all tended to attract the extraordinarily merry throngs, arriving to spend a gala evening at the famous Euclid Beach Park; for indeed Saturday, August 29, was the occasion of the much-anticipated event holding first place in the heart of every member of the SWUA drill teams—namely, Field Day.

Inside the Log Cabin, hearty welcomes and warm felicitations were being extended to visitors, officers of the various branches of the organizations, relatives and friends of the excited

competitors, who in a short time would perform before the starry eyes of all, showing what achievements had been made in the past year in their drills, so zealously practiced; for indeed, every participant had placed heart and soul into her work to bring to her home team the honor and glory of first prize, enviously sought by all. Enviously sought? Yes, even by the team who visited us from Joliet, Ill., to join in the competition.

The program was appropriately and patriotically opened by the formation of a large "V for Victory" in the center of the hall, with all the teams participating. What a beautiful sight to gaze upon! Every color blended in beautifully to bring out the gloriously-hued flags of America and her Allies in this World Crisis. Lead by Irenë Jazbec, the entire gathering set the rafters ringing with the strains of the National Anthem and God Bless America. Indeed, tears could be seen to dim the eyes of many, but were soon forgotten when the teams filed out of the cabin in formation, marking time to the peppy marches of Lou Trebar and his orchestra.

The first exhibitionists were the juvenile members of Branch No. 10, who were followed by the first competing team, the Little Flower Cadets, No. 47, who rightfully deserved the second honors which they attained. Each team performed according to regulations, their captains having drawn numbers for places earlier in the evening.

It was difficult for the judges to decide for all the teams performed magnificently. However, after final consultations, the Joliet team, wearing green and gold uniforms, emerged triumphantly and "took home the bacon." Congratulations, Joliet!

Second prize went to the Little Flower Cadets, No. 47, and third prize to the St. Lawrence Cadets, No. 15. Congratulations, all competing teams; better luck next time, (including ourselves).

Following the competition there were polkas and Slovenian waltzes enjoyed by all in the Log Cabin, with Lou Trebar and his orchestra pouring forth their well-known selections for the jitterbugs as well.

All-in-all, everyone had a glorious time, and we all look forward to the coming Field Day in 1943; but at that time we won't be content with anything but first prize. Will we, girls?

Reporters,

ALOISE FORTUNA,
STEPHANIE ZEFRAIN

No. 17, West Allis, Ill. — Our last meeting was very well attended, also by younger members and we hope they will come, again. They are inviting all members to come to the Musical Festival and Dance which will be held on Saturday, October 3, 1942, at Teschner's Labor Hall on 64th and National Avenue. The proceeds are going towards the amount needed for new uniforms and a good time is assured to all who attend.

Society Marija Pomoč Kristjanov, No. 165, KSKJ are inviting us to the Domača Zabava on Saturday, October

10, at Kralj's Hall at 60th and West Madison. We will meet in the hall at 8 p. m.

We will purchase two 25.00 War Bonds. — Mrs. Josephine Schlosser and Mrs. Floryan were elected delegates to the Convention of the American Slav Council of Milwaukee County on October 18, 1942.

My sincere thanks to Louise Wamberger who presented me with a lovely Zveza pin which I shall always wear with great pride.

Due to illness caused by an accident returning home from my folks, I wish to thank my friends and members for their many gifts, flowers and visits. I greatly appreciated every expression of friendship and greetings.

Mary Petrich, who is also secretary of St. Mary's lodge, underwent an operation and is now convalescing at her home. Mrs. Mary Hrlевич is at the Sacred Heart Sanatorium. Members are urged to visit sick members. We wish them a speedy recovery. Greetings to all members!

MARIE FLORYAN, secretary

No. 20, Joliet, Ill. — Honor Cadets of 1942! That's us. That's the goal which we achieved after two years of hard and determined labor, accompanied by hopelessness and hopefulness, by diffidence and confidence. But the day did dawn for our departure. The evening of our competitive drilling did arrive, and the eleventh hour did announce our victory.

It was wonderful to know that almost all of Joliet was "plugging" for us. But we were supported in a special manner by those who escorted us. In front of the Log Cabin, after we had right-dressed, the captain inspected us. For some unknown reason she was called away. So while we were as yet standing quite still, Mrs. Emma Planinsek, the president of our branch, adjusted our jackets in the back. In the front, Mrs. Mary Kunstek, the sentinel of said branch and our sub, Cadet Elaine Levanduski, scrutinized us, including our shoes. Final inspections were undertaken by Supreme Secretary Mrs. Josephine Erjavec. The three other Joliet supporters who were helpful in many ways were Elaine's mother, Mrs. Frank Levanduski, her aunt, Frances Gaspih and Mrs. Anna Glavan. I must not forget to mention our supporters from Branch No. 16—its president Katie Triller and the cadets of its team. All of the above gave us that courage which said that "it can be done."

To Mr. Fred Pearson the cadets say thank you for drilling us and aiding us in fulfilling his belief that we have the makings of champions.

To Captain Jo Mahkovec we owe much, since it was she who demanded the numerous rehearsals and who incessantly called up all absentees. It was she who placed before us that goal and made us co-operate. The cadets thank you, captain, for your untiring efforts.

To President Isabelle Musich, who was accompanied by the treasurer, Bernice Kuzma, we owe our thanks for petitioning the officers and members of Branch No. 20 for a loan of \$150, which was a most essential item. To you, President, the cadets extend

their heartiest gratefulness.

The cadets say, "thank you" to our loyal supporters and friends for their private contributions: Mrs. Caroline Gregorich, \$1; Mrs. Frances Horvat, Mrs. Anna Barry and Mrs. Jennie Muster, each \$.50.

The cadets express their thankfulness to our Commander-in-Chief Marie Prislant for attending the Field Day; to Colonel Albina Novak for arranging our hotel and making our stay pleasant; to the officers of all the Cleveland branches for giving us a most delicious breakfast in Hotel Cleveland; to the Cleveland cadets, all other members, Mr. James Debevec, editor of the Cleveland Slovenian Daily and Mr. Anton Grdina for their hospitality. To each and everyone we say, "thank you very much!"

In our preparations for Cleveland, we were in need of one extra uniform, which was paid by my mother. For her kindness every cadet expresses her appreciation.

From the Zveza Day profits of Branches No. 2 and 20, the amount of \$20 was subtracted and given to us. Our thanks to you.

The cadets participated in the farewell parade and program Thursday evening, September 10, for 175 volunteered marines. These young men departed for San Diego, California, where they will be trained to defend us and our country.

The toastmaster of the farewell program introduced us by saying: to Joliet, the well-known city of champions, we add another championship, the Slovenian Women's Union Cadets who brought victory from Cleveland, Ohio. In the following evening's Herald was this paragraph: "rousing cheers also were accorded to the Slovenian Women's Drill team. They gave the audience a very good idea of why they are national champions in their field."

The blessing of our flag and staffs and the accompanying affair will take place Sunday, November 8. Our president Isabelle Musich is the chairman. To assist her she appointed the heads of various committees: Captain Jo Mahkovec, sponsors; Mildred Erjavec, patrons; Bernice Kuzma and Jean Gombac, donations; Mildred Mikolic, banquet; Marie Terlep, banquet tickets; Helen Sak, decorations; Lillian and Lucille Brulc, posters; and Olga Erjavec, publicity. I will be royally assisted by Anne Kunich. The members of the various committees will be published in the next issue. Co-operation A-1 is required to make this affair a stupendous success.

Mrs. Anton Terlep, the Branch's treasurer, a three year top-ranking campaign winner and a great supporter of the cadets, was recuperating in St. Joseph's Health Resort at Wedron, Illinois. To her the cadets extend continued health. She is the mother of Cadet Marie Terlep.

The bowling season is open and all cadets are encouraged to form teams in order to have a greater representation at the tournament in Milwaukee, Wisconsin.

During our Cleveland visit, Corrine Novak, daughter of the editor, was an efficient guide. To her we extend our

appreciation and send her Happy Birthday greetings!

I remain one of the honor cadets of 1942 and as ever your cadet reporter,
OLGA ERJAVEC

BOWLING NEWS

Bowling season is now at hand and all members of Branch No. 26 and their friends are invited to bowl this year.

An enjoyable evening is promised to all bowlerettes whether their balls go in the gutter or down the alley for a strike. If any of the newcomers are in doubt of entering our league, regarding good times, get in touch with some of our last year's bowlerettes and they will give you all the information on our last year's parties as they are still talking about the gala times we had all season.

Anyone wishing to join the happy crowd of bowlerettes of SZZ please be present at the Lawrence Recreation Alleys, 5400 block Butler Street on Thursday nights at 7:30 p. m. sharp. Come and enjoy the winter sport this year.
MOLLY SUMIC

No. 26, Pittsburgh, Pa. — The Pittsburgh Cadets have had the honor of marching in a parade and bearing the flag being blessed by the Liberty Lodge of Pittsburgh. This big event took place Sunday morning, July 12, 1942, at the St. Nicholas Church, Millvale, by the lodge of which our drill master, Nicholas Spudic is a member.

We are sorry to hear that two cadets, Marie Leskovic and Marie Kobus, have been forced to leave ranks because of health. They have been with the team since the beginning and will be missed by the girls, because they were always on hand to help at any performance held by the cadets and the branch.

We are also happy to welcome Jean DeKleva, a new member to our drill team. Come on girls, join us and see the fun we have with a fine group of girls. Our drill master is a wonderful man, you have to meet him to know, ask any of the girls, they'll tell you. He not only drills and drills us but also makes it a point to give the girls a little enjoyment after practice and brings his music box every drill night and the girls dance and make merry.

The drill team is sponsoring a play and dance on Sunday evening, October 18, 1942, at the Slovenian Auditorium. The music is to be furnished by the well-known Martin Kukovich. He plays both Slovenian polkas and modern numbers, so the young and old can enjoy themselves. Don't forget to attend! I know you will have a good time.
FRANCES SUMIC

No. 46, St. Louis, Mo. — Our last meeting was poorly attended, as usual. The members should try to come at least once in a while. It was decided that we give ten dollars to a worthy cause. Every member will receive a sheet of paper with places for 24 names. Each name will be worth five

cents or six for twenty-five cents. You return one dollar to the committee for the sheet. Please co-operate with the committee.

Happy birthday to Helen Skoff and thank you for the donation to the birthday box. May you have many more birthdays.

Let us try to attend our next meeting and work together, so we'll meet with success!

ROSE LUCAS, secretary.

No. 47, Cleveland (Garfield Hts.), O. — It is certainly amazing how fast time flies, especially during the summer months! It is also amazing to note how long my pen has been idle. Several months have already slipped away and here I am just awakening to the fact that I have neglected to report on the Little Flower Cadets! I really had not meant to be neglectful in this matter—it was MR. TIME who played the trick on me. Well, this time I resolved that it would be just vice-versa, so here I find myself writing this belated report just a little before the deadline, for a change.

Well, the Cadets have been doing fine, thank you! Haven't lots of fun, getting down to business and plugging away in all respects for the honor and glory of the SWU.

Trying to bring you outstanding incidents that occurred during my absence from this column, I recall the day the Cadets rejoiced with our Captain, the former Mary Sadar, now Mrs. Rudy Skul. It was a beautiful day—Mary's Wedding Day. She really was a picture to admire in her lovely bridal gown and veil. Since Mary, our Captain, has always been and still is a good friend of every Cadet, the girls showed a bit of their appreciation by being represented, in uniform, at the nuptial Mass and by attending the grand reception that followed in the evening. To Mary: "Here's hoping you may remain with us for a long while yet, and enjoy a wedded life of bliss, God's blessings, happiness and contentment. Please accept these belated congratulations from your teammates!"

Processions, Social Activities, Parades, Celebrations! Here in our lovely city of Cleveland there are many of the above mentioned held throughout the days of the year. It is rather difficult to remember all of the occasions at which we participated, nevertheless, I can recall a few such as: the great War Bond Parade downtown, Corpus Christi Procession at our parish Church, Presentation of drills at Skateland at the Victory Program, the Slav Day Parade, the Mother's Day Card Party, the Yugoslav Festival and the Slovenian Day parade held in Euclid, Ohio. It certainly was a great pleasure to take part in all of these celebrations and I must comment on the girls for the whole-hearted co-operation they had given at all times. Keep up the good spirit Cadets!

Proceeding, I hereby would like to mention the fact that the girls were pulling mighty hard for Mrs. Zidanic, president of the women's branch No. 47, who has been quite ill for some eager and active friend of our team and time. It certainly was hard to see this of every cadet on the sick bed for sev-

MIDWEST BOWLERETTES

Milwaukee, Wisconsin — Most of the branches have started to roll them again and then practice all winter to get in shape for our next midwest tournament which will be held in Milwaukee, April 10-11, 1943.

Some of the previous tournaments allotted three days for the completion of the tournament but Milwaukee is fortunate in securing 16 alleys at Hank Marinko's on 6th Street and Wisconsin Avenue. These alleys are below one of the most beautiful ballrooms in Milwaukee and within a short distance of several hotels.

You will note that our tournament will be somewhat earlier this year and this is because of other tournaments being held on later dates.

I earnestly hope that every branch in the midwest district will be represented. Those unable to take part in the tournament, plan to be with us as a visitor because you'll have a very nice time.

I wish to thank Mrs. Prislund and Mr. Louis Francis in helping us select the alleys.

Wishing everyone an enjoyable and lucky bowling season and a high average,

JOSEPHINE VERBICK

eral long weeks. We are glad to know that at the time of this writing she is well on the road to recovery, so here's hoping she may soon be completely well. "Good luck, Mrs. Zidanic and keep smilin'! We hope to be seen' you up and around very soon again."

And now a word of thanks to all of the women of the above mentioned branch No. 47 for their kind assistance to the team at all times. Special thanks are given to Mrs. Helen Tomazic for her untiring efforts in doing a great deal for our success. A big "THANK YOU" to all!

Taking a look at our Social Calendar, just read on, what we have in store for you. Ahhh—it's a Goodtime with the Cadets at our Annual FALL FROLIC to be held Oct. 3, 1942 at the Slov. Nat'l Home on East 80 St. Won't you come one and come all to swing and sway to the tunes of the Vadnal Orchestra for the mere sum of 40 cents? Of course, our boys in uniform will be admitted free—so I'll be seeing all of you—I hope!

Our FIELD DAY at EUCLID BEACH is next on the list! It was swell meeting all of our sister Cadets from neighboring teams and I must comment on "every" team that went in for competitive drills. Ours being first, by lot, to drill, I was given a chance to see all remaining teams give their presentation of drills. In my estimation they were "all" swell and if I were judge, medals would be awarded galore! Really, generally speaking, every team put on a very interesting and well arranged show. Here's hoping we "all"

may someday be first award winners—side by side—one team as well as the other! That certainly would be sensational! Well, keep up the good fight, girls, and here's to your future success!

Sincere congratulations to the cadets of the drill team from Joliet, Ill. May you look forward to many more honors!

At this time I am proud to announce that our team came in second. We girls certainly were thrilled to hear the good news and we wish to thank our drill master Mr. Holtz, our captain, Mary Skul and her assistant captain, Miss Helen Tomazic for all that they did to help us attain this honor. The Cadets are happy they were deserving of the much appreciated award. Now they know that slowly but surely and by trying hard they are able to do a lot. Well, Cadets, let's keep trying so that someday we may reach the top, all for the honor of the S. W. U. and our team! And say girls, don't you think thanks are in order for the one whose name we bear on our banner?

We also wish to congratulate our very close neighbors, the St. Lawrence Cadets who came in third! Yes, all in all I think it was a grand Field Day not to be forgotten soon, for this is the first time we have gone in for competitive drills.

So, my dear readers—that's that! The Little Flower Cadets have let you in on their activities, success and good times. Much more could be said but that nasty fellow, TIME says, "Nuff said for once" and I do agree, for my report has drawn out into a very lengthy article.

It's been a pleasure to write once again and here's hoping I'll be back quite soon again reporting on the team. In the meantime remember: "We have a war to win! You must help win it! Do so by buying United States War Bonds and Stamps and don't forget—WRITE TO YOUR BOYS!"

Viva America! Adios!

VICKIE HOCEVAR, president

No. 49, Noble, O.—Good day, friends of No. 49! This is station SWU on the air to give you the highlights of today.

I just know you've all been to Euclid Beach on August 29, 1942 to witness the great Field Day sponsored by our organization and your famous drill teams. Did you see our cadets in their gold and white new uniforms? Boy! They sure looked beautiful on every one of the cadets. The other teams were also very attractive and they put on a wonderful exhibition of drills. Congratulations to the winning team, the Joliet Cadets!

Captain May Ann Intihar wishes to thank the cadets from the bottom of her heart for the lovely corsage presented to her that evening. Let's keep our fingers crossed for first prize next year.

The five new cadets who took an interest in the drill team and performed very well were Marge Intihar, Violet Juratovec, Betty Kapudja, Florence Longo and last but not least, Molly Zgonc. The two darling mascots are none other than Dolores Mihelich and Rose Mrsnik. Nice work, mascots!

Now I have very important news to convey to you. Our drill team is getting a new banner and the great event,

the blessing of the new banner and the American flag will take place on Sunday, October 18, 1942, at St. Christine's Church, followed by a program in the Church Hall.

The church ceremony will be preceded by a colorful parade of the SWU drill teams and honored guests. Teams will gather at Roosevelt School at 2 p. m. and get ready for the parade which will begin to move promptly at 2:30 p. m. The blessing and Benediction will be at 3 p. m. The teams will then escort the sponsors and the honored guests to the hall where a variety program will be given. Mrs. Albina Novak will be Mistress of Ceremonies. The Noble Cadets will put on an exhibition drill.

Sponsors to the banner will be Mr. and Mrs. Anton Stusek. Mrs. Stusek is president of No. 49.

After the program a Banquet will be served and at 8 p. m. there will be dancing with music furnished by that ever so popular Tony Malovasic's orchestra.

We extend a special invitation to all drill teams and members of various branches to be our guests that day and help us celebrate this big event in a grand style. We assure everyone a wonderful time!

FRANCES INTIHAR, reporter

No. 52, Kitzville, Minn. — Our brief vacation is ended and the next meeting will be held on October 7, the first Wednesday of the month, as usual. I hope all the members will be present, so we'll have a fresh start with all the members in attendance and thereafter keep up the good work. Good luck to all!

JOSEPHINE OSWALD, president.

No. 56, Hibbing, Minn. — "Minnesota Zeza Day" at Ely, August 16th, was a very successful and enjoyable one for all who attended. I only regret that it was impossible to charter a bus to take more members from Hibbing to Ely. Much credit is due to the members on the committee who handled the day's affairs successfully. The performance of the drill team was excellent. Keep up the good work Northland Cadets!

I was thrilled beyond words to meet Albina Novak again and to listen to her speech at the banquet in the evening. I only hope that when Hibbing acts as host, you'll be able to spend the day with us, Albina. (I'll be looking forward to it, Mary.—A.N.)

I am ashamed of myself for not writing the news of our branch as it comes. Several months ago Mr. and Mrs. Matthew Shelko celebrated their 50th wedding anniversary. Congratulations! May you spend many more happy years together. Mrs. Shelko is a member of our branch and so are her three daughters. We salute you, Mrs. Proznick. Four sons in the Army and a daughter in Washington, D. C., working for the government. All doing their share for America. Mrs. Proznick is also the mother of Olga who is widely known on the range for her excellent singing.

Mrs. Proznick and daughters Julia and Olga are members of branch No. 56. May our prayers be answered so

your family can be together again, Mrs. Proznick.

I'd like to remind the women of Hibbing to hustle up and come to the meetings. Another year is just about up and I'm looking forward to seeing more new faces. It's fun to get out at least once a month to chat and play games. So do come out for I'm expecting you and you and you!

MARY H. BUCHAR, president

CORPORAL F. J. MISMASH

Frank J. Mismash, son of Mr. and Mrs. Frank Mismash of 2401 Prairie Ave., Pueblo, Colorado, has been in the Army since March 13, 1942.

He has been stationed with the U. S. Army, Co. L, 357th Infantry, at Camp Barkeley, Texas, for about five months.

While stationed at Camp Barkeley, Frank enjoyed a very pleasant visit with his mother, Mrs. Mary Mismash, who spent three days visiting with him.

Frank was promoted to the rank of Corporal in August and at present is stationed at Clovis, New Mexico.

MINNESOTA SWU FIELD DAY WAS A GREAT SUCCESS

The Slovenian Women's Union, Branch No. 23 of Ely, Minnesota, was sponsor of the annual SWU Field Day held Sunday, August 16, 1942.

Mass was celebrated at St. Anthony's Catholic church at which "Victory" was the theme. The new banner recently purchased by the Northland Cadets was blessed in an impressive ceremony in which the following sponsors took part: Mr. and Mrs. Anton Seme, Mr. and Mrs. John Buccowich, Mr. and Mrs. Joe Klun, Jr., Mr. and Mrs. John Rosandich, Mr. and Mrs. Frank Erzar, Sr., Mr. and Mrs. Frank Shepel.

The parade was held at 4 p. m., consisting of the Ely Drum and Bugle Corps, the Northland Cadets, the Baton Twirlers, the Ely City Band, and members of the Slovenian Women's Union from the iron range. Following the parade an exhibition was held at the football stadium.

The banquet was held at the Community Center cafeteria at which 250 were present. Mrs. Frank Shepel acted as toastmaster, and guest speakers were: Albina Novak of Cleveland, Mrs. Mary Lenich of Eveleth, Anton Zbasnik, Rev. Father Frank Mihelcic, Mayor John Kapsh, and Drillmaster Harold Dillon.

Entertainment was furnished by Mr. and Mrs. Charles Merhar, who sang two vocal selections, accompanied by Miss Mary Hutar, Frank and Edward Shepel sang several selections, accompanied by his sister Frances Lindbeck. Poems were read by the Yakich twin sisters, and Dolores Mikolich, and Louis Rebol played several accordion selections. Mrs. Mary Skala surprised the audience with a comic sketch after which a collection was taken up for Yugoslav Relief. The program was concluded with Community singing led by Miss Hutar.

The excellent banquet was prepared by the following: Mrs. John Kapsh, Mrs. Matt Vertin, co-chairmen; Mesdames John Slabodnik, Matt Banovetz, Matt Markovich, Joe Romshek, John Marinsek, Joe Novak, Jack Mulek; dining room, Frances Pengal, Mrs. Joe Stahl, co-chairmen; Frank Zgonc and Mary Rom.

THANK YOU, MINNESOTA!

The happy moments spent with the members of Minnesota branches shall for long fill my heart with pleasant memories. When the Supreme Office decided that I be the official representative of the officers at the second annual Minnesota SWUA Day, I was glad to accept, because I knew that I would have the thrill of my life in seeing the Northland Cadets of No. 23, Ely, Minnesota, in uniform.

The day set aside for the Minnesota Day was Sunday, August 16, 1942. Anyone who has ever been in charge of a program, knows very well that it takes a lot of time and effort to get everything arranged before hand so when the time comes, things go along smoothly and to everyone's satisfaction. The outcome of this celebration is a sure proof that the committee in charge tried hard. I'm very happy to report at this time, that the entire celebration was one of the grandest that I attended in a long time.

The Northland Cadets, who were the main attraction of the day, looked very lovely in their uniforms of white, green and gold. The uniform is a double service style consisting of a skirt and jacket and slacks and jackets. In attending Holy Mass, the cadets wore the skirts and in the afternoon for the parade and field work they wore slacks. (Picture will appear in Nov. edition.)

The morning procession was held at 10:30 to St. Anthony's Church where the new banner was blessed. Picture of sponsors and banner appear in the Slovenian section on page 376.

The parade in the afternoon was followed by a demonstration in the Municipal Stadium. During the program I was called to the center of the field by Captain Ann Saari and presented with a beautiful gift from the cadets (a large, black leather purse). My most sincere thanks to the cadets for the remembrance which I shall always cherish.

The evening program preceded by a banquet was also very well prepared and carried on by President Mrs. Mary Shepel. The attendance was very good and everyone had an enjoyable evening.

God bless you all!

ALBINA NOVAK.

No. 87, Pueblo, Colo. — There have been a few changes made among the St. Mary Cadet officers. Miss Caroline Petros has been elected President for the remainder of the year. Miss Shirley Garner has been made chairman of the cadet board, others on the board are Frances Cirullo, Louise Piserchio and Elsie Skerjanc.

The cadets have another beautiful trophy to add to their collection which brings the total to four. It was presented to Captain Jack Simony on the last night of our performance at the Colorado State Fair during the last week of August. The Junior Drill team made one performance at the fair while the Seniors performed four nights. Both made a very wonderful showing. The people of Pueblo always look forward to watching the Cadets at the Fair every year.

On September 13, 1942, the two Junior groups of Pueblo sponsored a program of motion pictures taken during the National Day celebration held on June 21. Also on the same program were shown motion pictures of many different eastern drill teams.

The cadets' schedule for winter activities is just about filled from now un-

til next spring. They plan to be the first to sponsor a dance at which the service men at Pueblo's new Air Base will be guests. On October 18, 1942, the Cadets will hold their Annual dance at St. Joseph's Hall. The committee in charge is composed of the following: Shirley Garner, chairman, Elsie Skerjanc, Mary Germ, Josephine Petros, Ann Medonick and Mary Dolgan.

Our new membership campaign is on now, so each member should try to bring at least one new member to our next meeting, so don't forget girls, let's try to come to the meeting with a new member on each arm, how about it?

F. KRALL, Rec. Sec'y.

No. 91, Verona, Ill. — Most of our members forgot to attend the regular meeting of September 1. Those absent missed an enjoyable evening. Janet Avcin was the lucky lady of the evening. In behalf of the officers, I wish to thank all those who offered to help to make our meeting of October 6, a success. We are urging each and every member to be present at this meeting. Your co-operation is needed on a very important transaction. Lunch will be served after the meeting and followed

by a few games. We are especially anxious to see those present who have not attended meetings regularly for some time.

Members are kindly requested to please pay your dues promptly. Our secretary does not like to suspend any one, therefore, please abide by her earnest request. The address where you can pay the dues is Amalia Sorch, 409 Virginia Avenue, Oakmont, Pa.

Last reminder: Date of meeting — October 6.

Place: Mrs. Wratcher's, 401 Virginia Avenue.

Time: Promptly at 7:30 p. m.

Hoping to see you all present at this meeting!

JOSEPHINE DALLAS, treasurer

No. 96, Universal, Pa. — Our last meeting was a very satisfactory one from the viewpoint of accomplishment, and I am very thankful to each of the members present for the fine discussion and results.

The October meeting will not be held as usual, since it has been postponed until the THIRD Sunday of the month, October 18, following a "Pot Luck Supper" at six o'clock. Each of the members has been assigned to a unit,

SINCERE THANKS TO EVERY OFFICER AND MEMBER IN CLEVELAND

Many thanks to everyone in Cleveland who has in any way shown hospitality and kindness to the Joliet Cadets of No. 20 or to their officers and members.

Also thanks to everyone who has shown hospitality and friendliness to me and my family.

Thanks to the teams for the lovely gift presented me at Euclid Beach park. It will be a cherished memory of the pleasant and unforgettable evening with you. I only wish that every member in Joliet would have the opportunity to join us next time, at such an occasion, and see what Cleveland has to offer. The performance of teams, competitive work, the lovely drill by the junior members, and the magnificent program led by Mrs. Albina Novak. I am sure that the entire program has been inspired by our editor; she deserves all credit for such entertainments.

Field Day is the largest drill team gathering held in Cleveland annually. It is also the best advertisement for every individual team which participates at such times.

I wish, most sincerely, to congratulate the winning teams of that day, namely, Branch No. 20 of Joliet for their victory as the "1942 Honor Cadets," also all other participating teams. Congratulations to the Captain, Miss Jo Mahkovec, for her untiring efforts in bringing her team to victory. Everyone who knows Jo Mahkovec understands the work and that she means business when the girls drill.

Again, thanks to every individual who made it so pleasant for Joliet during our visit with you.

JOSEPHINE ERJAVEC.

VISITING COLORADO

On this picture we see our Supreme President Mrs. Marie Prislant with Carolyn Petros and Frances Raspet. Carolyn Petros is president of the St. Mary Cadets, No. 87, Pueblo, Colo., and Cadet Frances Raspet is the daughter of Supreme Vice President Mrs. Frances Raspet of Pueblo, Colo.

The first annual SWUA National Day of the Colorado branches held on June 21, 1942, in Pueblo, Colorado, was a stupendous success.

The celebration began with Mass attended by the St. Mary Cadets, Junior Cadets, Tekakwitha Cadets and members who received Holy Communion in a body.

One of the attractive features of the day was the drill demonstration by the three drill teams witnessed by Mrs. Prislant and other visitors.

The banquet honoring Mrs. Prislant took place at 1 p. m. at Pueblo Golf and Country Club, with about 150 guests present, including Most Rev. Bishop J. C. Willging and many other dignitaries.

Mrs. Prislant stayed in Colorado for a few days during which time she visited branches in Leadville, Canon City and Denver. It is hoped that new drill teams will be organized during the course of the year which will participate in next year's events. They say: Where there's a will, there's a way! Here's hoping!

so we expect a very fine evening. There will also be a varied musical program. Please don't forget the date: October 19 at 6 o'clock.

Please don't forget to come!

Fraternal yours,

MARY P. KLEMENCIC, President

No. 97, Cairnbrook, Pa. — On September 2, 1942, death came to our sister, Mary Vidmar, who will be sadly missed by all the members and many friends. Many thanks to all our members who attended the funeral and also remembered our dead with flowers and who paid tribute to her by staying at the wake for two nights. It was an expression of true esteem and sincerity. Thanks to everyone for their kindness. Our sincere sympathy to the bereaved. May her soul rejoice in heaven.

MARY KOROSIC, sec'y.

No. 104, Johnstown, Pa. — Our meetings are held every third Sunday of the month at 7:30 p. m. at the SS. Cyril and Methodius Hall located on Fremont Road.

The monthly meetings are attended very poorly by all the members. Please attend.

On Sunday, Oct. 18, we will hold a special meeting. All members are urged to attend. Discussions will be held for a masquerade dance.

Congratulations to Mr. and Mrs. Frank Rovansky on the new arrival of a baby boy. Mrs. Rovansky is the former Pauline Selan.

Members are urged to pay their dues more promptly and attend meetings more regularly.

Here's hoping I'll be seeing all the members at the next meeting.

SOPHIE PECJAK.

GUARDIAN MOTHER MARY

The slumbering sun arises from within
Thy protecting arms,
While Thy motherly hand sweeps from
His worried brow away
The threatening tears of raindrops
from a cloudy day.
Thy sweet soothing voice calls forth
Thy Shepherd Son to righten
harms;
To guide the faltering clouds along
His way.

The tired sun bows at Thy feet at the
end of each day,
While the moon slumbers on; cradled
in loving arms, there to stay.
The stars twinkle with joy amidst Thy
hair,
Like a queenly diadem, so rare.
Oh, Guardian Mother, softly watch on
Thy watch o'er Thy ever-trust-
ing flock,
Guiding childish footsteps against life's
stumbling block.—M. Miskulin.

SEND TO SALVAGE!

There is a salvage committee in almost every city or township. Local conditions govern the disposition of all salvage; it is your patriotic duty to know the local program. Most needed materials can be salvaged from every home.

Make salvage a family project. Go through your house, clean out closets and other storage spaces. Organize

*** GIVE ME
YOUR OLD JUNK**

squads in your block. Turn work to fun and get more done!

RUBBER. Tires, hose, bags, mats, etc. Search and turn in what you can spare.

PAPER. Newspaper: Stack it into 15-inch bundles; tie two ways with double cord. Cardboard boxes, heavy wrapping paper: Lay flat; tie in bundles.

SAVE ALSO: Magazines and other booklets: Send magazines less than six months old to camps and libraries. Take your magazines to the headquarters yourself, if possible.

USE AGAIN: Clean wax paper, cellophane and butcher paper. (These cannot be used for salvage.)

FABRICS: Clothing, bedding, mattresses, draperies, burlap bags and carpets. Tie in neat bundles.

Woolens and cottons can be reprocessed for government use.

These are fire hazards unless they are properly cared for. Keep them dry and neat.

SCRAP METAL: Every article or or part of article made of metal you can spare is needed for victory.

Broken parts, made of metal, of old vacuum cleaners, radios, kitchen utensils, electric toasters, toys.

To make a salvage plan **EFFECTIVE** make it **EASY** for all the family to participate. A basket for boxes and cardboard! A basket for scrap! A basket for newspapers!

FAT AND GREASE: Strain all fat and grease into a tin can. Use strained pan drippings in your own cooking. If you have more than you can use, take it to the local meat dealer or other fat salvage headquarters, who will pay you for it. Ask for payment in War Savings stamps for victory.

Do not make your own soap! Glycerine, the by-product, is needed for explosives!

We should send to salvage only goods we cannot use—or our neighbors cannot use.

This is War Work every homemaker can do—and do well!

Toast to the Flag

Flag of our "Great Republic," hallowed by noblest deeds and loving sacrifice, guardian of our honor; an inspiration in every battle for the right—whose stars and stripes stand for beauty, purity, truth, patriotism and the Union. We salute thee and for thy defense, the protection of our country and the conservation of the liberty of the American people we pledge our hearts, our lives and our sacred honor.

HALLOWEEN GAME

Seat your guests in a circle, close together. Someone with a deep sepulchral voice should then announce that she is going to tell a sad tale during which plates will be passed which each must investigate with her fingers and then pass on to the next one. And so she begins, waiting for each plate to make the rounds before she goes on with this couplet:

A Sad Tale

The truth it is and not a myth
That once there lived a man named
Smith

Alas, it was his fatal lot
To murdered be, quite near this spot.
Now we have with us his remains,
So first I'll give you his brains.

(A deep dish containing a wet sponge is passed.)

And now I'll pass as you'll surmise
The murdered victim's mournful eyes.

(Two peeled grapes in a saucer.)
The ears with which he often heard
Alas, now harken not a word.

(Two dried peaches on a plate.)
His veins thru which flowed blood so
red

Are now all clammy, cold and dead.
(Cooked macaroni.)

Here may your startled nerves prepare
To touch the late lamented's hair.
(Corn silk.)

And now your shaking touch reveals
The teeth with which he ate his meals.
(Kernels of field corn.)

Lo! this will make you sick and quiver
For here I give to you his liver.
(Piece of liver on plate.)

And now his dried up bones and white
Are standing in your midst tonight.

(A painted skeleton is displayed with a rattle or bones are rattled.)
Ere he departs with woeful groans
Just list the rattling of his bones.

Juniors' Page

MONTHLY MESSAGE

Albina Uehlein,
President Juvenile
Department

Dear Juniors!

School has started much to the pleasure of some and off pleasures for others. By now, most of the students are up to their necks in homework.

Time certainly passes fast and we never can account for it. All good things seem to come to an end so soon and things that are hard to do, seem to drag by slowly.

According to reports, the sixth annual field day held at Cleveland, Ohio, on August 29, 1942, was a grand success. I'm very sorry to say that I wasn't able to attend. It was one performance I didn't want to miss ever, but when things beyond your control demand a change of conditions, we must be ready to make the sacrifice.

(For the benefit of our readers, it must be told that Mrs. Uehlein at the present time, is with her soldier-husband at Camp in Fort Wayne, Indiana. We hope she has pleasant surroundings.—Ed.)

Fall is here and as I see it, fall is one of the most beautiful seasons of the year. Everyone enjoys the ever-blending colors of foliage on trees and bushes. No artist can do a better job than Mother Nature in the fall of the year. We only wish it would last longer.

The soldiers certainly appreciate the good things all of you are doing back home in helping the mto win this war. If we'll all do our big part, we will win with flying colors. So let's all keep up our good work in home defense. The Lord will repay everyone in some way or another, even if we don't get our praise now.

Another reminder, juniors: Don't forget to pray every night and every morning for a speedy Victory!

AUTUMN DAYS

Submitted by Annie Godlar, No. 41,
Cleveland, Ohio.

Autumn days are here at last,
Soon you'll hear the cold winds blast.
Winds will blow the leaves around,
And nuts will fall upon the ground.

Red and yellow leaves you'll see,
Falling fast from every tree.
Pumpkins on the windfield ground,
Harvest moon shining full and round.

Halloween brings fun once more,
Goblins and witches and Halloween lore.

Don't be scared, if you hear "booo"
Someone is just fooling you.

Corinne Novak - 15 years - Oct. 9

(Editor's daughter. Member of No. 50, attending Notre Dame Academy.)
Happy birthday, Corinne! May God bless you with health and happiness!

A HALLOWEEN STORY

Once upon a time a big orange pumpkin was growing just outside a stone wall, far off in a field, all alone. The farmer had gathered all his pumpkins and stored them carefully in his great barn. But no one knew of the big orange pumpkin growing just outside the wall, all alone. The big orange pumpkin was lonely.

"I wish I belonged to someone," said he.

"Mew, mew! I do, too," cried a little black pussy cat, stretching herself and jumping down from the stone wall where she had been sleeping.

"It will soon be winter," said the big orange pumpkin; "Let's go and find someone to belong to."

"Yes, let's do," said the little black cat, eagerly. "I want to belong to a little girl with a sweet face and shining eyes."

"And I," said the big orange pumpkin, "want to belong to a jolly little boy who whistles and sings when he works. Let's hurry right away to find them."

"Yes, let's do," said the little black cat.

So off they started—the big orange pumpkin rolling and tumbling along, and chuckling to himself as he went,

RIDDLES

1. What are the seven letters which you say when you look into an empty purse?
2. What man always finds things dull?
3. Why is the postman considered a brilliant fellow?
4. What goes upstairs on their heads?
5. What tune makes everyone happy?

and the little black cat pitpatting along on her soft little cushions, purring because she was happy.

On and on they went, over the fields and through the woods. It began to grow cold, oh, so cold, and dark, too. The little black cat shivered as the wind whistled through the trees.

"See here," said the big orange pumpkin, "you can't sleep outdoors tonight. What shall we do?"

Just then they saw a man coming along the path with a bundle of wood on his back.

"Ho, Mr. Woodcutter!" cried the pumpkin, "have you a knife?"

"That I have," said the merry woodsman. "What can I do for you, my fine fellow?"

"Just cut off a piece of my shell where the stem is, and scoop out some of my seeds, if you please," said the pumpkin.

No sooner said than done. "There, my little black pussy cat," said the pumpkin, "when you wish to sleep tonight, you may curl inside and be as warm as a sunbeam."

"But will you not come home with me?" asked the woodsman.

"Have you a little girl with a sweet face and shining eyes?" asked the little black pussy cat.

"Have you a jolly little boy who whistles and sings when he works?" asked the big orange pumpkin.

"No, ah, no," said the woodsman, "but I have a pig and some hens."

"Then we'll go on," said the pumpkin, "but thank you kindly."

So on they went, and on, until the stars began to shine. Then the tired little pussy cat curled in her hollow nest, put on the cover, and went to sleep.

In the morning they went on again, but before long it began to rain. The pussy cat's soft fur was soon very wet.

"You poor little thing," said the big orange pumpkin; "curl inside your house and I will trundle you along."

"But it's dark inside, and I couldn't see where we were going," cried the pussy cat, holding up a tiny, dripping paw.

"Windows!" cried the pumpkin. "Of course, windows! How stupid of me! Wait here under this fence, my little friend, until I come back."

Then off he hurried across the road to a carpenter's shop.

"Ho, Mr. Carpenter!" cried the orange pumpkin, "have you a knife?"

"That I have," said the jolly carpenter. "What can I do for you, my fine fellow?"

"Just cut some windows for me, if you please."

So the carpenter took a sharp knife and cut four windows, just like a face he made them, two for eyes, one for a nose, and one for a mouth, and he laughed as he did it.

When he finished the mouth, the pumpkin laughed too.

"Ha, ha, ha!" cried he. "What a relief to have a mouth to laugh with! Ha, ha, ha!" And he laughed all the way back in the rain to where the little shivering pussy cat was waiting.

And she laughed, too, and climbed inside her coach, and put on the cover. So on through the rain they went, and on and on. Just as dark was drawing near, they came to a wee, brown house by the side of the road. In the yard was a little boy picking up chips and putting them into a big basket. He whistled as he worked, and then he began to sing:

"If wishes were horses, then beggars might ride; If turnips were watches, I'd wear one by my side."

Then the door opened, and a little girl with a sweet face and shining eyes stood on the threshold.

"What do you wish, John?" she called.

"Oh," laughed the boy, as he came in with the chips. "I wish I had a pumpkin for a jack-o'-lantern, for this is Hallowe'en."

"And I wish I had a pussy cat to love," said the little girl.

"This is the place for us!" whispered the big orange pumpkin; and he rolled up to the door, bumpity-bump!

"Look, John!" cried the little girl, "here's your jack-o'-lantern! The fairies must have sent it. Isn't it beautiful?"

"There's something inside," said John, snatching off the cover, and out jumped a tiny black pussy cat, straight into the little girl's arms.

"Oh, oh!" they cried.

And when mother came home in the dark a jolly jack-o'-lantern with a candle inside was shining out of the window at her, and close beside it sat a little black pussy cat.

Answers to Riddles

1. O - I - C - U - R - M - T.
2. The scissor-grinder.
3. He is a man of letters.
4. Nails in your shoes.
5. Fortune.

Submitted by:

ANNIE GODLAR, No. 41.

NEW ARRIVAL

Congratulations to Mr. and Mrs. Dicke of Madison, Wisconsin, on the arrival of a darling baby boy. Mrs. Dicke is the former Hermine Prislant, daughter of our Supreme President.

My Sincere Appreciation

My trip to Minnesota with Mrs. Albina Novak was a very pleasant one. Many thanks to everyone for their hospitality.

FRANCES KURRE,
1249 E. 67 St., Cleveland, O.

I'm very grateful to Frances Kurre of Cleveland, Ohio, who made an excellent companion on the trip.

A. NOVAK.

"Honor—1942" Title Won By No. 20, Joliet Cadets

The sixth annual field day held by the united SWUA drill teams at Euclid Beach park on Saturday August 29, 1942, was very well attended and rewarded with the very best of success.

The occasion was honored with the distinguished visit of our Supreme President Mrs. Marie Prislant, who has the honorable rank of Commander-in-Chief of our drill teams. This being the biggest event of the year sponsored by our younger membership, there were many other officers present, among them our beloved Supreme Secretary, Mrs. Josephine Erjavec, and Supreme Officers Mesdames Frances Rupert, Anne Petrich, Frances Ponikvar, Josephine Seelye, Frances Susel, Mary Otonicar, Molly Sumich. No. 20, Joliet, Illinois, was well represented by its wonderful drill team and officers Mrs. Emma Planinsek, Mary Kunstek and other members. There were about 50 visitors from Joliet in all. Captain Ann Saari of the Northland Cadets, No. 3, Ely, Minnesota, was also present and also Cadets of No. 16, South Chicago, Illinois, and president Miss Katie Triller.

The attendance at the Euclid Beach Park Log Cabin hall was estimated to be about two thousand.

The program began at 8 p. m. It was preceded by a banquet at the Park dining room at which the visiting officers were the honored guests. About 60 of the Cleveland officers attended the banquet.

The first part of the program was dedicated to a patriotic theme. There was the colorful parade of about 200 cadets of the adult drill teams and about 100 junior cadets and some 50 juniors dressed in the Slovenian national costume carrying American flags. The combined group formed a large letter "V" in the center of the hall and in the center of this V formation was a platform on which stood Mrs. Louise Mlakar representing the Goddess of Liberty and holding high a large shield with glittering letters—"God Bless America."

While the cadets stood in this V formation, Major Frances Kurre escorted Mrs. Prislant to the point of the V and placed on her a gorgeous mantel in blue woolen material lined with gold shimmering satin and an overseas cap at a token of esteem from the united drill teams of which she is Commander-in-Chief. One of the mascots then came forward and placed a large bouquet of American Beauty roses tied with red, white and blue ribbons in the arms of Mrs. Prislant. This made a beautiful picture. Miss Irene Jazbec then led in the singing of the national anthem followed with the song "God Bless America." The singing was accompanied by Mr. Jerry Koprivsek, the distinguished Slovene organist of New York City.

After the parade dissolved the captains of the seven competing teams came to the center of the hall and were introduced to the three judges, Army and Navy high ranking officers and the inspecting officer. Numbers were then drawn by the captains for their place in competitive work.

While the captains returned to their respective teams and gave instructions for their line-up, the Juniors of No. 10 put on a very good exhibition drill.

Competitive work started soon after 8:30 p. m. Every team performed for seven minutes. Results were announced at 11 p. m. and they are as follows:

First honors—No. 20, Joliet Cadets, Captain Josephine Mahkovec.

Second honors and highest for the State of Ohio were won by the Little

Flower Cadets, No. 47, Captain Mary Skulj.

Third place was won by the St. Lawrence Cadets, No. 15, Captain Eleanore Hrovat.

Fourth place was taken by the St. Mary Cadets, No. 41, Captain Mary Sever.

Fifth place was won by the Marie Prislant Cadets, No. 50, Captain Rosalia Jerman.

Sixth and seventh places were a tie with the same score and they were the Frances Susel Cadets, No. 10, Captain Frances Susel, and the Noble Cadets, No. 49, Captain Mary Ann Intihar.

Cadets of the "Honor—1942" team, the No. 20, Joliet Cadets, received individual recognition, a beautiful metal American flag with a ribbon in gold on which was inscribed "Honor—1942."

Captains of the competing and participating teams also received medals in recognition of their work throughout the year.

The program was followed with dancing to the popular music of Louis Trebar's orchestra until midnight.

Mrs. Ann Pavlovich made a very good chairman of the souvenir flowers committee. She and the members assisting deserve our sincere gratitude.

Yours truly was Mistress of Ceremonies and I must admit that everyone co-operated wonderfully and it was a pleasure to present the fine program made possible by our attractive drill teams. Thank you! A. Novak

CONTRIBUTE TO THE AMERICAN RED CROSS!

Contributions to the one thousand dollar goal set by our Union a few months ago are not coming in as fast as was expected. We had hoped that this amount would be attained in a few months time, but such doesn't seem to be the case at all. Why the branches are not displaying more interest in this worthy cause is beyond my understanding.

In the first place, contributions should not be hard to get among our members because we all know how much the Red Cross is doing for the men in service and how much there will be to do when winter sets in and our boys will be needing so many things that the Government does not provide for them. But what is wrong among our branches is the fact that no one takes an active part in this respect.

It is therefore recommended that a

person be appointed in every branch who is interested in Red Cross work and that such person select her own committee which will go to work and solicit funds. In localities where it is easier to hold a Card party or other form of social, through which some money can be raised, it would be a very timely affair to consider within the next few months.

We have in the Red Cross fund...\$658.25
No. 43, Milwaukee, Wis. 10.00

Total of contributions\$668.25

Do you think we'll reach the goal of
\$1,000.00 by Christmas?
It's up to you!

Bowling is becoming a more popular form of recreation among women every season. When you visit the alleys nowadays, you will note that there are more women bowling than men. Of course, there are several reasons for this change. First of all, there are more women gainfully employed these days than ever before, which means that there is more money for such recreation. Then, too, the women need this sort of diversion from their regular routine work in order to be in a better physical condition. It is a known fact that bowling is really one of the most effective forms of physical training for anyone, because in bowling you really work with your entire body and at the same time you keep your mind active, that is if you are going to aim for good results. As far as I know, everyone who bowls is really trying to train her aim to hit those maples. That's where the real fun begins.

Many of the enthusiastic bowlerettes started to bowl in the beginning of the season which is usually the latter part of September. But October seems to be the month of real action and all over the country you will find the alleys reserved for leagues and other consistent individual bowling groups. So, now is the time to get started, if you have not as yet organized your groups, do so this month.

In the spring we had two very successful tournaments. The first was in the Ohio district held in April in Cleveland, Ohio, which brought championship to the No. 10 team. The Midwest tournament was one of the biggest we had so far and it was held in La Salle, Illinois, in May. Championship was taken by the No. 20 team. Pennsylvania district had no tournament this spring, the reason being that many of the regular bowlerettes were employed in defense work and did not get their practice. But there is a notice in this edition calling all members interested in bowling to get started. We know that the Midwest district will be well organized and they have the alleys already reserved for the tournament which will be held in Milwaukee, Wisconsin, April 10 and 11, 1943. The Ohio district will no doubt again make a good showing.

Now is the time to discuss bowling at your regular meetings of the branch and if there is a possibility of getting organized, do so at once, without further delay and your effort will be well rewarded.

Bowling is a great sport, so let's make a good job of it.—A. N.

New Membership Campaign Begins October 1, 1942

The Supreme office had a very good reason for setting an earlier time for the beginning of the new membership campaign because the weather makes it possible in many instances for workers to get around to their friends, which is many times inconvenient in the winter time. The other reason is the National convention which will be held in May at Pittsburgh, Pa., and campaign reports will have to be ready prior to that time. Furthermore, it was the decision of the officers that the winner of this campaign be honored at the coming Convention with the distinguished title of the "SWUA Queen." The award will be all traveling expenses paid by the Union and she'll also be given special recognition during the convention and the most attractive reward will be the Coronation which will take place during one of the important programs.

We know that many of our ambitious workers will be striving for this great honor and we certainly wish them the very best of luck. Realizing that there will be more workers, it was decided that the next highest contestants be given the title of "Princesses" and if they attend the Convention they will be escorts to the Queen during the

Coronation ceremony. It will be one of the most beautiful occasions to witness and especially will it be significant to those who are going to be honored.

The Supreme Directors further decided that the Publicity Committee of which the editor is chairman be in charge of this campaign. This committee is to appeal to all our drill teams and other forms of separate educational clubs we have in our Union to form the sub-committee. With this splendid army of workers there's bound to be big results, that is, if the members will co-operate. Nothing is ever accomplished without any effort and a membership campaign requires our very best work and continuous effort. By this is meant that no one will ever make a good worker if she gives up right away, when the prospect does not seem to be interested or is asking for more time to think it over. The proper way to handle such a situation is by letting your friend think it over, but don't forget to approach her again after a short period of time. Perseverance is surely the road to success in every campaign.

The awards are very attractive for the workers. For three new members will be given the beautiful Zveza emblem pin. These pins are really lovely to own.

For every five new members, a cash award of two dollars will be given to the worker. The winners will receive special honors as mentioned before.

Branches will also receive worthwhile prizes in cash and the winning branch will receive a special recognition.

On pages 369 and 370 of this edition are the names of the members on the Honor Roll, listed in three degrees. If your name is on the list, try to advance to a higher degree and if it isn't on the list as yet, then by all means try your best to get your name on the Honor Roll. Members of the Honor Roll will also receive special attention at the National Convention.

The campaign will close March 31, 1942. Don't delay but get started this month and Victory will be in your favor.

A. NOVAK.

A BEAUTIFUL HOPE FOR YOU

Every day is a new beginning,
Every morn is the world made new;
Ye who are weary of sorrow and sinning,
Here is a beautiful hope for you—
A hope for me and a hope for you.

All the past things are past and over,
The tasks are done and the tears are shed,
Yesterday's errors let yesterday cover
Yesterday's wounds which smarted and bled,
Are healed with the healing which night has shed.

Every day is a fresh beginning;
Listen, my soul, to the glad refrain,
In spite of the sorrow and polder sinning,
And puzzles forecasted and possible pain
Take heart with the day and begin again.

Only the new days are our own,
Today is ours, and today alone.

Selected by Emma Shimkus:

Fashion News

With wartime simplicity creeping into the fall clothes, designers have gathered together new shades of brown, rust, and yellow from the leaves in the forest. Bronze and gold from chrysanthemums, pink and reds in all their variations from the dahlia, purple, wine and fuchsia from asters, Blue from delphinium and combined them with all neutral shades such as Smoky black, Tobacco brown, Forest green, grey, and beige to bring to you the smartest news in the history of Fashion. Color Contrast. New ways are also being used to make the picture more interesting. A pair of green gloves add the finished touch to a Fuschia colored ensemble.

Black raised embroidery trims a lime green suit. With a new Silhouette. The jacket is hip length made with long sleeves and a collarless neckline. The top of the skirt is pleated and full like a man's pants.

Accessories for this outfit are black. Gold colored rabbit's hair dresses are trimmed with green felt leaves.

A green hipband is added to a natural jersey.

A grey suit takes on new life with huckleberry accessories.

Straight skirts are now cut with three gores in the back. So that sitting down is not such a problem.

Basic dresses that you can depend on all through the season are made with a V neckline that lap over to one side, and can be changed three different ways quickly. Wear it with a necklace or pearl beads. Second with a colored dickey of rayon or lace.

Third with a lace ruching dyed the same color as the dress.

Because we will be busier than ever with war work this fall and winter, shoes of necessity will be more comfortable.

Bulldog, rounded, and squared toes are here to give feet plenty of room. Leather that can be polished to a good shine, seems to be the favorite for ox-fords.

Black dresses are dramatically trimmed with slenderizing fringe to bring smooth harmony to an otherwise plain style.

Small hats made entirely of feathers or part velvet and feathers are a striking feature in the current fashion picture and provide a perfect topper for sheer dresses.

If your hips are large, avoid the slim draped skirt, and choose a four gored pattern that will give you more satisfaction and be flattering to your figure.

The princess style is another good dress for you.

A shortage of slide fasteners has inspired new wrap around and drawstring closings that emphasize the novelty of this season's silhouette. Blouses have been designed with such variety in both fabric and style that they deserve a place of importance in every costume plan. Made of satin in pastel shades they give an afternoon look to a wool suit.

Selected by Anne Petrich:
HOME MAKING

Now that days are growing cooler you'll be using foods that are richer and more robust in character. Here are dishes that are in keeping with wartime economies, yet full of appetite appeal.

SPLIT PEA SOUP

1 lb. peas
Pinch soda
4 slices of bacon
Onion
Flour

Soak peas over night. Drain off water in morning and add fresh water. Cook until tender, adding a pinch of soda while cooking. Strain peas through a sieve. Fry bacon and onions, brown well but be careful not to burn. Add flour for thickening. Take from fire and add to the strained peas. This soup is nice served with croutons made of bread cut in small cubes and browned slightly in butter. Add to soup just before serving.

STUFFED PEPPERS

2 cups cooked ham
1/2 cup cooked rice
5 green peppers
1 large onion
Pepper
Paprika
Butter

Grind ham and cook the rice. Cover peppers with water and boil 20 minutes. Mix the ham, rice, onion cut fine, pepper and paprika together. Moisten with a little of the water used to cook the peppers in. Stuff the peppers, putting a little butter on top and more paprika. Pour enough water from peppers in pan to half cover the stuffed peppers and bake in moderate oven 20 minutes.

APPLE PIE

4 apples, medium size
Flavor with cinnamon, nutmeg, or lemon juice
1/2 cup sugar
1 or 2 tsp. water
If apples are not juicy

Pare, core and slice apples. Line pie plate with plain pastry. Sprinkle with bread crumbs. Lay in the apples, and sprinkle with sugar. Bake in moderate oven for 30 minutes or until pie browns slightly.

KIDNEY STEW

Select a beef kidney, wash it well, and remove the skin and most of the fat. Cover with cold water, heat slowly to the boiling point; throw away the water, and do this again until there is no strong odor. Then add about 1 quart of fresh water and simmer the kidney until tender. Cut the kidney into small pieces. Keep the broth if its flavor is good, and cook in it potatoes cut in small pieces and a small onion. Then add the kidney. Thicken the stew with a little flour mixed with butter or other fat and cook for a few minutes longer. Season with salt and pepper, chopped parsley and lemon juice.

SWISS STEAK

For Swiss steak select a fairly thick piece of beef from the chuck, rump, or round, or a slice of veal. Season the meat with salt and pepper, sprinkle generously with flour, and pound thoroughly. The pounding helps to make the meat tender, and the flour absorbs

the juice. Cut the steak into individual portions and brown in suet or other fat in a heavy skillet or kettle. Then add canned or sliced tomatoes, or water enough to cover. Cover with a lid, and simmer for 1 1/2 to 2 hours, or until the meat is tender enough to be cut with a fork. There should be plenty of good gravy to serve over the meat.

STUFFED PEPPER SALAD

1 tbsp. gelatin
1 cup tomato juice
1 teaspoon salt
1 tablespoon
minced parsley
2 large green peppers
2 hard-cooked eggs

Soak the gelatin in 2 tablespoons cold water for 5 minutes. Heat the tomato juice and add the softened gelatin, stirring until dissolved. Add the salt, parsley and set aside to cool. Cut the stem ends from the peppers and remove seeds and fibers. Cook the eggs hard, cool and shell. Stand the peppers up on end. Place a hard-cooked egg upright in each, and pour the tomato jelly around, filling the peppers entirely. Chill. When the jelly has set, cut the peppers in crosswise slices and serve on lettuce leaves with mayonnaise or French dressing.

PARKER HOUSE ROLLS

4 cups flour
1 tap. salt
6 tap. baking powder
2 tbsp. shortening
1 1/2 cups milk

Sift flour, salt and baking powder together. Add melted shortening to milk and add slowly to dry ingredients stirring until smooth. Knead lightly on floured board and roll out one-half inch thick. Cut with biscuit cutter. Crease each circle with back of knife one side of center. Butter the small section and fold larger part well over the small. Place one inch apart in a greased pan. Allow to stand 10 minutes in warm place. Brush each with melted butter and bake in very hot oven 15 to 20 minutes.

STUFFED FIG SALAD

6 figs
1/2 cup cream
cheese
6 stuffed olives
chopped
1/2 tsp. salt
Dash of paprika
1/2 cup French dressing
Lettuce or cress

Split figs lengthwise, scoop out part of pulp and add this to cream cheese, olives, seasoning and 2 teaspoons of French dressing. Lay halved figs on lettuce or cress, pile a portion of cheese mixture high in each half and pour additional French dressing over all.

TOMATO AND MUSHROOM SALAD

1 cup mushrooms
1 onion
1/2 cup celery

Chop mushroom fine. Mix with finely minced onion. Moisten finely chopped celery with good mayonnaise. Cut a small piece from the top of each tomato and carefully scoop out seeds and fill with mushroom mixture. Put 1 teaspoon mayonnaise on top of each, and 1/2 a walnut meat in center. Serve on crisp lettuce leaf.

Pumpkin pie in the making. It is much easier to fill the shell brimming full if shell is placed on the oven rack. Later the heat is reduced and baking continued more slowly to cook pumpkin custard.

Let's Be Right On Flag Etiquette

Since the Japanese attack on Pearl Harbor, December 7, 1941, the office of the National Americanism Commission of The American Legion has received hundreds of inquiries about proper flag etiquette. Many questions on this subject are not answered in the Flag Code and other available textbooks on flag etiquette.

The purpose of this bulletin is to set forth the official opinion of the office of the National Americanism Commission on such questions.

Is it proper to fly the Flag of the United States of America outdoors all night long now that the United States is engaged in war?

No. The rules of civilian flag etiquette still govern, and the Flag should be displayed outdoors only from sunrise until sunset. The only cases where the Flag properly flies at night are:

1—Two Flags over the Capitol Building in Washington; one over the East front and one over the West front, day and night throughout the year.

2—Over a permanent fort or ship when engaged in battle.

Is it necessary for a person to stand and salute when a reproduction of the Flag of the United States of America is flashed on a motion picture screen?

No; it is not necessary to salute reproductions or photographs of the Flag.

Is it necessary for a person to stand and salute when the National Anthem is sung?

If the National Anthem is sung by the entire audience, those persons present should stand but not salute. If the National Anthem is sung by a soloist accompanied by a band, orchestra or other musical instruments and the Flag is displayed, the audience should stand at attention and salute; those present in uniform using the right hand military salute and those in civilian dress, the civilian salute (placing the right hand over the heart).

When the National Anthem is played and/or sung by a soloist and the Flag is not displayed, those in uniform and those in civilian dress merely stand and face the music, men removing the headdress.

What should persons do when they are walking along the street and "The Star Spangled Banner" is heard?

If the music is near, you should stop, stand at attention and uncover.

Is it necessary for a person to stand

and salute when the National Anthem is played over a loud speaker arrangement, film tract, radio, "juke box" or other type of a musical reproduction machine in a theatre, restaurant or other public place?

No. It is recommended that persons pay respect only when the National Anthem is played by a band, orchestra or other musical instrument actually in the room.

However, Colonel James A. Moss (deceased), who was head of the United States Flag Association and who was recognized throughout the nation as an authority on flag etiquette, has several answers to the question of what one should do when "The Star Spangled Banner" is heard over the radio. He says, "It depends on circumstances. Generally speaking if it seems natural and not forced to stand and uncover, it should be done; otherwise, it should not. For example, if eating at table, lying in bed, or working in the kitchen, standing at attention would be forced and unnatural."

The office of the National Americanism Commission believes that when the National Anthem is played over a radio or in a restaurant from a "juke box" or some other type of musical reproduction machine, or in a theatre over a film tract, here again it would seem more or less forced and unnatural to pay respect.

Is it proper to stand when "America," "God Bless America," "The Red, White and Blue" and other such patriotic songs are played?

No; it is not proper.

Has a change been made in the position of the right arm and hand while pledging allegiance to the Flag of the United States of America?

No, there has been no change. The procedure set forth in the Flag Code is still recommended and that procedure is as follows:

PLEDGE TO THE FLAG

In pledging allegiance to the Flag of the United States of America, the approved practice in schools, which is suitable also for civilian adults, is as follows:

Standing with the right hand over the heart, all repeat together the following pledge:

"I pledge allegiance to the Flag of the United States of America and to the Republic for which it stands, one Nation, indivisible, with liberty and justice for all."

At the words "to the Flag," the right hand is extended, palm upward, toward the Flag, and this position is held until the end, when the hand, after the words, "Justice for all," drops to the side.

However, civilian adults will always show full respect to the Flag, when the pledge is being given, by merely standing at attention, men removing the headdress. Persons in uniform should render the right hand salute.

Can the Flag be washed or dry-cleaned?

Yes; it is permissible to wash or dry-clean the Flag.

In displaying the Flag flat, either horizontally or vertically, in the window of a home or place of business, or flat against the wall, what should be the position of the Flag?

It should be displayed with the union (blue field with stars) to the left of the observer in the street.

In what position should the Flag be when suspended vertically over the middle of the street?

In a north and south street the union (field of blue) should be to the east, and in an east and west street, it should be to the north.

What is the answer to the many questions of flag etiquette which are not answered here, the Flag Code and other flag textbooks?

It is the consensus among experts on flag etiquette that in cases of this kind, if one will pay the same respect to the Flag as they do to their mother's picture, they cannot be far wrong. Good judgement and common sense will answer many such questions.

YOU CAN make success sure by work, sacrifice, enthusiasm, unselfishness and self-control. You are the master of your own destiny. Take personal command of yourself today.

YOU CAN!

LIBERTY LIMERICKS

Said a housewife named
Mrs. I. Budget,
"We're 'scrimping,' but I
don't begrudge it,
For by saving up more
We'll help win the
war—
At least, that's the way I
should judge it."

Every dime or dollar you
put into War Stamps and
Bonds is a blow at Nazi
home wreckers! Help your
county raise its quota!

U. S. Treasury Dept.

MILENA:

STORM-BEATEN

(It's the constant winds of the years and the grueling storms of time that makes souls great.)

Far on a hillside there grew a tree, and it stood in the path of all storms. Through the long winter months the wild east winds beat upon it, and the cold north winds blew it with biting breath, and the cutting sleet lashed it with silver cords.

The seasons passed; yet despite the gales and the tempests, the tree grew. It was bent and tossed about, and often its sinews were lacerated and broken, but it lived and grew strong. Its days of peace were in the summer time. Then the little creatures of the fields played beneath it, the birds nested in its branches, the sunbeams and moonlight lay on its leaves and branches.

At length men came and felled the tree and bore it away. And from the side which the wind had beaten cruelly they made an instrument which came into the hands of a far-famed musician. He stood one night before a multitude of eager people. He raised the instrument in his long, slender hands, and drew his bow across the strings.

The wood from the side of the storm-beaten tree sang. And its song was of spring on a far hillside. The notes were like the little tripping feet of tiny creatures. They changed to the song of a lark at dawn. They were a shepherd's pipe, and the voice of a maid weaving flowers. A spirit of spring and youth and laughter crept into the hall. The people smiled and were relaxed.

Again the master played, and the music was a song of earth's sadness and sorrow. It told of a soul that suffered, beaten by life, buffeted by misfortune. Then louder grew the music until it seemed like the noise of many waters and a voice crying out of the deep, with all the world's woe in its cry. Then came a clear, sweet note, triumphant as a star through a cloud. The music sang of dawn after darkness, of peace after suffering, of Love Eternal finding its own.

There was breathless silence. Then the people paid tribute to the musician in thunderous applause. But in the midst of the uproar he raised his instrument high above his head, and when there was quiet, he said:

"It is the wood. Only the wood from a storm-beaten tree can make real music. And so it is with the soul of man."

There were some who, not understanding, murmured that musicians were strange folk.

(Jean Mitchell Boyd)

I am of the opinion that my life belongs to the whole community, and as long as I live it is my privilege to do for it whatsoever I can. I want to be thoroughly used up when I die, for the harder I work, the more I live. I rejoice in life for its own sake. Life is no "brief candle" for me. It is a sort of splendid torch which I have got hold of for a moment and I want to make it burn as brightly as possible before handing it on to future generations.—George Bernard Shaw

Fireflies as Flashlights

Travelers in Mexico are often impressed by the remarkable fireflies of that country. The insects congregate by thousands in forest trees, and, as if by preconcerted agreement, simultaneously flash their lights, then darken them and flash again. Their united efforts make a brilliant and beautiful sight, while the light of only one would be comparatively insignificant.

How like human beings! We often feel that our small part is hardly worth the effort, but, working in unison with many others, the light of our influence may shine upon countless lives.

THE PART YOU PLAY

It is not given each of us
The power to lead and teach.
It may not be in reach of us
To rule by thought and speech.
But this I know that all of us
In life some part must play,
And heeding not the call of us
We waste our lives away.

We may not play the forward part,
But each has part and place.
'Tis when we play the coward part
That brings the deep disgrace,
'Tis when we give the best of us
To tasks the new day brings
That we can help the rest of us
To higher, nobler things.

The spotlight may not glow on us,
As forth we fare each day.
The world at large not know of us,
Nor of the parts we play.
But in the final reckoning
When each shall find his own,
The Great Judge will be beckoning
To a place beside His throne.

Do not look for wrong and evil,
You will find them if you do;
As you measure for your neighbor
He will measure back to you.
Look for goodness, look for gladness,
You will meet them all the while;
If you bring a smiling visage
To the glass, you meet a smile.

What a new face courage puts on everything! A determined man, by the very attitude and the tone of his voice puts a stop to defeat, and begins to conquer. "For they can conquer who believe they can." Everyone hears gladly the cheerful voice.—Emerson

A big man is always big about little things.

Any one bursting with pride generally has a lot to hide.

COMRADES ALL

The road is long, the way is steep,
The path sometimes is hard to keep;
There's sun and rain upon the way
We travel o'er from day to day.
But Life's ahead what e'er befall,
And come what may, we're comrades all.

Comrades all in joy and pain,
Comrades in the sun and rain;
Comrades in the work we do
Day by day the journey through.
Here's my hand beyond recall,
Yours "for keeps"—we're comrades all.

URNA NEŽIKA

Deer Foks:

Today I am riting yo a letter. I do not know how to tok english very gud becuz I am not edjucated like yo but I will try to keep yo lafing. The other day I heard my neybor tok to his dog dis way:

"Yo vas only a dog, but I wish I vas yo. Ven yo go to bed, yo must turn round dree times unt lay down; ven I go to bed in, I haf to lock up de place, unt wind up de clock, unt out the cat put, unt undres meinself, unt my wif vakes oop unt scolds, unt den de baby vakes oop unt cries and I haf to go walk him the house around, unt then maybe I get myself in de bed only to get oop again.

"Ven yo get oop you shust stretch yourself, dig your neck a little, and you vas oop. I haf to make de fire, put on de kiddle, wit my wif scrap a liddle unt get myself breakfast. You shush lays around all der day unt haf plenty of fun. I haf all day to work out unt had plenty trubble. Ven you die, you vas dead; ven I die, I haf to go somewhere again."

Gootby,

URNA NEŽIKA

Epitaph

He tried to cross the railroad track
Before the rushing train;
They put the pieces in a sack
But couldn't find the brain.

Mother, I found a dime
today,
Quick, my darling daughter!
Hitler's out on a hickory
limb,
Stamp him into the
water.

BUY WAR BONDS
AND STAMPS

U. S. Treasury Dept.

FINANČNO POROČILO S. Ž. ZVEZE ZA MESEC AVGUST, 1942

Financial Report of the SWUA for the month of August, 1942

DOHODKI:		Mesečnina		Družab.		Zarja	Razno	Skupaj	St. članic	
Št.	Podružnica	Redni	Mlad.	Prist.	članice	članice			Redni	Mlad.
1	Sheboygan, Wis.	\$ 44.25	\$ 1.10	\$ —	\$ —	\$ —	\$ —	\$ 45.35	177	11
2	Chicago Ill.	71.75	1.20	—	—	.10	.25	73.30	287	12
3	Pueblo, Colo.	62.25	4.80	—	—	—	.10	67.15	234	48
4	Oregon City, Ore.	9.50	—	—	.10	—	—	9.60	39	—
5	Indianapolis, Ind.	38.75	1.80	1.50	—	—	—	42.05	155	18
6	Barberton, Ohio	53.50	.80	—	—	.30	.10	54.70	214	8
7	Forest City, Pa.	41.25	.60	—	.10	.10	—	42.05	166	6
8	*Steelton, Pa.	20.75	—	—	—	—	—	20.75	83	—
9	Detroit, Mich.	15.75	—	—	.10	—	—	15.85	64	—
10	Collinwood, Ohio	162.00	7.40	—	.10	—	—	169.50	647	74
12	Milwaukee, Wis.	97.35	2.50	—	—	—	—	99.85	394	25
13	San Francisco, Cal.	46.25	.30	—	—	—	.25	46.80	184	3
14	Nottingham Ohio	110.25	5.40	—	.10	.40	.25	116.40	440	54
15	Newburgh, Ohio	103.10	6.60	—	—	—	—	109.70	403	66
16	South Chicago, Ill.	56.05	1.70	—	—	—	—	57.75	232	17
17	West Allis, Wis.	45.25	1.90	—	—	—	.25	47.40	181	19
18	Cleveland, Ohio	24.75	1.10	—	—	—	—	25.85	106	11
19	Eveleth, Minn.	40.00	1.30	—	.20	—	—	41.50	162	13
20	Joliet, Ill.	155.25	10.60	—	.50	—	.50	166.85	623	106
21	Cleveland, Ohio	33.50	1.10	—	—	—	.20	34.80	134	11
22	Bradley, Ill.	7.25	—	—	—	—	—	7.25	29	—
23	Ely, Minn.	78.50	3.50	—	—	—	.25	82.25	307	35
24	La Salle, Ill.	53.25	3.40	—	.10	—	—	56.75	214	34
25	Cleveland, Ohio	273.75	7.20	—	.50	—	.25	288.70	1,094	72
26	Pittsburgh, Pa.	48.25	1.40	—	—	.10	.45	50.20	196	14
27	North Braddock, Pa.	22.50	.30	—	—	—	—	22.80	90	3
28	Calumet, Mich.	30.25	1.90	—	—	—	—	32.15	120	19
29	Browndale, Pa.	10.50	.30	—	—	—	—	10.80	42	3
30	Aurora, Ill.	10.50	.50	—	.10	—	—	11.10	43	5
31	Gilbert, Minn.	31.00	—	—	—	.40	—	31.40	125	—
32	Euclid, Ohio	47.75	1.70	—	—	—	—	49.45	191	17
33	New Duluth, Minn.	18.00	.70	—	—	—	—	18.70	72	7
34	Soudan, Minn.	9.00	—	—	.30	—	—	9.30	39	—
35	Aurora, Minn.	22.75	.20	—	—	.40	—	23.35	91	2
36	McKinley, Minn.	6.50	—	—	.10	—	—	6.60	27	—
37	Greaney, Minn.	12.25	1.30	—	—	.20	—	13.75	49	13
38	Chisholm, Minn.	56.50	.10	—	.30	.10	.25	57.25	226	1
39	Biwabik, Minn.	10.25	—	—	.10	—	—	10.35	42	—
40	Lorain, Ohio	39.00	2.50	—	.10	.60	.25	42.45	157	25
41	Collinwood, Ohio	90.45	1.40	—	—	—	—	91.85	351	14
42	Maple Heights, Ohio	11.25	—	—	—	—	—	11.25	45	—
43	Milwaukee, Wis.	33.50	1.80	—	—	—	—	35.30	135	18
45	Portland, Ore.	14.00	—	—	—	.20	.50	14.70	56	—
46	St. Louis, Mo.	10.75	.30	—	—	—	—	11.05	43	3
47	Garfield Heights, Ohio	41.00	.50	—	—	—	—	41.50	164	5
48	Buhl, Minn.	5.50	—	—	—	—	—	5.50	22	—
49	Noble, Ohio	27.25	.40	—	—	.20	.25	28.10	106	4
50	Cleveland, Ohio	39.10	.40	—	—	—	1.00	40.50	154	4
51	Kenmore, Ohio	6.00	.40	—	—	—	—	6.40	24	4
52	Kitzville, Minn.	13.25	—	—	—	—	.25	13.50	53	—
53	Brooklyn, Ohio	13.25	—	—	—	—	—	13.25	53	—
54	Warren, Ohio	19.50	1.70	—	—	—	—	21.20	78	17
55	Girard, Ohio	23.00	.60	—	—	—	—	23.60	91	6
56	Hibbing, Minn.	46.25	1.00	—	—	—	—	47.25	182	10
57	Niles, Ohio	12.00	.90	—	—	—	—	12.90	48	9
59	Burgettstown Pa.	7.00	.10	—	—	—	—	7.10	28	1
61	**Braddock, Pa.	31.00	1.20	—	—	—	—	32.20	52	6
62	Conneaut, Ohio	6.50	—	—	—	.10	—	6.60	26	—
63	Denver, Colo.	20.30	.90	—	—	.30	—	21.50	76	9
64	Kansas City, Kans.	20.50	.10	—	—	—	.25	20.85	82	1
65	Virginia, Minn.	24.75	—	—	—	—	—	24.75	99	—
66	Canon City, Colo.	12.75	1.10	—	—	—	—	13.85	51	11
67	Bessemer, Pa.	25.75	.30	—	—	.30	—	26.35	83	3
68	Fairport Harbor, Ohio	4.50	—	—	—	—	—	4.50	18	—
70	West Aliquippa, Pa.	5.70	—	—	—	.20	—	5.90	22	—
71	Strabane, Pa.	24.00	—	—	—	.20	—	24.20	96	—
72	Pullman, Ill.	13.50	1.40	—	—	.20	—	15.10	54	14
73	Warrensville, Ohio	16.75	—	—	—	—	—	16.75	65	—
74	Ambridge, Pa.	18.25	—	—	—	.10	—	18.35	73	—
77	N. S. Pittsburgh, Pa.	17.05	.30	—	—	—	—	17.35	67	3
78	Leadville, Colo.	12.75	.30	—	—	.10	—	13.15	51	3
79	Enumclaw, Wash.	7.25	—	—	—	.80	—	8.05	29	—
80	Moon Run, Pa.	8.75	—	—	—	—	—	8.75	35	—
81	Keewatin, Minn.	16.00	.30	—	—	—	—	16.30	63	3
83	Crosby, Minn.	6.00	—	—	—	—	—	6.00	24	—
84	New York City, N. Y.	23.85	—	—	—	.60	—	24.45	98	—
85	De Pue, Ill.	9.00	—	—	—	.10	—	9.10	36	—
86	Nashwauk, Minn.	9.50	—	—	—	.10	—	9.60	36	—

DOHODKI:		Redni	Mlad.	Prist.	članice	članice	Razno	Skupaj	Redni	Mlad.
Št.	Podružnica	Mesečnina		Družab.	Zarja				Št. članic	
87	**Pueblo, Colo.	30.75	7.80	—	—	—	.25	38.80	56	39
88	Johnstown, Pa.	26.50	1.10	—	—	1.40	—	29.00	106	11
89	Oglesby, Ill.	24.00	1.60	—	—	.20	—	25.80	96	16
90	Bridgeville, Pa.	23.25	.20	—	—	.50	—	23.95	93	2
91	Verona, Pa.	13.50	1.00	—	—	—	—	14.50	54	10
92	Crested Butte, Colo.	8.25	—	—	—	—	—	8.25	33	—
93	Brooklyn, N. Y.	14.50	—	—	—	—	—	14.50	58	—
94	Canton, Ohio	7.50	.40	—	—	—	.25	8.15	30	4
95	South Chicago, Ill.	37.00	1.50	—	—	—	—	38.50	148	15
96	Universal, Pa.	14.00	—	—	—	.40	—	14.40	54	—
97	Cairnbrook, Pa.	8.75	.60	—	—	—	—	9.35	36	6
99	Elmhurst, Ill.	6.50	—	—	—	—	—	6.50	26	—
100	Ottawa, Ill.	4.00	.40	—	—	.50	—	4.90	16	4
101	Duluth, Minn.	5.75	.10	—	—	—	—	5.85	22	1
102	**Willard, Wis.	13.40	.20	—	—	—	.25	13.85	24	1
104	Johnstown, Pa.	7.25	.60	—	—	—	—	7.85	27	6

Skupaj\$3,011.60 \$106.10 \$ 1.50 \$ 2.80 \$ 9.20 \$ 6.35 \$3,137.55 11,827 1,015

*Asesment za julij — **Asesment za julij in avgust

STROŠKI:

Za umrlo Josephine Peterlin, podr. št. 10 (rojena 5. dec. 1876, pristopila 23. febr. 1928, umrla 24. julija 1942)	\$ 100.00
Za umrlo Gertrude Kapler, podr. št. 14 (rojena 8. febr. 1889, pristopila 19. marca 1929, umrla 2. avg. 1942)	100.00
Za umrlo Anna Brletich, podr. št. 81 (rojena 15. avg. 1883, pristopila 22. aprila 1937, umrla 17. julija 1942)	100.00
Ameriška Domovina, za tiskanje, pošto in raznašanje avgustove Zarje	770.72
Najemnina za urade	30.00
Uradne plače	350.00
Poslovni stroški	94.43
Nagrade vežbalnim krožkom	325.00
Nagrade mladinskim krožkom	90.00
Kampanjske nagrade	208.50
Dar za Jugoslav Relief — slovenska sekcija	200.00

Skupni stroški\$2,366.65

Ostalo v blagajni 31. julija 1942 (Balance July 31, 1942)\$119,737.99

Dohodki v avgustu (Income in August)3,137.55

Skupaj (Total)\$122,875.54

Stroški v avgustu (Disbursements in August)2,366.65

Preostanek v blagajni 31. avgusta 1942 (Balance Aug. 31, 1942)\$120,508.89

NOVE ODRASLE ČLANICE V AVGUSTU, 1942 NEW ADULT MEMBERS IN AUGUST, 1942

Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice
5	Konechnik Helen F.	Mary Konechnik
5	Lekse Anna Marie	"
5	Lekse Sophia	"
5	Lovisecek Pauline	"
5	Stevens Sylvia Emma	"
10	Rogelj Josephine	Filomena Sedej
25	Udovich Rose	Mary Otonicar (v juliju)
38	Ponikvar Vida	Anna Trdan
50	Gersic Rose	Josephine Seelye
50	Mlakar Bertha	"
50	Skuly Dorothy	"
50	Komaransky Marion	Josephine Kozel
50	Sully Josephine	"
50	Sully Magdalen	"

NOVE MLADINSKE ČLANICE NEW JUVENILE MEMBERS

Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice
3	Medved Jeanette	Mary Kocman
5	Konechnik Margaret	Mary Konechnik
10	Rogelj Amelia	Filomena Sedej
88	Zupan Frances Mary	Mary Lovse

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

IMPORTANT NOTICE

Families receiving more than one issue of "Zarja" are kindly requested to sign the release below, giving name and address of members to be taken off the mailing list. This is war time and we should save wherever possible. Mail the release to: "Zarja" Office, 1135 East 71 St., Cleveland, Ohio.

IZJAVA ČLANICE

(Ko podpišete, pošljite takoj na uredništvo Zarje, 1135 East 71st St., Cleveland, Ohio)
Jaz,, članica podružnice št. SZZ
v, dovoljujem, da se do nadaljnjega obve-
stila ne pošilja "Zarje" sledečim članom v naši družini, ker je prav, da v vojnih časih
hranimo, kjer nam je mogoče:

Naslov Mesto in država

Podpis članice

MAMMY KITCHEN ACCESSORY

Make your own kitchen memo pad. It's easy with pattern C8909 to help you; for this brings the outline of Mammy and complete directions. On the same pattern come motifs for three pan holders—they are to be hung from hooks on Mammy's wooden skirt.

Cutouts are a fascinating pastime—try them; step-by-step directions are included with each order, and painting suggestions are given.

Order by number, or tear out illustration and send with 10 cents stamps or coin.

THE MOTHER GOOSE THEATER

Bo-Peep, Mis Muffet, Jack Horner, Johnnie Stout, Jack and Jill—in fact twelve of the legendary figures of nursery rhyme fame are making a personal appearance this season to the delight of youngsters everywhere. They make their bow on a gay new crib quilt, designed for simple embroidery in outline and cross stitch. The twelve familiar motifs are for 9-inch transfer blocks and come on NUMO hot iron transfer number C8973. Pattern 15cts.

MR. MCTAVISH AND MR. MCGREGOR

These frolicsome Scotty twins will play on your lawn all day, but they won't chase cars, nor will they bark at passers-by. For they are only cut from wood, painted naturally, and staked on the lawn.

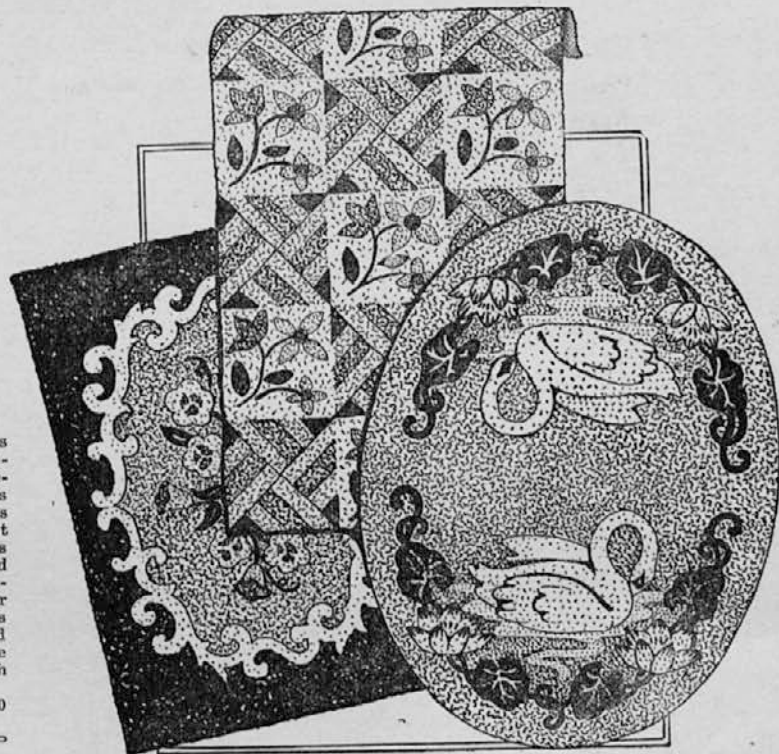
Have you tried this interesting handcraft yet? Then begin on these easy figures. Number C8867, brings outlines of the two Scotties which are about 14 inches tall, painting suggestions and complete directions for making wood cutouts.

ATTRACTIVE HOOKED RUGS

Three delightful motifs for hooked rugs are illustrated here. Alternate blocks—geometric and flower—make up the center design, for which the transfer pattern is C9451. The rectangular rug, left, boasts a center spray and a distinctive oval set off by a lovely scroll. Number C9452 brings the stamping pattern for this rug. And right, two swans float easily among water-lilies in a motif suitable for a bathmat or for a bedroom rug. The swan transfer is C9453. General hooking directions and diagrams for making several inexpensive rug frames at home are sent free with each rug order.

Each pattern is 10 cents. Any three 10 cent patterns only 25 cents.

Mail order to "Dawn" Pattern Bureau
Box 166 Kansas City, Missouri.

FOR YOUR PORTRAIT OR GROUP PICTURE
go to

BUKOVNIK STUDIO

762 E. 185th St.

Phone KENmore 1166

CLEVELAND, OHIO.

Za simpatično postrežbo se obrnite na
ZAKRAJSEK FUNERAL HOME, Inc.

6016 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio.
LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD

Invalid Car Service.
Automobile za vse prilike.

Postrežba noć in dan
Tel.: ENdicott 3113

"Ameriška Domovina"

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK V ZED. DRŽAVAH

Največja j: *Eriavac Josephine* *nska unijska*

tiskarna *527 No. Chicago St.*

Se prijazno priporoča za vsa dela po jako zmernih cenah.

6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Tel.: HEnderson 0628.

DR. JOHN J. ZAVERTNIK

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE HOURS AT 8724 W. 26th STREET
1:30 — 4:00; 6:30 — 8:30 Daily, Tel. Crawford 2212

Wednesday and Sunday by appointment only

Residence 2219 S. Ridgeway Ave.
Tel. Crawford 8440

IF NO ANSWER—CALL AUSTIN 5700

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 39 let že obratujemo naše podjetje v zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja; prihranili si boste denar in dobili stoprocentno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Ave.
Tel.: HEnderson 2088

Podružnica: 15303 Waterloo Rd.
Tel.: KEnmore 1235

Pogrebni zavod: 1053 E. 92nd St.
Tel.: HEnderson 2088

CLEVELAND, OHIO

Personal Loans

Na razpolago za financiranje nakupa

- avtomobila
- gospodarskih predmetov

Za:

- družinske in hišne potrebščine
- popravo posestva
- plačilo zavarovalniške premije
- poravnavo računov

—To je nekaj tipičnih namenov—

Pridite in povejte nam o vaših potrebah.

Ni treba, da bi bili vlagatelj.

THE NORTH AMERICAN BANK COMPANY

6131 St. Clair Ave.
15601 Waterloo Rd.
Cleveland, Ohio

BOLEZEN . . NESREČA . . SMRT

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti. Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet. Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, pristopi v

KRANJSKO-SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO

Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki

Članstvo: 37,500 Premoženje: \$4,950.000

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte tajnike ali tajnice krajevnih društev KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD
351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.